

เสรีภาพของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าเสรีภาพของข้าพเจ้าคือชีวิต

กศพ.ศ. ๒๕๐๐

หลายคนจากหลายทิศทางจดหมายและโทรศัพท์

มายังสำนักงาน "โท-สปีดท์" ด้วย "จุดประสงค์" อย่างเดียวกันนั้น คือ เมื่อสวคคิการเมืองเรื่อง "งานใต้ดินของพันธมิตร" ซึ่งเขียนโดย แกร์ เมมเบโรสได้จบลงไปแล้ว จะมีการพิมพ์รวมเป็นเล่มใหญ่แบบปกแข็งเ็นทองหรือไม่ เพราะมีความประสงค์จะเก็บไว้เป็น "วัตถุถาวร" สำหรับผู้ศรัทธาต่อไป.

เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่เราจะเรียนให้ทราบทั่วกันว่า "งานใต้ดินของพันธมิตร" ซึ่งได้จบลงไปแล้วนั้น ได้เริ่มลงใน "โท-สปีดท์" มาตั้งแต่ฉบับแรกตอนจบปฐมฤกษ์จนถึงฉบับที่ ๔๓ รวมแล้วเสร็จด้วยกันเป็นเวลาอันยาวนานติดต่อกันเนื่องกันมาตั้งแต่สิบสามสัปดาห์เต็ม ๆ ด้วยความพอใจของผู้อ่านและผู้เขียนและยังกว่านั้นเมื่อเรื่องนั้น ได้จบลงก็กลายเป็นหนังสือขนาดเล่มใหญ่พอสมควร นับว่าเป็นหนังสือสวคคิการประวัติศาสตร์การเมืองเรื่องเดียวที่สำเร็จลงด้วยความภาคภูมิใจของผู้เขียน และความสนใจของผู้อ่านทั่วทุกหัวควน.

เพื่อสนองในความปรารถนาอันดีดังกล่าวข้างต้น "งานใต้ดินของพันธมิตร" ก็ได้ถูกพิมพ์เป็นเล่มขึ้น และในระหว่างนี้กำลังจัดทำพิมพ์อยู่ แต่ ระยะเวลาสองสัปดาห์แรกจะยังคงปกแข็งเ็นทองอันดงามไม่ซ้ำกัน ส่วนรายละเอียดในการจัดทำพิมพ์นั้นเราจะได้เสนอให้ทราบในฉบับหน้า และเข้าใจว่าคงจะได้รับความยินยอมเป็นอย่างดี

ชกน นี้อากาในกรเทพา เหมือนคาบม ลิตแลกแกกต่าง

กว่าดูรู้กันทุกขัมา แต่เมื่อคิดถึงว่าปีเป็นปี พ.ศ. ๒๕๐๐ เข้าถึงพุทธกาลพอถึงปีที่ ๒๖๐๐ ไรว่าว่าแผ่นดินจะเริ่มร้อนเป็นไฟในยุคนั้น และเมื่อถึงร้อนก็จะเป็นไฟไปทั่ว ๆ แผ่นดินแห้งแล้งไปทั่วทุกหัวระแหง น้ำจะขาดในกรุงเทพฯ ก็พลอยเหือดหายไปด้วย ทั้ง ๆ ที่คลองจะประอะฮ้อนไปทั่ววันทั้งวันไว้เพื่อกลั่นกรองเป็นสาธารณะประโยชน์ ชาวบ้านบ้านกลางทั่วหัวระแหงก็ใช้น้ำประปาตามท้องอำเภอนั้นก็ร้อนไปหมด ทุกวัน แม้รัฐบาลท่านก็เห็นแล้วเพิ่นเห็นต่างไปต่างไปสัใจกันที่ต่างไประบอบประชาธิปไตยก็ตั้งขึ้นมาได้ไประบอบชาติธิราชัน ครั้นแล้วแล้ววันออกก็ไม่มีความไป ได้ถึงแปลว่า ก็แปลว่า อยู่เรื่อยไป ร้อนถึงจุดหนึ่งก็เกิดกันขึ้นก็เข้ามาช่วยด้วยการสูบน้ำไปรดทำชาวบ้านบ้านกลางทั้งหลาย ให้ได้ใช้ไฟประวะไฟวันหนึ่งๆ ทำให้ได้กลั่นความ "เดือด" และความ "ร้อน" ไปทั่วหัวควน.

มูลนิธิป่อเต็กตึ๊งนับว่าเป็น "กรมประชาสัมพันธ์" ในยุคก่อนเป็นไฟฟ้าได้แต่ ด้วยวิธี "บำบัดทุกข์บำรุงสุข" ให้แก่อาณาประชาราษฎร์ในยาม "ร้อน" เราในนามหนังสือพิมพ์ "โท-สปีดท์" จึงขออุทิศได้ที่จะต้องขอคุณแก่ "กรมประชาสัมพันธ์" ไว้ในโอกาสนี้ด้วย และขอให้องค์การนั้นจงประสบความสำเร็จ ในกิจการงานทั้งปวงตลอดไปโดยน.

เมื่อพูดถึงร้อน - ร้อน -

และ ร้อนแล้วก็ต้องร้อนด้วยซ้ำกว่า ร้อนในทั้งพุทธกาลร้อนแรงไม่ใช้เล่น ลมพัดมาพัดเอาใจให้ตัวใหญ่เข้ามาดูเอาเลกามาจากสิงคโปร์ เล่งงานเอาประชาชนคนไทยสมัยก่อนไปอ้างพอสมควร กระทรวงการสาธารณสุขของเราไทยร่มผลอากาศพื้น ร้อนอากาศ กุหลาบกัน เป็นร้อนกันทั่วทั้งการ ระ "เย็น" เพียงไรคือการเจริญการขึ้นกันและ "ปราน" ใจให้ตัวใหญ่ที่กำลังระบอบเข้ามาให้ "สัน" ไม่อย่าให้เป็นอย่างน้ำประปาซึ่งร้อน เล่งมูลนิธิป่อเต็กตึ๊งนับถือเข้ามาช่วยก็โรคใจให้ตัวใหญ่เสียอีกเล่า เราทำให้ระบอบรัฐบาลไปแปลว่า ๆ.

โรคใจให้ตัวใหญ่ในหน้าร้อนหรือมาในยุควันเป็นไฟขึ้นแล้ว โรคนี้ยังไม่สำคัญเท่าโรคอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งชอบระบอบในฤดูร้อนเหลือเกิน โรคนี้คือโรคภัย ความร้อนหนาวทำให้คนเกิดอาการเจ็บระบอบ เกิดความทุกข์ขึ้นมานั้นหมั่นหมั่นที่มักใจไปฝากไว้ ไม่ว่าเป็นสามมฤตชนคนเกิดถนน ทิ้งคนทั้งนี้ถ้าจะรู้มันแต่อยู่ใต้ ใครรู้

ถ้าโรกันมาจริง ใครจะเป็นผู้รับโดยนจากตัวผู้เป็นเอง จมรอให้

"กรมประชาสัมพันธ์" ป่อเต็กตึ๊ง" เป็นผู้คอยนำบอกให้กันเห็นจริงไม่ไหว ไม่ใช่เรื่องนำประปาซึ่งรัฐบาลช่วยนำไม่ได้ หากเป็นเรื่องเกี่ยวกับสติสัมปชัญญะที่รัฐบาลต้องช่วยตัวเองทางทาง โดยระบอบธรรมณคัลลจลจึงไปเสีย อย่าปล่อยให้น้ำบอคนตกต่อไปเป็นต้น.

ภายหลังงานฉลองพุทธชยันตีซึ่งสิ้นปี ๒๕๐๐ ฉานากแล้ว ในงาน "รัฐสภา" ของเมืองไทยเราก็มี "ของเก่ามาเล่าใหม่" (อ่านต่อหน้า ๔๘)

ชูอาชีพวิจารณ์มา...

จดหมายขนาดเล็กลงในฉบับ.

เรียน ท่านบรรณาธิการไทย-สปีดส์.

ผมรู้สึกผิดมีหนังสือพิมพ์ของท่านเป็นครั้งแรก เมื่อเพื่อนพ้องคำโกธินันทนาการในวันขึ้นปีใหม่ เลยได้ฉวยฉะจำกัดลงมา ไทยเนพรายทวารณของท่าน "สราภย์" ท่านผู้สมชั้นผมมีมือมากเมื่อครั้งอยู่ต่อสครเลียบ ผมและเจ้าคุณนโปรัตน์ นิติธาดา เคยปรารภถึงท่านอยู่บ่อยครั้งอยู่ยั้ง ส่วนชื่อเขียนของท่านอื่นๆ ก็เป็นไทย-ไทยสมีชื่อ ไม่ทำตัวเป็นทาส เหมือนหนังสือพิมพ์บางฉบับ.

เรื่องยิ่งยงหลังทั้งๆ ที่รู้ตัวว่าเป็นที่สนใจแก่ท่านทั่วไป และผมใคร่เรียนท่านให้ช่วยชุกคณเมืองหลังสำคัญๆ ที่ทำให้คนไทยทั้งชาติต้องเศร้าโศกผมมีเพียงแต่เป็นวิทยาทาน "ก็อ"ๆ ไปเช่นเรื่อง

๑. ปฏิวัติขรรค์ และปฏิวัติอื่น ๆ

๒. เชื้อผู้นำชาติพันธุ์กับขนานยีนส์กร

๓. เมืองหลังรัฐธรรมนุญทุกฉบับของเมืองไทย

๔. ในหลวงองค์ที่หกกับประชาธิปไตย

๕. เมืองหลังสวรรคตของในหลวงองค์ที่ ๕

๖. อันธพาลสมัยสมบูรณาญาสิทธิราช กับอันธพาลสมัยประชาธิปไตยโดยจอมพลของเมืองไทย

๗. ข้าราชการของนักการเมืองไทยที่ทุจริตทุกอย่าง เพื่อชาติไทยและช่วยประวัติของนักการเมือง

ไทยที่ทยอยต่อประชาชนชาวไทย

เรา-ประชาชนชาวไทย ซึ่งไม่สามารถลระลอกจากรัฐวิไล ต้องประสบกับความโศกสลดเนื่องจากนักการเมืองทั้งเมืองเพื่อ กิณ, โอง, พหุคชประธาณนายนครังไม่ถ้วนแล้วใดก็อน ซึ่งหาทราว่า นักการเมืองผู้ยิ่งใหญ่ในถิ่นหนึ่ง ได้เขียนคตตามประชาชนว่า ใจเจ้าเจ้าคุณ ไม่สามารถจะรับใช้ประชาชนไทยไปใช้กันเองได้ แล้วพยายามผูกขาดอำนาจ ทั้งโดยตรงและทางอ้อม จนกระทั่งมีการโกงการเลือกตั้ง เพื่อพรรคพวกของตัว ขาดความเสื่อมเสียให้แก่ประเทศชาติ จนได้รื้อการวิพากษ์วิจารณ์ในหน้าหนังสือพิมพ์ให้โลก สมควรแล้วที่โคธินันทนาการ พงศอภัยไทย, พงศอภัยไทย, วิจารณ์ไทย, อันธพาลไทย, ทวีติยาธิปไตย, เยาวธิปไตย, ลักษณธิปไตย ฯลฯ เมื่อใดอ่านหนังสือพิมพ์ ไทย-สปีดส์แล้ว ก็ทำให้ประชาชนมีหูตาสว่าง รู้จักสิทธิของตัวว่าอะไรควรอะไรไม่ควร และทำให้มีความรักชาติยิ่งขึ้น คำที่ผมว่า เราคือชาติ-ชาติก็คือเรา แผ่นดินไทยไม่ใช่ของใครโดยเฉพาะ รัฐบาลก็ถือบุคคลคนหนึ่งซึ่งยอมทัวเป็นข้ารับใช้ (ฉบับก่อนหน้า๔๘)

ไทย ไทยตีปดาท

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๔๕

จันทร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๐๐

หน้า

สรุปและวิจารณ์

๕

โดย V.S. แก้ว โธมร.
เทวิน "มัลลิก" เจ้าโร.

บทวิจารณ์การเมือง

๕

โดย "สราภย์"

ขุนไว้จำ

๑๐

โดย ร. แสงงูญ

การเมืองเรื่องชีวิต

๑๒

โดย คิมมใจ

เทคนิครัฐประหาร

๑๔

โดย จินดา จินตเสว

ชีวิต

๑๕

โดย เวิง รณชัย

ชายผมสีเทา

๑๖

โดย โช-มาดาก

วิทยการ

๑๖

โดย คุณแก้ว

เลือดสีเงิน

๑๘

โดย สด คุรมะโรหิต

ในสนาม

๒๐

โดย "นพเชน"

ขบถแมว

๒๐

โดย อิศวรณ

จากระเบียง

๒๒

โดย แก้ว นิรันดร์

เปรสส์คอนเฟอร์เรนซ์

๒๓

โดย บรรพศ ลิขพันธ์

กองกลางเมือง

๒๔

โดย สมัย เรืองโร

เรื่องหนึ่งๆ

๒๕

โดย แฉง พัดขรรณ

ตะไกร

๒๕

โดย ศด ราชเดโช

ออกอากาศ

๔๕

โดย คมพิท หินพันธุ์

ภาพล้อการเมืองและสังคม

โดย ปันวัน, ถอด, ลมคน.

สรุปสาระสำคัญ

ข่าวในรอบสัปดาห์

บ้านของเรา

ฝีมือรัฐบาล

มีอยู่แค่ โหนดหนอ.

โรคร้ายกำลังรุมรุมตอมบ้านเมือง อยู่อย่างหนาแน่น นอกจากปัญหา ไม่มีที่เล่าเรียน และโรคจากแมลงน้ำ อันถือได้ว่าเป็น "เทหกาล" ประจักษ์ แล้ว ในสัปดาห์โรคร้ายระบาดมา ถึง ๒๐ อย่างครึกครื้น คือโรคสโตร์คและ ไซทริกใหญ่ ซึ่งกำลังคุกคามชีวิตพล ไลอย่างหนักหนามากันทีเดียว เพราะยาวๆ มาถึงเมืองไทยแล้ว ถ้าหากว่าหมอ เมืองไทยไม่สามารถระงับไว้ได้ โรง ภาพนคร และโรงเรียนที่ห้องถูกบีบ ที่นาก็ อย่างใกล้ชิด ในขณะโรค ภัยกำลังถึงทั้งอาณาประชาราษฎร์อยู่ หนึ่งเอง จะมีใครสักคน ที่สามารถ ครดิษฐ์ยาเบื้องหลัง "มานิสลา" รัฐบาล กำลังทำอะไรเพื่อประชาชน. ถ้าเกิด แม้แต่รัฐบาล พยายามความจำเป็นโย ขย "แปลก" กับการเห็นหลังได้แก่ หนึ่งคือพิมพ์แล้ว ไม่มีใครทราบความ เคลื่อนไหวของรัฐบาลแล้วเลย ว่า มันโย ขยที่จะย้ายที่ที่ร้ายอย่างร้ายๆ กัน คิดว่าของรัฐบาล ได้กระทำให้รัฐบาลนี้ มีชีวิตอยู่อย่างลึกลับ มีความเป็นอยู่ อย่างมืดมิดมึน ในที่สุดมีความเคลื่อนไหวเหมือน "ไอ้โม่ง" จำต้องซ่อน หนาไม่ให้เห็น.

เกี่ยวกับโรคร้ายโรคร้าย เป็นคราว เคราะห์ร้ายยิ่งที่ โรคนี้ ไม่มีความ รุนแรงสมดังที่กล่าวหาเลย วิถีทางนี้

อีกทั้งไม่ได้เป็นอันตรายใหญ่หลวง ถึงขั้นการรอลไว้เป็นอัมพาตที่ถึงแก่ ไข้เฉื่อยมาเมื่อเดือนที่แล้ว แต่ถึงกระ นั้นก็ตาม มันก็แสดงถึงความคืบหน้า และความสามัคคีของบุคคล กลุ่มน้อย กลุ่มหนึ่งที่ไม่ได้สละออกมา. ไซทริก ทรูทกกรรมกร และการรอลไว้ ทำให้ เห็นว่า การสโตร์คครั้งนี้จะเย็นครั้ง แรกและครั้งสุดท้าย และดูเหมือนว่า กรรมกรไว้ไว้แรงงานค่าที่สูง เพียง ๑๐ บาทก็พอแล้ว. จะมีใครว่าพอเพียง เท่านั้น เพราะกรรมกรได้ถูกซื้อขึ้นผล งามนี้เพียง ๑๐๐ กว่าคนเท่านั้นเอง ส่วน กรรมกรของโรงไฟฟ้ามีอยู่หลายหมื่นคน ไม่ให้สนใจไปก็ด้วยเลย เมื่อผู้คัด กลุ่มน้อยได้ถูกขึ้นเรียกข้อสิทธิ แต่ผู้คัดอื่นๆ ไม่ได้ให้ความสนับ สนุนแล้ว ก็มีความหมายว่า การ สโตร์คได้ล้มเหลวลงโดยสิ้นเชิง การ สโตร์คของกรรมกรอังกฤษเมื่อเดือนที่ แล้ว ปรากฏว่า ได้มีความสนับสนุน อย่างแข็งขันแน่นอนหนา เมื่อกรรม กรแผนกหนึ่งเริ่มต้นสโตร์ค กรรม กรแผนกอื่นๆ ได้ร่วมสมทบด้วยแม้ว่า การสโตร์คจะไม่ได้อำนาจเท่าไรนัก - ถัดมา เพราะฉะนั้น การสโตร์ค ของกรรมกรอังกฤษ ซึ่งเรียกกันว่า เป็นการ "ผลักดันและพลังแห่ง ความสามัคคี" นั้น จึงบรรลุผลสม ความมุ่งหมาย แต่การสโตร์คของ กรรมกรรอลไว้เท่าที่ปรากฏนั้น ได้ จากความร่วมมือร่วมใจ จากกรรมกร อื่นๆ อีกเป็นอันมาก ความพิถีพิถันของ อกมาซึ่งนิสัยใจคอว่า "ทุระไมโซ"

โรคร้ายโรคร้ายได้สโตร์คไป ทุกคนกลัว ถูกไล่ต้อน ทุกคนกลัวไม่มีงานทำ ทั้ง ที่เพื่อนกรรมกรบางฝ่าย ได้รับค่าจ้าง แรงงานต่ำกว่าค่าอาหารของสัตว์เลี้ยง ขางประเภทในชาตินี้ ค่ากว่าค่าอาหาร ของตัวแรงงาน ซึ่งมีความค่าตัวนี้ หนึ่งหมื่นบาท เมื่อทำกิจกรรมกรแล้ว อดกว่า "๑๐๐ บาทก็พอ" และ "ตัว ไรค์ตัวมันแล้ว" จึงเป็นที่อนุমানกันได้ ว่ามันยังแค่นี้ต่อไป การรอลไว้ระงับกับ ความร่วมมือเป็นสุข ไม่ต้องทุกข์ร้อนว่า

จะมีโรคร้ายโรคร้ายคุกคามเกิดขึ้น ไม่ต้อง วิตกว่า จะมีใครมาแข็งข้อเรียกร้อง สิทธิอันพึงมีพึงได้ แต่อย่างใกล้ชิดไป ถ้าหากเรารู้ค่าจ้างแรงงาน ลงต่ำกว่า ๑๐ บาท จะมีใครหน้าไหนกล้าที่จะ ไรค์ของทางสโตร์คความจำเป็น ไรค์ว่าเป็นความเคร่งเครียดๆ ไม่ต้อง ไรค์เหมือนเหตุที่ไรค์เหมือนไรค์เหมือน ภัยโรคร้ายคุกคามนี้ เมื่อกลางเดือนนี้ รัฐบาลอยู่เฉยๆ แต่ทว่าพวกฟัคนอก สงครามมนุษย์ค่าๆ ไม่ได้อีกเพราะ

นายทอง อภิวงศ์ และคุณหญิงละอองวิจิตร จากสวนวันเกิดของวังหน้าพระนคร ประจักษ์ในพิธี (ที่สวนวันเกิดของวังหน้าพระนคร) เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคมนี้ในโอกาสวัน

"ไอ้โม่ง" เปียฮวด? ย้าย "ชกนแล" ย้ายให้ไปให้เห็น

นายทอง อภิวงศ์ และคุณหญิงละอองวิจิตร จากสวนวันเกิดของวังหน้าพระนคร ประจักษ์ในพิธี (ที่สวนวันเกิดของวังหน้าพระนคร) เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคมนี้ในโอกาสวัน

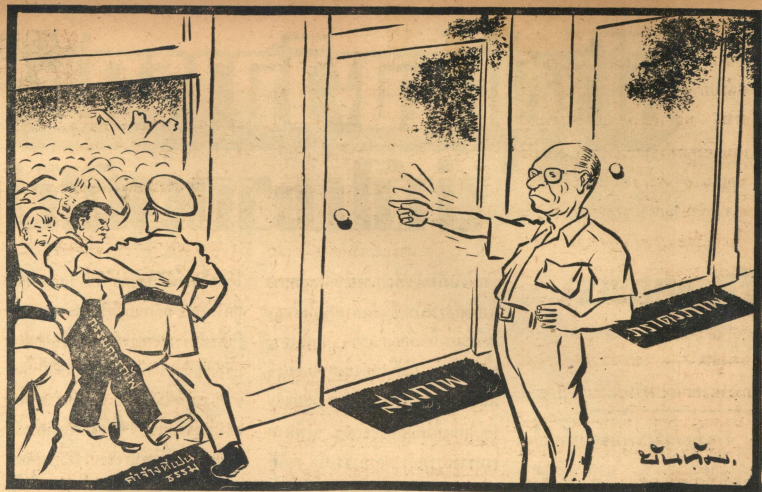
ฝนให้ตกลงมาช่วยบรรเทา ความเหว
 โหของมนุษย์โลก โรคสโรครักกัน
 กัน ดูเหมือนว่าอากาศเย็นหนัก แต่
 รัฐบาลเล่นอยู่แต่หลังม่านสีดำ ไม่มี
 ใครรู้ว่าให้ทำอะไรบ้าง แต่แล้วโรค
 สโรครักก็เกิดขึ้นก็เลยไปเอง ไม่ทันให้
 รัฐบาลได้สำแดงฝีมือเลยมือ(ซึ่งไม่มี)
 แต่ประการโรค.

โรคระลอกโรคหนึ่ง คือโรคไข้หวัด
 ใหญ่ โรคนี้มีหัวท้าวจะร้ายแรงยิ่งกว่าโรค
 ไคโต เพราะมันเกาะกินไม่เลือกหน้า
 อินทรีหน้าพรหม ขนาดเอกอัครราชทูต
 อังกฤษก็ไม่ใช่เว้น โรคนี้ได้บุกรุกตั้ง
 แต่พรหมแดนมาลุย เข้าสงขลา แล้วลุกลาม
 เรือยมนา หมอใหญ่ของเราคือกระ
 ทรวงสาธารณสุข ได้แต่ส่ายหน้าว่า
 “การป้องกันไม่มี มีแต่ทางรักษา”

โรคนี้ ได้ระบาดเข้าโรงเรียนต่างๆ ทำให้
 เด็กต้องเข้าโรงพยาบาลแทนเข้าโรงเรียน

อย่างมากมาย โดยที่บ้านเมืองของเรา
 กบฏแต่เรื่องรักว่าเพลง กบฏในการเล่น
 ลีเกปรมาคอมมูนลิต มาเกือบ ๑๐ ปี
 แล้วทำให้กระทรวงสาธารณสุขคิดจะเล่น
 ละครปราบโรคไข้หวัดใหญ่ ขึ้นมาเพื่อที่
 เพราะเหตุที่ว่า บ้านใหญ่โตๆของท้าว
 มีอยู่อยู่หัวถนนขึ้นหัวอาคารแพง จึง
 เป็นเหตุที่จะทำให้ท้าว บ่นเกิดความคิด
 ขึ้นมาทันทีว่าหากปราบด้วยหัวแล้ว น้า
 จะหยุดยั้งการลุกลามของโรคภัยอันเป็น
 แม้ หมอใหญ่คงจะเข้าใจโรคไข้หวัดใหญ่
 เลือกเป็นแค่เฉพาะผู้ตกมากกั ที่มืด
 ที่หัว ส่วนคนขาดคนใจไม่เห็นจะต้องอนา
 หรร้อนใจให้มากรื่องมากรวไปไปเล่าๆ
 เพราะฉะนั้นถ้าจะจัดการจะเล่นหัวปราบ
 ไข้หวัดใหญ่เท่านั้นเอง มิใช่จะลงคำ
 ว่า ความคิดแตกต่างนี้จะยังประโยชน์
 แก่บุคคลโดยทั่วไป โดยเฉพาะคนยาก
 คนจนหรือไม่มี.

โรคไข้หวัดใหญ่กำลังระบาด
 อย่างรุนแรงในใหญ่ แต่รัฐบาลก็ยัง
 เฉลยอยู่ เยาวชนบรรดาฝนให้ตกลงมา
 ไร่ การสโรครักเกิดขึ้นแล้วก็เลยไปไ
 เช่นเดียวกัน แต่โรคไข้หวัดใหญ่
 เกิดขึ้นแล้ว มันจะยกก็เกิดชีวิตของ

มนุษย์เท่านั้นเอง ยักโน้มนึกคาบ
 ทวยโรคนี้แล้ว มีคนเขียนขึ้นมากอยาก
 รู้กันว่า รัฐบาลจะมีฝีมืออย่างไรเมื่อสั
 เทาใดในการปราบปรามโรคนี้ รัฐบาล
 อาจจะไม่ใช่คนชั่ววุ่น เว้นเสียแต่ลูก
 เมียของท้าวจะโศกตายไป เพราะโรคนี้
 ข้างแล้วเท่านั้น มันแพร่ระบาดก็เร
 าะให้เห็นการโถมเงินอย่างโหดในเงา
 รือฮู้โรคระบาดเพื่อผลประโยชน์ใด ถ้า
 ถึงขั้นนี้แล้วเราอาจจะเห็นนายกรัฐมนตรี
 ทวีออกโรงทางทีวี ท่อคำนี้ก็ใครกระ
 มัง ▲

V. 2.

ปิศาจของเขา

กรณีที่เป็นคำบอกว่า
 ฟ้าไม่จึงเกิดภัยอเมริกา.

เมื่อไม่กี่เดือนมานี้มันกันหนึ่งสี่
 พินเพนอเมริกันเกนมาทางตะวันออก
 เพื่อค้นหาสาเหตุว่า เพราะอะไรชาว
 เอเชีย จึงเกิดโรคภัยซึ่งสหรัฐอเมริ
 กานัก ทั้งๆที่ใกล้ๆกันทุกกับประ
 เทศต่างๆทางภาคนี้ไว้ ไม่น้อย. ไม่

อย่าออกมา-ฮัม!

ทราบว่า พวกนักหนังสือพิมพ์เหล่านี้
 กันพยายาคบที่แท้จริงได้แล้วหรือยัง-
 แต่เข้าใจว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในกรุง
 ไทยนี้ นครหลวงของเกาะใต้หัวนี้ ระ
 ทรวงสัปปาห์ ที่แล้วคงจะให้คำตอบแก่
 นักหนังสือพิมพ์อเมริกันเหล่านี้ อย่าง
 แน่ชัดก็เกี่ยวกับ ไทยไม่ออกไปเกี่ยวกับ
 ชาติไหน?

เหตุการณ์ ซึ่งเกิดขึ้นสด ๆ ร้อน ๆ
 ครั้งนี้ ลับเนื่องจากกรณีนักดัดอาชญา
 จีนผู้หนึ่ง ชื่อหลิว ชี ชัน สืบค้นไปบอก
 “แฮมมิง” สาวกอลังชีวิตหลังจากที่
 อาบหน้าเสร็จแล้ว เมื่อคืนวันที่ ๒๐ มีนาคม
 ศกนี้ ขณะที่นอนหลับอยู่บน สามิของ
 “แฮมมิงสาว” คือสิบเอกโรเบิร์ต ยี. เร
 โนลด์ โสโณเห็นเข้ามีความเคียด คาล
 เป็นอันมาก จึงคว้าปืนมาสองเข้า
 ให้นัดกระบอกไม้ดาดี้ กรอกเข้าให้
 อีกนัดหนึ่งหลิว ชี ชัน จึงดับไปตรงนั้น
 เฮอร์เบิร์ต เรโนลด์จึงถูกฟ้องฐานฆ่าคน
 ตายโดยเจตนา ทว่าศาลชั้นมิใช่ศาลจีน
 แต่เป็นศาลทหารอเมริกันตัดสินปล่อย-
 สิบเอกเรโนลด์พ้นผิดกลับไป สลของ
 การพิพากษาของศาลทหารอเมริกัน ครั้ง
 นี้ยังความความแค้นเคืองให้แก่ชาวจีน

คณะชาติไปตามๆ กัน บางกลุ่มเรียก
 ร้องให้ ศาลทหารอเมริกันนำเอาสิบเอก
 คนนั้นมาพิจารณาคดีใหม่ เพราะเห็น
 ว่าศาลทหารอเมริกันตัดสินล่าเอียงเข้าข้าง
 คนของตน มียังที่ไหนทหารอเมริกันฆ่า
 คนจีนตายอย่างเจตนาแต่ๆแล้วไม่มีความ
 ผิดอย่างนี้ ชี ไม่ได้อาจจะเป็นตัวอย่าง
 ทหารอเมริกันได้ใจ ต่อไปชาวจีนก็
 จะถูกฆ่าตาย เป็นมักใหญ่ไปเท่านั้นเอง
 แต่ทว่าทางศาลทหารอเมริกัน ทายอม
 พังเสียงทักท้วงแต่อย่างไรไม่ เมื่อไม่
 สามารถระจัดการอย่างไม่ได้ ชาวจีน
 เหล่านี้ก็ได้แต่ระบายความแค้นด้วยการ
 ทุบทำลายรถ และตะโกนด่าว่าให้ไม่ว่า
 จะไปพบชาวอเมริกันเข้าที่ไหน.

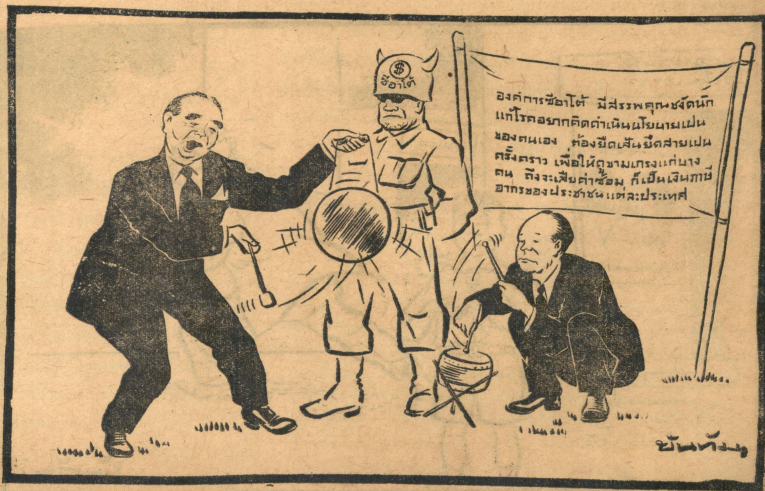
การระบายความแค้นเคืองนำ
 ระเบิดลงไฟเพ้นเค้น ถ้าหากว่าเมีย
 ของหลิว ชี ชัน ผู้ถูกยิงตาย ไม่ไป
 “อดข้าว” ประท้วงที่หน้าศาลาเอก
 อัครราชทูตอเมริกันในกรุงไทย เมื่อ
 ก่อนเข้าวันศุกร์ที่ ๒๓ เดือนนี้. แม้
 ชาติไหน แยกเอาเมียจีนเป็นลา
 ยานี้ และภาษารักถูกไปทั้งข้าง
 ถิ่นกันนี้ มีข้อความยืนยันว่า สิบเอก
 เรโนลด์ผู้ฆ่าสามิคนตายนั้น ต้องมี

ความผิดอย่างนั้นเอง จึงขอประท้วง
ว่าการที่ศาลทหารอเมริกัน คัดสิน
ปล่อยตัวโยนนั้น เป็นการตัดสินที่ไม่ยุติ
ธรรม. พฤติกรรมของแม่หม้ายหัวโล้น
เช่นนี้คงถูกความสนใจจากชาวจีนที่โห
ยเห็น ต่างคนต่างก็ระยอยออกมาจ
คุก จากจำนวนเพียงสองสามคนขึ้นมาเป็น
สิบเป็นร้อย แสดงความสนใจถึงตรงจ
อเมริกาออกมาอย่างออกนอกหน้าชาว
คนอเมริกันทั่วๆ ไป บางคนก็ยืนดูอัน
อื่นเข้าง่าโยนโยนอย่างสนุกสนาน ถูก
ประทุพพ่นต่าง สถานเอกราชชาวช
กระดกเกลี้ยงเกลี้ยงว่างเปล่าไปหมด
เมื่อเห็นว่าการพิจารณาคดีครั้งนี้ใหญ่
ทางเจ้าหน้าที่จึงตั้งตำรวจ สามคน
รอบโยนที่เกิดเหตุ ตำรวจเหล่านั้น
สรวลขำขันไปทั่วๆ แต่ทว่าไม่คิด
คายปล่อยโยนให้เข้าคุก เหตุการณ์
อยู่นั้นเคยเกิดขึ้นอีกหลายครั้ง หลังจาก
นั้น รดกเปลืองถูกตั้งพระยอมอีก
หลายคน แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจกับพล
ก็หาไปไล่จับกวาด ลานอาชญากรรม
คืนมาให้ผู้คนได้เห็นการร้ายไป คงเป็น
คู่เดียวเช่นเดียวกัน ความเดือดร้อน
ของประชาชนชาวอเมริกันหันมาให้ความสนใจ
รุนแรงยิ่งขึ้นเป็นลำดับ ทางเจ้าหน้าที่
ตำรวจบาล เห็นทำไม่ได้รวมกัน จึงตั้ง
ตำรวจทหาร ขึ้นระดมกองระทาก
ชาว มายซึ่งเกิดเหตุ แต่ทว่าชาวไป
ประชาชนเหล่านั้นใช้กำลังขับไล่ของ
ตุลาการเอกราชชาวชเข้าไปถึงแล้ว
บุกกรเข้าไปถึงตัวนักพิจารณา
ขึ้น ทำลายทุกสิ่งทุกอย่างพินาศเป็น
รูปไปหมด เจ้าหน้าที่สถานทูตก็ยังม
โค้อออกไปกันหาจากรถกลางวัน ต่างหนี
เอาตัวออกไปตามงูกัน รอดพ้น ของ
สถานทูต ถูกเผาไหม้เกือบไม่เหลือ
สักชิ้น ชาวจีนบางคนโกรธแค้นนัก
ถึงขั้นยื่นเสาธงขึ้นไป ดึงธงชาติอเมริ
กันทิ้งอย่างไม่มีชั้นนัก แล้วจึงขอ
จีนคณะชาติขึ้นแทนที่ เท่านั้นยังไม่
พอน้ำใจ พวกชาวจีนบางส่วนโยน
โยนถึงด้านทิศชาวสวามอเมริกัน ยุค

เข้าไปทำลายข้าวของ ทุกสิ่งทุกอย่าง
ภายในวินาศย่อยยับ ไปเช่นเดียวกัน
ชาวจีนกลุ่มหนึ่งเมื่อเห็นว่าชาวไป
เอกราชในลัทธิคอมมิวนิสต์กำลังพาลูกเมีย
หนีไปขึ้นเครื่องบิน ก็ไปไล่ตามไป
ที่สนามบิน หมายจะรวมมือเสียให้
หายแค้น แต่ไม่พอยศ นัยว่าเสีย
เรย์ โนลด์สามารถได้ลอบหนีไปเสีย
ก่อน ภายในความคุ้มกันของทหาร
อเมริกันอย่างเข้มแข็ง วันนั้นทั้งวัน
ปรากฏว่า ชาวอเมริกันถูกเล่นงาน
เสียอย่างใหญ่ บางคนก็หนีไม่ทันถูก
จับม ข้างคนถูกเอื้อมคอแต่ไม่กล้าค
วันนั้นทั้งวัน พวกอเมริกันต่างห
อยู่กันขำขันและที่ทำการไปมาก ๆ
กัน ผลของการรื้อถอนครั้งนี้ ตามข่าว
ว่ามีชาวอเมริกันบาดเจ็บไป ๑๓ ราย
ชาวจีนเสียชีวิตไป ๒๒ ราย และบาดเจ็บ
๑๒ ราย เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งนี้
สภาทหารอเมริกันเห็นเหมือนการร
ลในเชิงการที่ ประชาชนที่มิชอบ
อยู่ด้านของทหารรัสเซีย หากว่าชาว
จีนเหล่านี้ มีอาวุธเสียหอยก็เลยทำ

นั้นเล็กน้อยกระนั้นเองได้หัวน อย่าง
ไม่มีอยู่หลาย. **เมื่อทราบเหตุร้ายจอมพลเจียง**
ไคเช็ค รีบกลับมาจากต่างประเทศอา
กาอย่างสูงที่เข้านพักผ่อนสัปดาห์ข้าง
ทะเลสาบ "สวียน-จันทว" สักประ
กาศใช้วิทยุประกาศถึง สัปดาห์ ๓ กอง
พลเข้ามายังนครไทย เทียบวันยาม
รักษารณณ ตามสถานที่ทำการทั้ง
วัน และบ้านพักของชาวอเมริกันที่
นครไทย แล้วสั่งห้ามประชาชนชาว
จีนมิให้ออกมาจนกว่า เหตุการณ์
จึงสงบเรียบร้อยลงได้ หลังจากนั้น
นายอยู่ราว ๑๓ ชั่วโมง กรณีชาว
จีนถูกเล่นงานเป็นปฏิปักษ์ คือชาว
อเมริกันครั้งนี้ ทางรัฐบาลจีนคณะ
ชาติมีความพร้อมใจเป็นอย่างดี กล
ว่ชาวอเมริกันจะโกรธเอา คร.แล้วล
ก็ เอกราชชาวชจีนคณะชาติจะ
จากวงของจีนนี้ เห็นไปขอความช่วยเหลือ
จากอเมริกันโดยทันที เจียงไคเช็ค

ไทย-สปีด
ประชุมขอเงินชาติเอง ขอโทษขอโพย
ต่อควรวังวณ เอกราชชาวชคณะ
วณ (ซึ่งตอนที่เกิดเหตุร้ายนั้นกำลัง
ไปพักผ่อนอยู่ในฮ่องกง พอรทราบเรื่อง
ก็รีบรีบกลับมาทันที) ว่าเหตุการณ์ที่
เกิดขึ้นครั้งนี้ ขออย่าได้เข้าใจเป็น
การเกลียดชังชาวอเมริกัน ของชาว
ไทยทั่วไปเลย หากไม่พอใจต่อผลการ
ที่ตัดสินปล่อยทหารที่ยิงคนตายเท่านั้น
เอง และรัฐบาลก็เอกราชชาวชว่า
จะทำการสอบสวนเรื่องอย่างละเอียด
และระมัดระวัง ทักอาการเป็นปฏิป
ชาวอเมริกันครั้งนี้ให้ เพื่อที่จะ
ใจอเมริกาผู้มีพระคุณ เจียงไคเช็ค
รับชาวจีนไว้แล้ว ๒๐๐ กว่าคนแล้ว
มีคำสั่งปลด นายทหารชั้นนายพลทั้ง
ฝ่ายตำรวจ และทหารไปสามนายฐาน
บกพร่องต่อหน้าที่ ไม่ทำการระยเหตุ
การนี้ให้เรียบร้อยจนสิ้นแต่แรก.
แต่ทว่าทางฝ่ายอเมริกันยังหา
โทษให้ไม่ได้ ไร้วิธีกรอให้รัฐบาลจีน

ไทย-สเปน

คณะชาติของเขา พร้อมกันใช้คำ
เสียทบทวนหมกที่เกิขึ้น แก่ชาวอเมริกัน
และทวีปสเปนของอเมริกันด้วย
เพราะเหตุการณ์ทั้งนี้ทำให้อเมริกา —
ต้องเสียหน้า และเกียรติภูมิมากทีเดียว
นอกจากนี้ อเมริกา ยังมีความสงสัยว่า
นอกจากประชาชนชาวสเปนแล้ว ยังต้อง
มีองค์การ และสำนักงานของรัฐบาล
จีนคณะชาติเป็นด้วยด้วย และผู้
ส่งเสริมให้ก่อการกบฏ แสดงความ
เกลียดชังอเมริกันครั้งใหญ่ อย่างไม่
ต้องสงสัย ทั้งนี้เห็นได้จากกรณี
เจ้าหน้าที่ตำรวจหาได้ทำการหาม —
ปราบกันอย่างไม่มี ภาวะของร่วมมือ
เห็นเป็นไปด้วยแน่นอน จนถึง
บัดนี้ สหรัฐอเมริกาก็ประเทศซึ่ง
เป็นผู้ยอมอเมริกาอย่างแรงกล้าต้อง
ขอแสดงการเฉยเฉยให้ดูไป แม้
เข้าใจว่า ทางอเมริกาจะพอใจ
แล้ว ทางรัฐบาลจีนคณะชาติยอมรับ
ผิดชอบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้ง

นี้อย่างเต็มที่พร้อมกันยอมรับคำเสีย
ทั้งหลายเหล่านี้แต่ก็กระไรไม่สามาร
จะยอมเสียอย่างใดกับจีนแต่มีพัน
ไม่รอนดงามมาแต่เดิมก็ หันไป

การแสดงความเกลียดชัง
อเมริกัน อย่างออกหน้าออกตาครั้ง
เกิดขึ้นอย่างใดกับคนอเมริกันชาวอเมริกัน
กันเอง เป็นที่ทราบกันอยู่ว่า สหรัฐ
อเมริกา เป็นผู้ให้ความอุปการะช่วย
เหลือรัฐบาลจีนคณะชาติ อยู่ตลอดเวลา
นับตั้งแต่ครั้ง ยังมีรัฐบาลนายชวามัน
แต่คนใหญ่ เมื่อไม่นานมานี้เอง มี
เจ้าหน้าที่ฝ่ายอเมริกันผู้หนึ่งพูดออกมา
ว่า ถ้าหากจีนคณะชาติมิได้รับความ
ช่วยเหลือในทางการเงินและการเศรษฐกิจ
อยู่ตลอดเวลา ก็ล้มละลายไปแล้วนาน
แล้วเพราะค่าเงินขึ้นอยู่เสมอว่า คนเอง
เป็นเหตุจนยากจน แก่ชาวจีนกล่าว
นั้นเอง จึงทำให้คนอเมริกันชอบวางตัว
เป็นนายเหนือหัว พวกชาวจีนไป
ตามๆกัน ความรู้สึกเหล่านี้มีกระ

ขึ้นแก่ทหารอเมริกัน ซึ่งล้วนแต่เป็น
ทหารชั้นเลวเป็นส่วนมาก มิเพียงแต่
ในเกาะไต้หวัน ทหารอเมริกันอยู่ในเกาะ
หลี่ และพลีชีพด้วย โดยเพราะ
อย่างนี้ในเมืองไทย พวกทหารอเมริกัน
ก็มักจะแสดงความก้ำกึ่ง อย่างเกิน
ตัว ชอบทำลายจิตใจพวกชาวจีน
หนุ่มๆการเอา “คอลลา” เข้า
คว่ำสาวจีนรักชงคน ไปทำลาย
เสียช้อยๆ หนุ่มสาวจีนไต้หวันมีความ
โกรธแค้นอยู่ในใจ บางครั้งถึงกับกระ
ทำใส่หน้าเอา เมื่อเห็นทหารอเมริกัน
เดินมาส่งจวนเข้ามาถนนทหารอเมริกัน
ก็ขวางคนแบ่งหน้าขึ้นแล้วแล้วไม่ยอม
“เงิ” ก็เลยถูกระดมยิงเอาด้วย—
ถนัดอยู่เห็นพอหมอกหมอกและ
คอยหาโอกาสที่จะเล่นงานทหารอเมริกัน
กันอยู่เสมอ จนกระทั่งพวกอเมริกันไม่
กล้าที่จะออกไปไหน ในยามค่ำคืน
การที่ทหารอเมริกันกล้ายิงก็ถึงกล่าว
นั้นเองจากว่า เมื่อเกิดเป็นคดีไร
มาแล้ว ศาลจีนคณะชาติไม่มีความ
ระมัดระวังเข้ามาเกี่ยวข้องให้ ศาลทหาร
อเมริกันเป็นผู้จัดการ และใน
สุดท้ายทหารอเมริกันก็คว่ำหน้าเลิก

ปล่อยตัวไป อย่างเชยเชย สิบเอกร
โผล่ก็ยิงลูกจันทน์ตายเป็นต้น
เหตุการณ์อันร้ายกาจที่เกิดขึ้นครั้ง
นี้ แสดงให้เห็นว่าจีนโดยทั่วไปไม่มี
ความนิยมชมชอบอเมริกันเลยแม้แต่
ผู้ที่ยอมรับและเคารพนักอเมริกัน อย่าง
จริงใจก็ดูเหมือนจะแค่เจ้าหน้าที่ฝ่ายจีน
ที่หัวจรปลอยจีน จากการช่วยเหลือ
ของอเมริกันเท่านั้นเอง. ▲
แก้ว โกเมร.

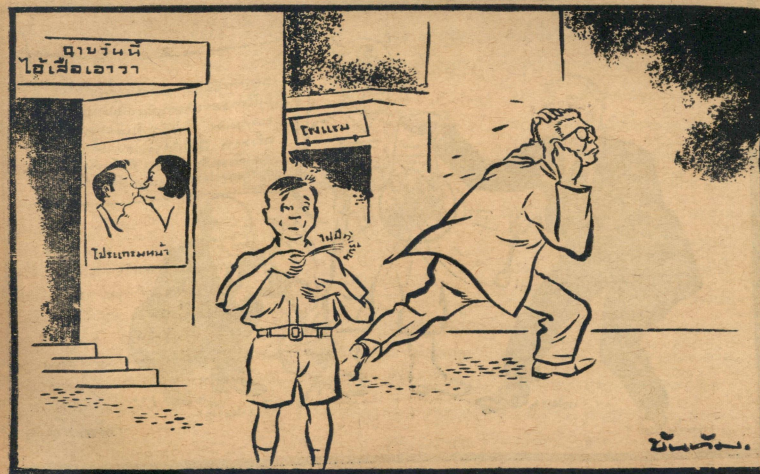
จากศาล

มมกป.

ปากกาเซฟเฟอร์ ราวปี ๑๐
บาทของนายชวามัน แซ่ โจ้ว ซึ่งถูก
ส่งไปจำคุกอย่างกระปรี่กระเปาะ ชดว
ร.ส.พ. เจดกรชัยยานสพาทหลัก
ไทยไม่รู้ว่าเขามีสื่อช้อยๆ โค้ทมีลายเม
ล็ดๆ ด้วยความแค้นคายทวีปสเปน
ความแค้น จึงทำให้เขาจึงเกลียดชังไปเอา
นายชวามัน กลับมาเมื่อเป็นครั้งปล
กาไปและคิดหาไปขังไว้ ศาลาเป
กรุงจีนนายชวามันได้และคิดตามตัวแต่ไม่
ได้ของกลาง แม้กระนั้นก็ไม่อาจสงสัย
นายชวามัน จึงได้ยอมให้ทางตำรวจเป็นผู้
พิสูจน์.

เรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องของนายชวามัน
เสียทบทวนใจที่ชวามันนั้น การพิจารณา
คดีในชั้นแรก ศาลได้ตัดสินจำคุกนายชวามัน
กับคนอื่น ต่อมาทนายชวามันเข้าขอให้ต่อสู้คดี
กับทนายความบริษัทที่นี้ ซึ่งกำลังของจำเลย
หาอยู่หรือไม่ ชวามัน

ในวันเกิดเหตุได้ไปดูภาพยนตร์
กับเพื่อน พอถึงศาลาเดิมกรุง
เลยชวยยามตำรวจได้ขึ้นเสียงคนร้อง
ให้หยุดพอเหลียวไปก็พบตำรวจแจ้ช
หาและคนตัว ชดวกับชวามันก็กินเอา
ปากกาของกลางมาให้ดู แต่ก็ไม่พอ
นักเสียทบทวน นอกจากนั้นนายชวามันได้
การพิสูจน์ความบริสุทธิ์ว่า เคยผ่าน
การอุปสมบทมาแล้ว มีครอบครัวเป็น
หลักฐาน อาชีพทนายชวามัน เป็นผู้
แทนบริษัทประกันชีวิต ระหว่างเกิด
เหตุยังเป็นผู้จัดการ โรงงานทำน้ำตาล
ด้วย. (อ่านต่อหน้า ๔๔)

หอก ๆ หนึ่ง !

(ຈຳນວນໜ້າ ໓໕)

เหลือเวลาอีกไม่กี่นาทีแล้วงานก็จะเลิก ไทรศัพทน์ได้ทำงานของ
วัดมาก็ถึงเวลานั้น วัดก็ว่างมือจากการเก็บเข้าของลงในลังชักเอ้อมไปหยิบหุไทรศัพทน์ฟัง เมื่อทราบว่าจะ
ไร้ประโยชน์แล้ว ก็กรอกข้าวตอกไป.

“รอเดี๋ยวจะจัด” พลางหันไปทางวัดดีที่เขากำลังพิจารณาเอกสารฉบับหนึ่งอยู่ “คุณวันชัยอีกแล้ว
ค่ะ” วัดตั้งเขยหน้าขึ้นมองวัดภา.

“ไทรศัพทน์มาหรือ”

“ไปล่าค่ะ แยกกำลังกระวนกระวายอยู่ในห้องรับแขกของเราแล้ว”

“เชิญแขกเข้ามาเถอะ”

วัดภาหันไปทางไทรศัพทน์

“จัด ประเดี๋ยวฉันจะออกไป” แล้ววางหูลง ลูกขึ้นจัดแจงเสื่อผ้าให้เรียบร้อยพาตัวออกจากห้องไป

ไม่นานนักก็กลับเข้ามา พร้อมด้วยวัน
ชัยนำของมาวาง ซึ่งมีสีหน้ายุ่งยาก วิ
ภาเลยไปนั่งที่เก้าอี้ของตน.

“เรื่องกำลังเจ้ารูปแล้วครับคุณ
วันชัย ผมไม่ค่อยการร่ายละเอียดอีก
จากคุณอีกแล้ว งานของผมกำลัง...”
วัดดีไม่ทันจะพูดจบวันชัยก็ โยกมือ.

“อย่าเพิ่ง อย่าเพิ่งรายงานอะไร
ให้ผมรู้เลย”

“อ้าวทำไมละ เชิญนั่งก่อน”
“ผมไม่นั่ง” วันชัยออกเดินพล่าน

กลับไปที่กลั้วมา เหมือนกำลังกลั้วใจ
อีกครั้ง.

นายธนาคารเจ้าของคดี คลั่งคลายปัญหาเล็กน้อยจนเงื่อนให้ทันความพึง

เมื่อคืนวันจันทร์คืนตก ที่ข้างบ้านตอนหนึ่งเย็นคืนอ่อน
แฉะแฉะเห็นอรุณอรุณขึ้นหรือสองคันตรงนั้น คุณชาย
လာหาใครคนหนึ่งเอาไปดู เมื่อพอใจจึงซื้อไว้โดยด่วน.

ภาพประกอบโดยนิมิต 'แทน'

ชีวนิยายการเคียงขบถนางวณอดิศร

บุษยิณี

“มีเรื่องอะไร เกิดขึ้นอีกหรือ?”

วิจิตตามเรียบ ๆ

“แต่ละเรื่องเหมือนผุดมาจากนก

ทั้งนั้น” วันชัยคำราม.

“แม่สาวบริสุทธิ์ คนนั้นอีกหรือ
ครี” วิจิตขม.

“แม่สาวบริสุทธิ์ เหนืออีกล่ะ” วัน
ชัยหันขวามือมองอดีต.

“อ้าว ก็เรื่องให้ผมทำคืออยู่อย่าง
ไรละ”

“อ้อ ไปถึงไหนแล้ว” วันชัยพูด
เหมือนลืมเรื่องนั้นเสียสนิท เขาออกเดิน
กลับไปกลับมามากครั้งอยู่บนพนังกอง.

“เรื่องกำลังเดินดี แต่ไปตรงๆ
ตัวว่า ถ้ามีใครมาถามว่าคุณรู้จักคิด
ตอบกับนายสนั่นหรือเปล่า คุณต้อง
บอกว่าไม่เคยได้ยินชื่อนี้ หรือไม่เคยคิด
ด้วยเลย”

“อ้อ นั่นเอง... เรื่องนี้ก็ได้ปล่อย
ให้เป็นภาระของคุณแล้ว ผมเชื่อว่าคุณ
คงทำได้สำเร็จ และคิดเงินมา เท่าไหร่
ผมไม่สนใจ ขออย่างเดียวอย่าให้ผมต้อง
เข้าไปพัวพันกับคดีนี้ เรื่องนี้เลิกพูดกัน
ก็ ผมมีเรื่องที่กำลังกลุ้มใจอยู่แล้ว”

“มีเรื่องใหม่อีกแล้วหรือครี” วิจิตถามขึ้น ๆ.

“นั่นน่ะ” วันชัยตอบทันทีไม่มองทางวิจิตอย่างไม่ค่อยไว้ใจ วิจิตรู้
ทันทีว่าผิด.

“ถ้าหากว่าคุณวิจิตไม่ใช่เป็นโรครอครี เขาเป็นเลขาของผม ถึงเขา
ไม่ใช่คนเรื่องของคุณนั้น พอลูกไปแล้วเธอก็รู้เพราะผมจะต้องยังรักษา
หาวิธีกัน ลองเล่าเรื่องใหม่ของคุณไปดี”

“เกี่ยวกับหุ้นส่วนของผม นายชาย วิบูลย์นั้นแหละครี”

“คนที่คุณว่ากำลังไปตรวจงานอีกมีได้ แล้วจะต้องไปตรวจกลางเลนใช่
ไหม” วิจิตเลื่อนกระเป๋าย่อหุ้ตกรงหน้าไปทางวันชัย.

“คุณวิจิต เรื่องที่ผมเล่าให้คุณฟังนี้ ขอได้โปรดรักษาเป็นความลับ”

“ผมก็ยังไม่เคยเอาความลับของคุณไปบอกใครในไม่ช้าหรือ” วิจิตพูด
อย่างไม่ค่อยพอใจนัก.

“แต่เรื่องนี้สำคัญกว่าเรื่องอื่น ๆ มันยุ่งกันใหญ่” วันชัยงัดไม้ทำทาง
กระตือรือร้นสายตามืดมัว เขาเอื้อมกระเป๋าย่อหุ้ตกรงหน้ามาควั่นเงินถึงไว้โดยๆ

“ต่อไป”

“คืออย่างนี้ ชาวนะ เขามีเมียคนหนึ่ง ออกระเพียวฟ้าอยู่สัก
หน่อย หล่อนชื่อ เรณู สวยสะกดทุกาเกิดแหละ นอกจากนั้นยังมีสวนไผ่
แพรวพราวไปทั่วร้าง ผมควรจะเริ่มเล่าตั้งแต่ต้นดีกว่า”

“สมควรอย่างยิ่ง เริ่มไปเลย เป็นมากแล้ว”

“คือเรื่องนั้นอย่างนี้ ผมกำลังจะซื้อไร่แห่งหนึ่งประมาณ ๓ สัปดาห์
มาแล้ว เนื้อที่นั้นทั้งหมดก็เคยเสียไว้ แต่ถูกแม่ชายไปเช่าอยู่ประมาณ ๔
ไร่ พร้อมที่ดินเก่า ๆ หนึ่งแห่ง”

“คุณควรเริ่มเล่าดีกว่า ผมจะได้ยินนัด” วันชัยหยุดเล่าหันมาทาง
เก้าอี้แล้วทั้งท่วงลงอย่างเหนื่อยอ่อน เก้าอี้วุ่นแหว่งที่วิจิตสร้างขึ้นเป็นพิเศษ
นั่งสบายเบาะนุ่ม เป็นการคัดสรรความเหมาะสมของลูกความของเขาให้เป็นอย่างดี

วันชัยก็คงจะรู้สึกอย่างนั้น เขาทำเหมือน
ไปทรมานหาชีวิต.

“ผมไปบ้านหลังนี้และที่แห่งนั้นกับ
คุณชาย เป็นบ้านโบราณสองชั้นใหญ่
โตมาก ผมคิดว่าคงเป็นของเจ้านายพระ
องค์ใดองค์หนึ่งชายไป มีห้องหลาย
ห้อง บริเวณรอบ ๆ มีต้นก้ามปูใหญ่ ๆ
ขึ้นครึ้ม มีคู และน้ำท่าบริเวณ สอง
เขียนเหมาะที่จะอยู่แต่ลำพัง เพราะห่าง
จาการชุมชนออกไป เล็กน้อยมากทาง
ภูเขา”

“คุณซื้อไว้หรือ”

“ผมต้องรอกับผู้ขาย ไม่ทันได้
ซื้อไว้”

“แล้วไง?”

“คุณชายเขาซื้อไว้”

“โดยไม่บอกคุณ?”

“ใช่โดยไม่บอกผม ผมเพิ่ง

เรื่องนี้เมื่อวันอังคารที่ผ่านมานี้เอง และ

โดยบังเอิญด้วยซ้ำ”

“ที่คุณไม่ซื้อเพราะเกียจจะให้

ขายเขาตลาดกลาง ซึ่งเป็นของธรรมดา

ของการซื้อขาย แต่แล้ว คุณชายกลับ

ไปรื้อเสียเอง โดยไม่บอกคุณก็เห็นว่า

เห็นชัดทำให้ ไม่ ได้สารวัตรคดีเป็น

ส่วนกัน”

“ไม่ใช่อย่างนั้น เขาซื้อไปเพราะ

ความไว ๆ ทางทาง”

โดย... ป.แสงเบญญ

หุ้นส่วนคนนั้นเมียที่แสนเพียวฟ้าพราวแพรวด้วยสวนไผ่
แต่ถ้าเขาเองนิสสัยใจกลดบังเงาระ โบว่าโบราณชอบก

คดีซึ่งคาราคาซังจึงรู้วนเวียนนัก เมื่อหุ้นส่วนเงินหนาไปซื้อบ้านดัดหน้าบนอาคารใจร้อน

การแบ่ง เรื่องชีวิต

ในสมัยนี้ไม่ใช่ว่าผู้ใหญ่จะฉลาดกว่าเด็กหรือหลอก

เทโก้ใส่เสมอ และเทโก้ไม่ใส่วาระให้รู้เรื่องถูกหลักใจใคร่อย่างเช่นนี้ ตรงกันข้ามเกิดขึ้นกับตำราประหลาดและมีความคิดกว้างใหญ่ของนักเสียดสี เช่นเพราะเทโก้มีความสุวิจิตรเป็นเทโก้มากกว่าใหญ่ของมนุษย์ซึ่งมีการกล่าวถึงองค์มากกว่าคนอื่นและชอบขายผ้าเอาหน้ารอดไปครองนั้นๆเท่านั้น เกิดขึ้นในตำนานอุรังคเทโก้ใหญ่ของลัทธิขงจื๊อ เทโก้ไม่ขายให้ของมนุษย์อย่างใดก็ตามและแล้วครบทุกหลายชาติ ซึ่งกระทำให้อุรังคเทโก้ (เทพ) มีความยุติธรรมอยู่ข้างจักรวรรดิการปกครองนคร.

ประเทศที่เขาไปสมัยก่อนไปอีกสมัยกว่านี้ข้าพหว่า คงจะเจริญก้าวหน้า
 คิดว่าเวลาอีกมากมาย เพราะคงถึงเวลานั้นพนักงั ใหญ่ที่มีเมธาอันเจิดจ้า
 ศิวที่หลายคงถึงกาลปริยาศน์ไปหมดสิ้น ถึงจะเหลืออยู่บ้างก็คงจะแก่เฒ่า
 หมกมุ่นระหว่าที่จะกระโดดเถวไ้ไปได้นั้นหนาเช่นอย่างในขณะนั้นแล้ว และ
 พวกก็ถึงลาครันนี้คงจะพวพาให้ชาติประเทศของเราเจริญ ก้าวหน้ากว่าที่เป็นอยู่
 ในเวลานี้ได้เป็นอย่างดี ถ้ากะเงไม่พนักงจจากเอาแบบอย่างของผู้ใหญ่ขึ้นไป
 เพราะฉะนั้นเมื่อเราท่องไรบ่ในก่าคู่สุดท้ายไปเ็นแล้ว เราก็คงระยังกับไม่
 อย่ไปเสียก่อน ด้วยความศุขยิ่งมีดีไม่รวมทั้งหลายเ็นใจไว้ ได้เข้าใจกันเพื่อจะ
 ได้ไปเอนกันเอนกันบนตบไ้ไป

ถ้ารัฐใหญ่ของเรามาจะเอาเปรียบแต่คืออุปสมอบาแต่ไหนแต่ไร
แล้วเกิดสมัยก่อนก็ยอมเป็นเบี้ยล่างรัฐใหญ่แต่ไทยก็ อย่างที่ช้อยชก้อยอย่าง
กันว่ารัฐใหญ่ในช่วงเวลาดูอาหาร แต่ได้ก็กินอย่างกลบเกล็นชดเชย ซึ่งมัน
ไม่ยุติธรรมเสียเลยแต่ก็เกิดขึ้นก่อนที่รัฐจะอะไรไม่มีใครคัดค้านแล้วไม่พอ
เพราะเชื่อว่ารัฐใหญ่มีความยุติธรรม และความดีความงามแล้วผลลัพท์ว่า
สิ่งที่เป็นประโยชน์เหมือนกัน ในข้อที่รัฐใหญ่สมัยก่อนมีความเป็นธรรมอยู่ไม่
มากกว่าสมัยนี้ แต่กันเมื่อการสมัยใหม่เปลี่ยนแปลงไป รัฐใหญ่จึงเคยอยู่
เหนือคนอื่นซึ่งไม่เคย หลังจะรู้ว่าเกิดอะไรไปว่ารัฐใหญ่ ผลลัพท์ว่า
หมายถึงความยุติธรรมแล้วแต่อำนาจอิทธิพลน้อยในทางนี้ มันทำให้มันจริง
ว่าเกิดผลลัพท์เท่าที่ขึ้นมา ก็คือแม้ว่าผลลัพท์ได้ประโยชน์ไปคนพอ

ข้อเขียนคมคายว่าด้วยเรื่องของเด็ก

ทั้งนี้ก็จะฉลาดกว่าผู้ใหญ่

เรื่อยเรื่อยไปจนถึงบริการบำบัดอบอบในสมัย

มีสัปดาห์พุทธศักราช

ซึ่งเพิ่งฉลองกันไปสดสตร้อนร้อนนี้

ถูกเด็กและเธอจับบัง คึกคักหาของ
ไม่มีทีท่าเลยปะทะหัวฟ้าภาณุหนวล
ไปเสียเลย ซึ่งเป็นการถูกก่อกวนอย่าง
จัง คล้ายกับเด็กที่ไม่มีปัญญาที่คึก
คะนองของทวิวงศ์ ต้องยอมให้คน
อื่นเขาวิ่งรุกเหมือนขี้ไก่ใหญ่โง่ สัน
ดานตรามขางคน ที่ถูกอำนาจเงิน
ให้เกิดขึ้นหลอหลวม เขาเรียกเข้าไป
โอบไม่ทาง ที่จะยื่นคอของทวิวงศ์
หัววู่วู๋ใหญ่ช่วงที่ทวิวงศ์กระโดดหนี
มาก็คืออย่างจากนั้นก็บัง เกิดที่ซ่ม
แจ่มและเป็นที่ของทวิวงศ์กระเด็นแบบ
อย่างใหญ่ที่ทวิวงศ์ โอบไม่เข้า
ละคิดจะของโรยบนนิกเกิล ถ้า
ใหญ่ขึ้นยิ่ง เกิดกับตัวที่ทวิวงศ์
เข้านั่ง แล้วบัง โอบก็บอกให้พี่พี่
เสียงแซ่บๆโยโย่ โอบก็ชอบหน้า
ทันจาวาเป็นเสียงให้ทวิวงศ์ไป.

มีเทพาภามั่งเรืองใหญ่อยู่ปก
 เคียนเกลี้ยงความกบไถนสมัยสืบ
 ห้าพุทธศัวรรษเสียแล้ว กุหลอนระ
 เคมีไกรโคโห้ความหวังไว้ว่า พ.ศ.
 สองพันหกร้อยหนึ่ง ไกรนำโหลไฟสว่าง
 กนเขี้ยุกนไถมาถึงพ.ศ. สองพันห้า
 ร้อยเจ็ดสิบ กอชัยบาโคให้คนถอย
 หดทั้งสายสี่ห้าพุทธศัวรรษ ไกร
 มากขึ้นกว่า เพราะรังแกไว้ระเหิน
 สยิบขึ้นเองยังไม่มีเวญ (เขาวัว)
 เหมือนเคียนไถ แต่ประยากไถลแรง
 และไฟก็ไหมเคียน พุกกันอย่างไร
 เข็นขุมเข็นไถว่าหน้าเข็นหน้า
 ขยี้ความนำ ทักไถให้เข็นมากกว่าลั่น
 พักคืองระงาย จึงก้าขึ้น่ายเปดาม
 ก่อไถขึ้นขยับเขยื้อนหล่นยุ่ยแล้ว มี
 ชันให้หว่านไปเลย ขยี้ว่ามีเหตุผล
 ชันควาไถความ (อ่านคฤหา ๓๕)

“แล้วเขาได้ประโยชน์อะไรจาก
การขอคืนและบ้านหลังนี้” วิศัลถาม
“คุณรู้ความหมายของผมแล้ว”
วันชัยว่า

“ อ้อ หมายความว่านี่เป็นพระ
นิสสัยโลกของคณะชาตินิยมเอง คุณว่า
เขาออกจะอะไร ๆ ไหว ๆ ไหม
อยู่ แล้วก็มีงูมีเมียสย มีเมียที่
ออกจะพิวพิว เพราะฉะนั้นก็เข้าน
ไม้คอกถึงหัวจรดหางชอกและขาน น
เพอ...” วนชัยยกมือเพอให้วัด
หยกทำนาย

“ผมจะอธิบายให้คุณฟังดีกว่า ว่า
เรื่องมันเป็นอย่างไร มาอย่างไรกัน ผม
ได้ไปที่นี่ ”

“เมื่อไหร่?”

“^๑_๒ วันทสมพยดินคานันแะละ^๓ ^๔_๕วัน”

ของคาร "

" งนวิ " วัดค้ำท่าคาโต

ท่าไม้ทองตามขงน วนชย

“ ๐ ๕ ”

แล้ว ดูปไปเอง "

“ มันทนที่จะรอกง ผมเองไม่ได้แล้ว ”

“คุณจะเขามาปนกันไม่ได้” วันชัยสอน

วิศักทำเป็นไม้รว ไม่รู้เสีย เขามองไป

ทางอื่น วนภาทำทำยม ๆ

“ เขาเถอะ ๆ คุยเล่าไปอีกแล้ว ”

กัน เล่าพร้อม ๆ กันทั้งสองเรื่องก็ได้

แล้วผมจะแยกเขาเองว่าอันไหนมันอยู่

เรื่องไหน" วันซัดลอนใจขาวมอกกุ

วัตถุ พลาญเต่าทอง

มณยง ๒๕ ๕ ๒ ๕ ๒

บ้านหลังนี้ เมื่อสามสัปดาห์มาแล้ว

ตัวอย่างผมบอกคุณ ผมไม่ต้องการ, ใจ

ว่ามีความจำเป็นอย่างไรที่จะต้องมี...

E A ~ X

๕๐ ขยายบ้านหลวงให้ ไท่ ไท่ พักอาศัย

ผมว่าจะไปกลับบ้านหลังนั้นและที่แห่งนั้น

ใหม่ เราพากันทางโทรศัพท์อยู่ชั่วครู่

เขายกกว่าเคียว นายนายชอชอชชาน

“คุณและทกกลงรอยชื่อไว้แล้ว.”

(อ่านต่อหน้า ๓๕)

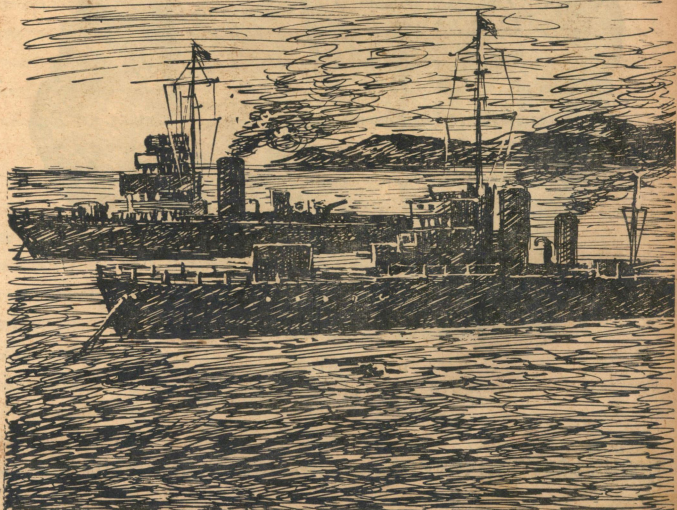
ภาพชุดประวัติศาสตร์ไทย สมัยร.ศ. ๑๑๒ ๖ ทวี นิษทาวัง...ภาพ • บรรพต สิงคัพพี...พากย์

พระยาศรีสุริยราช

๔๐. ประชาชน ชาวพระนคร
เมื่อได้ทราบข่าวรัฐบาลเตรียมรับศึกฝรั่งเศสใน
กรุงเทพฯ ต่างก็พากันตื่นตระหนกตกใจกลัว
เป็นอันมาก ประชาชนชาวจีนเป็นพวกแรกที
โชนจีนและตื่นตกใจ.

๔๑. ในขณะนั้นเอง รัฐบาลอง
กฤษเกรงพลเมืองอังกฤษ จะเป็นอันตรายจึงส่ง
เรือรบ จีนเนต มาถึงน่านน้ำไทย กับเรือป้อมมี
คามมาทอดสมอปากแม่น้ำเจ้าพระยา.

เขตเขต

วีปประหาร

โตย.. จิบดา จิบตเสร์

(คำปรารภของผู้เขียนต่อจากฉบับที่แล้ว)

เบนิโต มุสโสลินี

จอมเผด็จการอิตาลี ผู้สาปส่ง 'ทอลนักรูปะหาร'

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงถูกลังไปประจำ
แนวต้านวีตเชียในฐานะผู้สื่อข่าวสงครามแห่งหนึ่ง
สื่อพิมพ์ "กอเรเบเร เติลลา เซรา" เช่นเดียวกับผู้
สื่อข่าวสงครามแห่งหนึ่งสื่อพิมพ์ฉบับอื่นๆ ในอิตาลี
ในการรายงานข่าวสงครามนั้น ปรากฏว่าผู้สื่อข่าว
สงครามบางคนไม่ประสงค์จะทำอะไรเป็นการ—
เสียภัยจึงเพียงแต่เอาแถลงการณ์ของด้านกั โฆษ
ณการนำยอชนะไปทยแต่งเติมใหม่ แล้วรายงาน
ไป ข้าพเจ้าเองหาได้ปฏิบัติดังนี้ไม่ ฉะนั้นจึงได้
ถูกทหารเยอรมันตะเพิดออกจากแนวรบด้านวีตเชีย
ในชื่อหาว่า รายงานข่าวที่ไม่เป็นผลแต่เกะแอม
เสียเสีย แม้จอมพลเมสเซ ผู้บัญชาการทหาร
อิตาลี ในแนวรบด้านนั้น จะประท้วงการกระทำของ
ทหารเยอรมันดังกล่าวก็ไม่เป็นเหตุจนลุล่วง เมื่อ
ข้าพเจ้าถูกคุมตัวมาตั้งหามแดนอิตาลี มุสโสลินี
ก็รีบลงโทษข้าพเจ้า ด้วยการกักบริเวณที่หนักหนาคือ
เคอเน แต่ก็นั่นแหละ ข้าพเจ้าเขียนบทความ
ที่ไม่ใช้การเมืองไปลงหนังสือพิมพ์ได้ ภายหลังที่
ต้องโทษครบกำหนดแล้ว ข้าพเจ้าก็ถูกส่งตัวไป
ยังแนวรบในประเทศฟินแลนด์ เมื่อมุสโสลินีล้ม
คืนในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๔๓ ข้าพเจ้าก็โดน
ทางกลับประเทศอิตาลีพร้อมกับผู้สื่อข่าวสงคราม
ชาติเดียวกัน ความทุกข์ยากที่ข้าพเจ้าได้รับจากระ
บอบเผด็จการมาช้านานก็เป็นอันสิ้นสุดทันที

ระยะตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๔๓ ถึง ค.ศ. ๑๙๔๕ ข้าพ
เจ้าได้ปฏิบัติ การขอยุ ในกองทัพอิตาลีของจอม
พลเมสเซ ได้ทั้งครั้งนั้น ต่อมาข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งเป็น
นายทหารฝึกหัดประจำกองบัญชาการชั้นสูง ฝ่ายพันธุ
นิคม ระหว่างที่เกิดการสับเปลี่ยนอย่างนองเลือดเพื่อ
ปลดแอกเมืองฟลอเรนซ์นั้น ข้าพเจ้าคงปฏิบัติ

ทุกวันนี้ เสร็จภาพยังคงตกอยู่ในอันตรายเช่นเดียวกับกาลก่อน และจะคงล่อแหลมต่อไปในอนาคต

ทันทีที่คิดระหว่างกองทหารฝ่ายพันธมิตรกับหน่วยพลพรรค “บอสเซนเต” แห่งอิตาลีด้วยความยากลำบากแทบเลือกการเดิน ในที่สุดกองบัญชาการขึ้นส่งฝ่ายพันธมิตรได้ประกาศยอมแพ้ การปฏิบัติหน้าที่ของข้าพเจ้า ความทุกข์ยากที่ข้าพเจ้าได้รับมาตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๓๓ ในกระทั่งถึงวาระที่มุสโสลินีอำนาจใน ค.ศ. ๑๙๔๓ เป็นผลเนื่องมาจากเรื่อง “เทคนิควีรบุรุษ” ข้าพเจ้าจึงซบถประพันธ์เรื่องนี้ขึ้นด้วยประการฉะนี้.

ในประเทศอังกฤษ อเมริกา โปแลนด์ และสเปน
ระหว่างที่อยู่ในความปกครองของนัก สาธารณรัฐ บทประพันธ์เรื่อง “เทคนิควีรบุรุษ” ได้ประสบการต้อนรับด้วยดีเป็นอันมากที่ โครงการที่ทราบกันทั่วทวีปพันธมิตรนี้ มีลักษณะเป็นท้าวท้าวด้วยศิลป ในการพิทักษ์เสรีภาพ หนังสือพิมพ์ในอังกฤษและอเมริกาบางฉบับเช่น “นิวส์อีโกลด์” “นิวส์อี เฮลด์” “ไทมส์” “แมนเชสเตอร์ การ์เดียน” และ “นิวส์เดสแมน แอนด์ เนชั่น” เหล่านี้ต่างยกย่องบทประพันธ์เรื่องนี้ แต่ขณะเดียวกันก็ได้ยังลักการที่ข้าพเจ้าได้ออกในการเขียนหนังสือเรื่องนี้ หลีกเลี่ยงไม่อาจสรุปได้ดังนี้ ในการทำลายเสรีภาพ วิธีการโดยอ้อมใช้ ได้อยู่ในโครงการพิทักษ์เสรีภาพ วิธีการโดยอ้อมยะใช้ ได้อยู่เหมือนกัน” เมื่อข้าพเจ้าเดินทางไปกรุงลอนดอนใน ค.ศ. ๑๙๔๓ ชาวอังกฤษได้ต้อนรับข้าพเจ้าด้วยความเห็นอกเห็นใจเช่นที่เขามักต้อนรับข้าพเจ้าไป.

สารคดีรลซึม ทนเหตุการณ์ ถ่ายทอดละเอียดละออถึงใจจากก้าวก้าที่อมทลป.บีบุดสังกรรม ใช้เป็นตำหรับักวิชานสู่อำนาจ

ในประเทศฝรั่งเศส นักการเมืองและนักเขียน นับแต่ฝ่ายนิมรามาชาลิปโย ไปจนถึงฝ่ายคอมมิวนิสต์ ต่างนิยมบทประพันธ์เรื่อง “เทคนิควีรบุรุษ” ด้วยกันแทบทั้งสิ้น เฉพาะพวกนิมรามาชาลิปโย ได้หยิบยกบทประพันธ์ของข้าพเจ้าขึ้นอ้าง ในการเตือนให้ระวังอันตรายแห่งสถานการณ์ในเยอรมนีและในสเปน ตลอดจนชี้ให้เห็นถึงภัยร้ายกาจและเห็นความอ่อนแอของประเทศที่ใช้ระบอบประชาธิปไตย ส่วนพวกซ้ายสุดก็ยกคอมมิวนิสต์มาใช้หนังสือเรื่องนี้ เป็นเครื่องมือโจมตีระบอบสังคมนิยมที่พวกเขาส่งักอยู่ เป็นที่ส่องรองจากเนิน ในสมัยปฏิวัติใหญ่รัสเซียใน ค.ศ. ๑๙๑๗ ซึ่งเรียกกันว่า การปฏิวัติในเดือนตุลาคม.

ภายหลังบทประพันธ์เรื่อง “เทคนิค วีรบุรุษ” ปรากฏออกมาในประเทศฝรั่งเศสใน ค.ศ. ๑๙๓๑ ไม่นานนัก เอกอัครราชทูตชาวอิตาเลียนประเทศฝรั่งเศสก็ มอบหนังสือฉบับนี้ของรัฐบาลอิตาลีแก่ข้าพเจ้า ซึ่งพักอยู่ในกรุงปารีสเวลานั้น เชื้อเชื้อให้เกิดทางไปยังเหตุการณ์และพยานที่อยู่ในสหภาพโซเวียต เป็นเวลาหกเดือน เพื่อจะได้ศึกษาภาวะการณ์ในประเทศนั้นโดยใกล้ชิด แต่ข้าพเจ้าได้คอยปฏิเสธไปโดยสุภาพ ด้วยเหตุผลซึ่งไม่ต้องการอภัยแก่พระเจ้ากั๊กไก ในระยะนั้น ชาวเยอรมันที่ลี้ภัยจากการนาซีระหกระเหินอยู่นอกประเทศเยอรมนีได้พากันมาเยี่ยมข้าพเจ้า ที่กรุงปารีสพร้อมกันแม้ว่า ชาวเยอรมันบรรดาที่แอนดรัสซีกาซอเยกหมกให้ข้าพเจ้าในฐานะที่แก่งยบทประพันธ์นั้นแต่ได้การ อย่างปราศจากความพรั่นพิง บุค

ประวัติ

นายกรัฐมนตรีสมัยสามและสี่ ของ นายคาง อภัยวงศ์.

โดยตลอดนี้ ได้เสนอชีวิตและงานของนายคาง อภัยวงศ์ อย่างละเอียดรอบคอบครั้งคือสมัยแรกหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง สมัยขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีที่หนึ่งสมัยขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีครั้งที่สองเป็นลำดับมา แต่ถึงงานและงานของนายคาง อภัยวงศ์ จะสมบูรณ์ไปหรือไม่ ยังไม่อาจหาจากกระดาษความ ในการดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรีสมัยที่สามและสี่ของเขา จึงนับว่าสำคัญอย่างยิ่งต่อหลักฐานบุคคลผู้ทำการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยตลอดมา.

ได้บันทึกทราบกันดีแล้วว่า นายคาง อภัยวงศ์ พ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีสมัยที่สอง เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๕๕ เพราะร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าใช้จ่ายของประธานของนายกรัฐมนตรี ภูวพจน์ หลีกจำกัน นายคาง อภัยวงศ์ ก็พาพรรคประชาธิปัตย์ของเขา ยืนหยัดเป็นฝ่ายค้านรัฐบาลของคณา.

จนกระทั่งวันเวลาถึงรุ่งมาถึงถึงวันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๐ ได้เกิดการ “รัฐประหาร” ขึ้นนายคาง อภัยวงศ์ จึงได้รับมอบหมายจากคณะรัฐประหารให้จัดตั้งคณะรัฐบาลบริหารราชการแผ่นดินสมัยแทนรัฐบาล ชุกเกล้าต่อไป แต่การดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะรัฐบาลครั้งใหม่ของนายคาง อภัยวงศ์เป็นการเข้ามาบริหารงานของประเทสเพียงชั่วคราว เพราะการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ยังไม่เป็นขึ้นที่เรียบร้อย พระบรมราชโองการโปรดเกล้าแต่งตั้งนายคางกับคณะรัฐบาลชั่วคราวครั้งนี้ประกาศเป็นหลักฐานเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๐

อย่างไรก็ตาม เมื่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๔๕๑ ได้ผ่านพ้นไปด้วยความเรียบร้อย โดยสมาชิกของพรรคประชาธิปัตย์ได้รับเลือกเข้าสภาอย่างอุ่นหนาพ่นแล้ว นายคางก็พาคณะรัฐบาลชุดชั่วคราวของเขากราบถวายบังคมลาออก ในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๕๑ และพลกลับเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีครั้งที่ ๔ แต่งตั้งรัฐบาลชุดซึ่งถูกต้องสมบูรณ์ตามข้อบังคับของรัฐธรรมนูญทุกประการ บริหารราชการแผ่นดินสืบไป

อีกในวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๕๑ แต่ท่ามกลางความปรารถนาอันแรงกล้าของ นายคาง อภัยวงศ์ ที่จะใช้ชาติให้สมเจตนารมณ์ อันมากระหมายไว้แน่นอน คณะรัฐประหารซึ่งมอบโอกาสให้นายคาง อภัยวงศ์มีลทธิเสรีในการปกครอง ย้านเมืองอย่างเต็มที่ก็ยอมมีข้อจำกัดขึ้นของ กับคณะรัฐบาลชุดใหม่ ที่เพิ่งแต่งตั้งขึ้นเสร็จลุล่วงวันนี้อีกครั้งหนึ่ง. แต่ครั้งนั้นคณะรัฐประหารไม่เฝ้าเพื่อ “หอบขึ้น” สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่จะเป็นคุณค่าประโยชน์แก่นายคาง อภัยวงศ์ อีก แต่ครั้งนั้นจ้านคณะรัฐประหารมา (อ่านต่อหน้า ๓๑)

นี้ เรื่อง "เทคนิครัฐประหาร" มี
เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องไปในยุโรปและเม
ริกา สมควรจะกล่าวไว้ ณ ที่นี้ด้วยว่า
แม้ว่าเราซิงก็ นักประพันธ์ชาว
มีผู้แต่งเรื่อง "ฮิลเลอร์บอกข้าพ
เจ้า" ที่แต่งบทประพันธ์ขึ้นเรื่องหนึ่ง
ชื่อ "การปฏิวัติแห่งลัทธิสังคมนิยม"
(ลัทธิสังคมนิยมนี้จึงเคย เป็นที่นิยมกันในประเทศ
บางแห่งในประเทศจีน เป็นลัทธิที่บุคคล
ประสงค์ที่จะทำลายล้างระบบทุนนิยมโดย
ลัทธิสังคมนิยมของโง่เขลาชอบเล่นเป็นนัก
เล่น) ผู้ใดก็บันทึกการที่ข้าพเจ้า
บันทึกในการเขียนเรื่อง "เทคนิค
รัฐประหาร" โดยตรง.

อย่างไรก็ดี ผู้กล่าวว่ามีภาพ
ประพันธ์ของข้าพเจ้าอย่างรุนแรงที่สุด
ก็คือครั้งหนึ่งใน ค.ศ. ๑๙๓๖ ที่ข้าพเจ้ากล่าว
ทางวิทยุกระจายเสียง ณ กรุงโคเปนเฮ
เกน นครหลวงเดนมาร์ก ในเดือนตุลา
คม ค.ศ. ๑๙๓๖ นั้น ข้าพเจ้าได้กล่าวโจมตี
ขบวนการประพันธ์ของข้าพเจ้าเกี่ยวกับความม
นุษย์ กายที่ลึกลับที่ถูกสืบทอดในระเทศ
ไปเป็นแนวคิดที่ลึกลับที่ข้าพเจ้าได้กล่าวถึง
ข้าพเจ้าได้เขียนเกี่ยวกับความม
นุษย์ กายที่ลึกลับที่ถูกสืบทอดในระเทศ
ไปเป็นแนวคิดที่ลึกลับที่ข้าพเจ้าได้กล่าวถึง
ข้าพเจ้าได้เขียนเกี่ยวกับความม
นุษย์ กายที่ลึกลับที่ถูกสืบทอดในระเทศ
ไปเป็นแนวคิดที่ลึกลับที่ข้าพเจ้าได้กล่าวถึง

นับเป็นครั้งแรกตั้งแต่เกิดปฏิวัติ
ใหญ่ในรัสเซียที่ข้าพเจ้าได้กล่าวปรา
ศรัทธาไปยังยุโรป จากประเทศในยุโรป
แต่ๆ ดังนั้นใครๆต่างก็จึงหวังด้วย
ความตึงเครียด แต่ฉันจำ! ในคำปรา
ศรัทธา ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงข้าพเจ้าได้กล่าวถึง
ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงข้าพเจ้าได้กล่าวถึง
(ข้าพเจ้าคือลัทธิสังคมนิยม)

ชายผมสีเทา

ในกาละครั้งหนึ่ง (นานมาแล้ว) ยังมีข้าพเจ้าแห่ง
หนึ่งครั้งอยู่ข้างเขา (แห่งหนึ่ง) ในภาคเหนือของประเทศแคนาดาอะไรก็ได้
สักแห่งที่เก่าแก่จนกระทั่งเขาเกิด ข้าพเจ้าเห็นเป็นข้าพเจ้าคือหมายถึงว่ากรร
รังไปด้วยพืชพันธุ์อันไร้ประโยชน์คือสิ่งมีชีวิต สัตว์เดรัจฉานจำพวก
นกเขา และสัตว์ที่เหาะสองเท้าทั้งปวง ไม่ว่าตัวใหญ่ตัวเล็กตลอดจน
สัตว์เลื้อยคลานบรรดาที่อาศัยอยู่ในโลกได้นั้น ไม่ปรากฏจะเข้าไป
อาศัยอยู่ในป่ากว้างแห่งนั้นเลย เพราะชนคนทั้งปวงเข้าไปอาศัยอยู่ก็เพราะพวก
สัตว์อาหารและกายแล!

แต่ที่ว่า "ร้าง" นั้นก็หมายความว่าเมื่อข้าพเจ้าปราศจากสิ่งมีชีวิตอาศัยอยู่
แล้ว มันก็เลยกลายเป็นป่าเงียบ มันช่างเงียบสงัดเสียจริงๆ ไม่มีเสียงกระ
โคงโห่งจากนกขลุ่ย, ไม่มีเสียงเจี๊ยกรักจากฝูงลิง, ไม่มีเสียงโกลนปับจากเสียง
และไม่มีเสียงอื่นดังดังใดๆ จากพรมที่มันก็นอนไฟทั้งหลายทั้งปวงเลยแม้แต่นึก
นึกด้วย มันจึงแต่ป่ากว้างแห่งนี้ ได้อยู่ที่ขั้วโลกนี้ มันจึงยังยิ่งกว่าข้าพ
เจ้าเพราะแม้กระทั่งแมลงและหนอนตัวต่างๆบรรดาที่เสวยพืชพรรณก็ไม่มีอยู่ในนั้น.

มันเป็นป่าที่แปลกประหลาดที่สุดในโลก!

ที่แหละในกาละครั้งนั้น ยังมีกระต่ายขนขาวหนึ่ง (จะมีพวงผมสี
เทาอย่างไรร ในพงศาการควมในไม่ปรากฏ) ขยับขยับกัน (มาจากโง่

ไม่ปรากฏอีกนั่นแหละ) ไปตั้งบ้าน
เขาเป็นชายค่อนข้างสูงอายุ รูปร่าง
ใหญ่โต สมเป็นนักยกย่อนั่นแหละจึง
เขามีผมสีเทา คล้ายคลึงสีดอกเลาพิช
พันธุ์ขึ้นหญ้าแพรก แสดงให้เห็นว่า
เขาได้ผ่านความเป็นอยู่ต่อชีวิตในโลก
มนุษย์มามากพอสมควร (ไม่ใช่เล่น)
ก็เคย.

ชายผมสีเทาค้นหาจะอยู่คนเดียว
ไปอยู่บ้านเพื่อประสงค์ใดนั้น มา...มา...
เขารู้ตัวกันเข้ามา และผมเร่เล้าให้
ฟัง เขื่อนิ่งล่อมนั่งอยู่ข้างหน้าผม
เห็นก้นเหยียดเมื่อล่อมนั่งเอนกายลงได้
ผมไม่ถือ จะเหยียดก้นเหยียดขาแก้
ก้นเล่นบ้างก็ทำใจไม่ขัดข้องประการ
ใด เขาจะควม ผมจะเริ่มเล่าให้ดูฟัง
เขาเขียนขึ้นว่ามา พากย์อันสุดสุด
หาไรอย่างหนึ่งนั่น สดุดาของเขาน่าฟังไป
ข้างหน้า พากย์ที่ว่า "อา บ้าหน้อย เจ้า

วิวัฒนาการ

▲ เด็กหญิงชาวเกาะมาร์แชลล์ผู้
นี้ บัวเป็นเพียงรักที่มีมันผูกภาพ
จากการทดลองของอเมริกา ในปี
ค.ศ. ๑๙๕๔ พอลาบายัวผู้ผู้
จนที่ระดับนั้น.

▲ น.ส. จิกโกะ นีโอโน ได้ จากเมืองมิชิ
มิชิ โดโนปประเทศญี่ปุ่น จากความฝันของ
๑,๙๐๐,๐๐๐ คนที่ฝันจะได้จากละครเบ็ดเตล็ด
ของอเมริกา เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๔ จนได้ฉายาชื่อ
โง่โง่ เธอเป็นเพราะที่รัก ๑ ในจำนวนผู้
แสนสวยในวงนั้น.

▲ อเมริกาต้องเป็นฝ่ายชนะสงครามของมนุษย์
เอง- วิทยาการแพทย์แผนใหม่ช่วยนำพา
เมื่อ แล้วใจของข้าพเจ้า จงหาวิธีไม่ให้
หนักที่ข้าพเจ้า สามารถประกอบอาชีพได้เป็น
ปกติเช่นสามัญชน มีจุดอเมริกาของอเมริกา
เป็นผู้นำของอนาคต.

ข้างไม้ส้อมเกาะไว้ เลี้ยงแมวที่จึกก้อมเป็นบ้า
ขับไปทั่วบ้าน นึกถืออันไหนก็เอา และอุกมด
บุรุษไปตัวถึงหัว รัชชูปการ มาโดยข้างจึงไม่
จลาจลพอที่จะบำรุงหัวของเจ้าให้เป็นที่นอนมก
ส้อมไม้ส้อมนั้นแหละ ความไม่ฉลาดของเจ้าทำให้
เร้าตกเป็นบ้าทั้งชาติ และส้อมไม้ส้อมจึงคว่ำบา
ว้า"

เขาเลียบไปมารอบรอบตัวของ
อย่างเจ้าข้า และแทนที่หน้าผมมอง
ท้องฟ้า เหมือนประจักษ์กับทิวเขา
ภักดิ์."

"ถ้าเราเป็นข้าเลียบอย่างเจ้า
เราจะไล่ความสงสัยเขยขึ้นให้หมด
สิ้นไป" ชายผมสีเทาวิ่งท้อ
ไปแต่กลัวว่า "เราจะแล้วกลิ้งพิช
พันธุ อันไร้ประโยชน์ไปเสีย ให้
สิ้น เราจะสร้างตัวเราให้เป็นอา
ณาจักร แทนความสับสนวุ่น"

ทันใดนั้นเอง, ชายผมสี
เทาถึงกับขื่นแสบสุดตัว หมด
พักมวญทั้งอย่างแรงเป็น และ
สั่นไหว ไปทั่วทุกมุมของชายผม
สีเทาถึงกว่า เลียบลงนั้นไม่ใช่
เลียบลงเพื่ออยู่ อย่างแรงระลอกเลียบ
แล้ว

มันขึ้นเลียบกระเส้าและมี
ล้านางอย่างระลอก !

"ธะฮั!...ธะฮั! เจ้า

มนุษย์ประหลาดเอ๋ย! เจ้าเข้ามาขังบ้านเพื่อประสังคใด?"

เขาสะกดขื่นอกเป็นครั้งที่สองเลียบที่เขาเองไม่ทันความ นึกอ่านอัน
เร้นลับเข้าสู่หัวใจ ทำให้เขารู้สึกสะหิ้นสะห้านอย่างไร้พิกัด ต้องเป็นเสียง
ของเทวดาอารักษ์อย่างไม่มีผิดหยา ฮา...เจ้าข้า...เจ้าข้า... เจ้าข้าที่อยู่ไหน."

"เปล่า! เราไม่ใช่เทวดาเจ้าอย่าอะไรทั้งที่เจ้าคิดหรือก เราคือฉี
โซมก!" เลียบประจักษ์กลับจากสัจจกตวิสัยอีกครั้งที่สาม มาฉี โซมก
...ฉีโซมก...รูปร่างมันเหมือนขิงในหัว! ขนของเขาคุดๆ ไปทั้งตัว, ฉีโซมก...
ฉีโซมก...มันคงมีรูปร่าง พิลึกกึกกักนกลตัวไม่น้อยเทียว."

"รูปร่างของข้าไม่มากสักเท่าไหร่รูปร่างของเจ้าแหละ ข้างกลัวข้า
เลยข้าไม่ทำอะไรเจ้าหรอก" เลียบนั้นถึงขึ้นเหมือนจะรู้เรื่องก็ขำระมิดเกา

ว่าพึงอยู่ในใจ

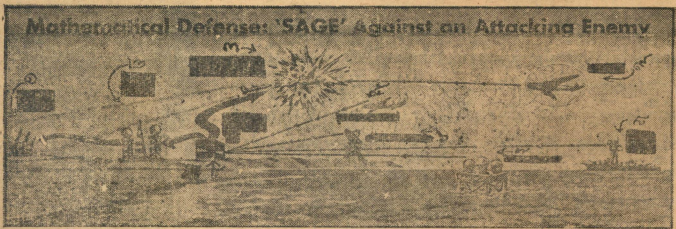
เขาเกลียดถลอกลักไปรอบรอบ
ตัวคล้ายระคายเสียดขื่นทุก แต่ความ
เป็นเสียงของฉีโซมก เขาจะทำอะไร
ไว้ก็ (อ่านต่อหน้า ๓๔)

(ต่อจากคอลัมน์ซ้าย)

ผิดหัวแกสตาติน ไม่ค่อยเหมือนกัน
ตรีอเทก ได้ดูพิศวงใหญ่แห่งคำปรา
ศของเขาส เลื่อนงามบทประพันธ์เรื่อง
"เทคนิควิรูปประหาร" และตัวข้าพ
เจ้าอย่างศาลเลียบเทียบ ในความเคียด
กันนั้นเอง ข้าพเจ้ามีมิตรทะเลไปให้
ตรีอเทกที่กรุงโคเปนเฮเกนว่า "เทค
โนทานเจือเชื้อข้าพเจ้า และหนูหนี
สือข้าพเจ้าแต่ง ไปหัวพันกับเรื่อง
ส่วนตัวของท่าน "ฉันจะไร้ญาติกับ
สตาติน ข้าพเจ้าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
อะไร ไม่ว่ากับตัวท่านหรือกับสตา
ติน" ตรีอเทกกับตรีอเทกตอบของข้าพ
เจ้าทันที นึกข้อความสั้นๆเพียงว่า "นั่น
เป็นข้อเท็จจริงจากท่าน"

ในบรรดาตัวจารณ์ประพันธ์
เรื่อง "เทคนิควิรูปประหาร" เท่าที่
ปรากฏออกมามีคุณนั้น คำวิจารณ์
ของคอมมิวนิสต์ฝรั่งเศสชื่อ จัง-วิ
ชาต บัลลัค ยังได้พาเข้ายิ่งกว่าราย
อื่นๆ ข้าพเจ้าจึงขอหยิบยืมคำวิจารณ์
ของคอมมิวนิสต์ฝรั่งเศสผู้นั้นขึ้นมาได้
กับพวกคอมมิวนิสต์ ที่ถือล่าวคำสย
ประมาทและใส่ร้ายข้าพเจ้าแล้ว โศ
คมวิสัยถึงพิศวงลึกลับในหัว เรื่อง
"เทคนิควิรูปประหาร" เน้นบทประ
พันธ์ของเสี้ยนคนหนึ่งซึ่งเขียนขึ้นใน
ค.ศ.๑๘๓๑ นายจิ-วีชาวัค บัลลัค
ที่ออกชื่อ แม้จะเป็นคอมมิวนิสต์ก็มีใช้
คนคลั่งหรือมกมาย ในลัทธิคนยักคือ

เขาเข้าใจความหมายแห่งบทประพันธ์
ของข้าพเจ้าถูกต้องถึงความสำเร็จแห่ง
ปัญหาการเมืองและศีลธรรมซึ่งยกประ
พันธ์ของข้าพเจ้าได้เสนอ ให้นักพิศวง
เสรีภาพพิจารณา ในบทความที่เขามิ
ได้เข้าใจแต่เมื่อปีที่ ๒๐ พุทธศักราช
ค.ศ.๑๘๕๑ นายจิ-วีชาวัค บัลลัค
เขียนว่า "ข้าพเจ้าได้อ่านบทประพันธ์ที่ท่าน
เอ็ดมอนด์มกด้วยอารมณ์เป็นขบขัน ถ้า
หากเป็นความจริงว่า บทประพันธ์ของบรรดา
ปัญญาชนในอุตสาหกรรม ท่าน ได้มีการกลั่นกรอง
ข้อชี้แจงๆ ตามจริงของจริง ตลอดจนการ
ถนอมถนอมจิตใจ และอาจรู้สึกหวั่น
คำกล่าว เพื่อบริการมีทางใหม่กับหวั่น
ใหม่ๆ ที่สุดคือ ท่านก็ถือเอาวิธีว่าไม่ปฏิบัติ
การของท่านในงาน" (อ่านต่อหน้า ๓๕)

แผน ๑ ในจำนวนหลายร้อยแผน ของชาติมหาอำนาจปรมาณู.
ภาพนี้, คือแผนประสานงานเป็นห่วงลูกโซ่ แสดงการปฏิบัติงานสงครามปรมาณูของสหรัฐอเมริกา.
๑. ฐานทัพ "เซเชส" สำหรับยิงจรวดนำวิถี. ๒. สถานีถ่ายทอดข่าว คอยรับรายงานข่าว
ส่งไปยัง "เซเชส". ๓. จรวดยิงจากฐาน "เซเชส" พุ่งเข้าประชิดเครื่องบินข้าศึกที่กลางอากาศ ๔. หอ
คำนวณ เพื่อคำนวณตำแหน่งเป้า แจ้งไปยัง "เซเชส". ๕. เครื่องบินลาดตระเวนแจ้งแหล่งเครื่องบิน
ศัตรูไปยังหอ (๔) ๖. เรารแผ่รังสีบังคับภัยพิบัติทางบินของข้าศึก ๗. หอกลางทางแจ้ง คอยรายงาน
เหตุการณ์แก่แหล่งทะเลสู่หอคำนวณ (๔) ๘. เรือลาดตระเวน คอยรายงานข่าวส่งที่หอ (๔) ๙. เครื่อง
บินข้าศึก. (อ่านต่อหน้า ๓๓)

เลื้อยคลาน

สี่ขาแป๊ะ

ตอน ๔๕.

รอยเลือดสด ๆ ที่หยดไปตามพื้นหญ้า ได้นำเด็กเลี้ยงควายคนหนึ่งเข้าไปในป่าสะแก. เด็กน้อยพบหลุมมีรอยขุดใหม่ ๆ. ที่ปากหลุมยังมีรอยเลือดเกาะก้นอยู่ ด้วยความสงสัยจึงเอามือคุ้ยค้นดู. สิ่งที่พบฝังอยู่ในนั้นคือศพของนายมัน. ชาวบ้านคนหนึ่งทำหายไปตามตลอดคืน.

จากการสืบสวนของตำรวจ นายมันถูกแทงตายเมื่อวานนี้เอง—วันเดียวกับที่มันมีปล้นจำนวนหมื่นพันบาท. มีผู้ยืนยันว่านายมันได้เป็นผู้หนึ่งที่เขาไปมุดขุดสำรวจงูเห่า. แต่ไม่มีใครสังเกตเห็นว่านายมันกลับมามาก่อน. แต่ก็ไม่เห็นสามัคคีบ้านจึงออกติดตามทุกบ้าน.

จนกระทั่งสงสัยจึงได้ข่าวจากเด็กเลี้ยงควายว่านายมันถูกฝังอยู่ในหลุม. นายมันจะต้องตายระหว่างเวลาหลังจากที่ตำรวจกับชาวบ้านคนอื่นๆ กลับหมดแล้วกับตอบกลางคืน. นายมันไม่เคยมีเรื่องกับใครเลย. เปมสงสัยของเรื่องนี้จึงไปตกอยู่ที่เรื่องงูเห่า. ตำรวจสงสัยว่านายมันจะต้องมีการเกี่ยวพันกับงูเห่า หรืออาจเกี่ยวพันไปถึงศพที่พบในบึงก็ได้. ตำรวจได้ทำการสืบสวนอย่างแข็งแรง. ชาวบ้านเกือบทุกคนถูกสอบสวนถามปากคำ. แต่ก็ไม่จะมีอะไรที่จะช่วยให้เกิดหลักฐานพอที่จะเชื่อได้ว่า ชาวบ้านคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ทำร้ายนายมัน. เนื้อเป็นเช่นนั้น ตำรวจจึงเกิดความมั่นใจมากขึ้นว่า ผู้สังหารนายมันจะต้องไม่ใช่คนในหมู่บ้าน. แต่จะต้องเป็นคนต่างถิ่นเช่นเดียวกับศพในบึง.

เจ้าหน้าที่ทำการสำรวจบริเวณสถานที่พบศพ และรอยเลือดอย่างละเอียด. ตำรวจผู้หนึ่งได้พบสิ่งที่ทุกคนสนใจ. สิ่งนี้คือปากกาหมึกซึมเซฟเฟอร์สีน้ำเงินคันหนึ่ง. หลักฐานอันนี้ได้กลายเป็นหลักฐานสำคัญที่ตำรวจเชื่อว่า กว่าจะจับตัวผู้ร้ายได้.

นายปลอกกับกนกยา ให้สนธิ์พิจารณาถึงส่วนของตัวรอยอยู่ตลอดเวลา. หลักฐานปากกาหมึกซึมที่พบ ทำให้นายปลอกเกิดความสนใจมากขึ้น. เพราะเขาระลึกได้ว่า เปรมได้ริบรางวัลจากเขาไปชิ้นหนึ่งนอกจากเงิน. เมื่อตอนที่เปรมช่วยชีวิตกนกยาไว้ที่หน้าประตูบ้าน ซึ่งสนธิ์ถามถึงสิ่งใดซึ่งมอบสังหารเขาอยู่ในคืนนั้น. รางวัลชิ้นนี้คือปากกาเซฟเฟอร์สีน้ำเงิน. มันจะเห็นได้ไหมที่เปรมจะกลายเป็นคนร้ายรายนี้ไป. ครกครกอยู่อย่างละเอียดถี่ถ้วน. มองไม่เห็นเหตุผลเลยว่าเปรมควรจะไปเกี่ยวข้องกับใครอย่างไร. แต่เพื่อความปลอดภัยนายปลอกจึงถามกนกยาว่า.

“เธอเห็นปากกาของเจ้าเปรมยังอยู่หรือเปล่า?”

กนกยาใจเย็นทันที เพราะรู้เข้าหยาบของนายปลอก. จึงตอบว่า.

“ก็—เห็นเขาเห็นกระเป๋ายู่งูนี่. เมื่อวานก็ยังเห็น.”

“ถ้าจริงตามปากกาได้. เซฟเฟอร์สีน้ำเงินเสียด้วย. มันเห็นไปไม่ได้ที่พวกชาวบ้านจะมีปากกาเซฟเฟอร์ใช้. มันต้องเป็นพวกครูเทพา แน่ ๆ.”

“ก็พวกเค้าก็เก่งนะ. จะมีใครอีกเล่า.” กนกยาพยายามพยานายปลอกออกไปให้ไกลจากเปรม.

“อาจารย์เป็นได้. แต่เพื่อความแน่นอน ขอบอกถามเจ้าเปรมสักหน่อย”

“เปรมดูเหมือนไปตลาด”

“มันอยู่ข้างล่าง” เลี้ยงนายปลอกเฉยๆ “เธอไปถามมันมา.”

กนกยารับไปข้างล่างทันที เพราะน้ำเสียงของนายปลอกได้ฟังอย่างจริงจังว่าไม่มีทางจะหลีกเลียงอะไร

ความเป็นทนายชั้นนี้ เมื่อศตวรรษที่ห้าจากน้ำมีลูกสามพรานเผอโถมพร้อมหลักฐาน.

ได้. พอพบเปรมก็วิ่งพูดว่า

“มันจะไปกันใหญ่แล้ว. เรื่องนายมันไว้ทุกคนก็หลั่ง. เอาเรื่องปากกาก่อน. ปากกาเซฟเฟอร์ ของเธออยู่ไหน?”

เปรมหน้าซีดทันที

“ผม—เออ—ทำหล่นเสียแล้ว”

เขาหลบตาจากกนกยาซึ่งไปครุ่นถึง กูพูดต่อไปว่า “ทำไปใคร— พักใจการหรือ?”

“ผมได้จัดการ แต่พี่ปลอกเขากองการ” กนกยาตอบ. “เขาคงการพบเจอด้วย. เขาจะทำอย่างไร ทำตามใจตัวเองเสีย.”

“ผม—ทำหาย” เปรมพูดอย่างกระวนกระวาย “ทำไปใคร— เอาปลอกเขาสงสัยอะไรหรือ?”

“ถ้าจริงตามปากกาได้ โกลั ๆ กนกยาศพ.” เขากลัใจถามหาเจ้าของ.

“พี่ให้ผมทำบ้างไร. ผม—ผมทำไปเพื่อจะยึดปากกาให้หมอนั่น” เปรมพูดอย่างลำบาก.

“พี่เขาได้ปลอก. ไม่ก็แล้วมากนักได้. เธอทำปากกา. แต่ไม่มีอะไรเธอเข้าไปพบเขาแล้วบอกว่าขายคืนแก่ครูเทพา ก็แล้วกัน.”

เปรมพาลความขึ้นไป ยังคิดถึงมัน. เมื่อเข้าไปขึ้นอยู่หน้าบ้านปลอก เขาก็ถูกถามว่า

“ว่าโจรมะ. คนซึ่งปากกาให้แก่มันหนึ่ง เซฟเฟอร์สีน้ำเงิน—แกบยี่ห้อหรือเปล่า?”

“ผม—เออ—ทำหายครับ.” เปรมตอบโดยถูกกัก. ทั้ง ๆ ที่พยายามจะสยบแล้วเป็นอย่างดี.

ชนชั้นบาทการเขื่องเรื่องเอก โตบ...สิด ทูบ:โรซิด

บุรุษเหล็กแห่งอาณาจักรฝัน คมพอก้าวไปให้เก็กมาหย่นชิง
สมุนนักลอบความมือดีของเขา รันหน้าให้เป็นผู้ถูกไล่ไว้ในมือ

ยังมีมองไม่เห็นทางว่าจะเอาปากกาที่ไหน
มาให้นายพลอดดู. ถ้าไม่มีมีทางจะหา
ปากกามาให้ดูได้ ก็จะเป็นพิรุธอย่างนา
กแล้ว เพราะนายพลอดดูอาจสงสัยเอาไป
ถึงศพที่เขาเอาไปถ่วงไว้กลางบึงก็ได้.
“ว่าไป” นายแบนเร่ง “นายกา
ลจว”
เมื่อเห็นว่าการหมุนแน่น เปรมก็เข้า
ไปใกล้ผู้ขึ้นคุมคนตัวเขาอยู่ แล้วกระซิบ
ว่า.

“พี่แบน, ฉันทไม่มีปากกา. ช่วย
ฉันทหน่อยได้ไหม?”
นายแบนของหนานเฝรมอย่างเข้า
ใจเรื่องลอบ. เขาเห็นแก้มที่ขมขื่นของ
เปรมฉันทก็ เมื่อเห็นนั้นก็ฉันทเห็นนั้น นึก
เลงเลงความมือเถา ก็หมกมุ่นปาก
แล้วพูดว่า.

“ฉันทจะไปหาหนานกัณเคียววัน.
เปรมมองผู้ที่กำลังหัวเราะ
อย่างกระวนกระวายใจ.

“พี่แบนช่วยฉันทหน่อยซี. ฉันทก็
ปากกาหาย”

“เซฟพี่เอ๋ยถ้ามันเงิน ก็หาย.
ไอ้แกว้าเข้ามาแทนอีกก็เหมือนกันหาย
อีกยังขึ้นหรือ?”

เปรมพยักหน้า
“ไม่รู้ว่ามีหายที่ไหน.”
“คนฉันทไม่รู้หรือว่ามีหาย
ไปไหน. แต่แกว้า, แล้วก็—” เขามิ

“จ้ะจ้ะ. เขาก็น่าจะ ู่กกว่า แถบยาก
ให้นายรู้กลิ่นไหม?”

เปรมมองเห็นนางของนายแบน
ลูกพี่นิก ก็เข้านั่งลงเพื่อจะหาทางออก
ที่รู้สึก. แถบนายแบนให้พูดต่อไปว่า.
“ข้าพเจ้ารู้แล้วว่า เข้างไปทำอะไร
มา. เข้างเข้ามายังมีใช้ไหมล่ะ?”

“ฉันทไม่ได้ฉา” เปรมรีบปฏิเสธ
ทันที.

“อย่าปากแข็ง. เข้างเข้าเพราะนาย
มันก็อยู่ระไรมากเกินไป. เรื่องศพใน
บึงใช้ไหม? ใช้ซีวะ?” (ส่วนตอนหน้า ๔๖)

“หาย” นายพลอด “แต่เปลี่ยน
ตั้ง “หายเมื่อไหร่?”

“หายที่กรุงเทพาครัน” เปรม
ตอบทันที.

“หายที่กรุงเทพา” นายพลอดหัน
หน้ามาทางกัณเคียวทันที “ว่าโกธินยา,
เธอชอบฉันทเมื่อก่อนเองว่า เมื่อวานเธอ
เห็นปากกาขังอยู่ที่เขาเปรม”
กัณเคียวหน้าสลดทันที. แต่แล้วก็
รวบรวมกำลังใจตอบว่า.

“ก็ฉันเห็นจริงจูนพี่. พวกแล้วก็
มองตาเปรมฉันทเห็นจริงจูนพี่ ให้หาทาง
แก้ตัว. เปรมไหวพริบจึงรีบตอบว่า.

“อ้อ, ที่เห็นเมื่อวานหรือคะ. นั้น
มันไม่ใช่เซฟพี่หรือนะ. มันปากกา
อะไรก็ไม่รู้. ผมซื้อมาใหม่เมื่อเช้าเซฟ
เพื่อเล่นเกมนี้หาย”

“เอามาดู” นายพลอดสงสัยอย่าง
ทุกที.

“เล่นใหม่หรือคะ?” เปรมถาม
อย่างกัณ.

“เออ, เล่นใหม่. ไอ้เล่นที่เก่า
ซื้อมาแทนเล่นเก่าที่นั่นแหละ”

“คือยังจูนพี่-เออ- ผมเอาไว้ที่
โรงแรม”

“ไปเอามา”
เปรมรีบลุกขึ้นทันที แต่ก่อนที่จะ
ออกไปปากกาห้อง ก็โยนเปลี่ยนนาย
พลอดส่งว่า.

“เฮ้, ไอ้แบน. เอ็งตามเจ้าเปรม
ไป.”

คำสั่งนั้นให้นายแบนเข้าใจคิดว่า นาย
พลอดต้องการอะไร, บุรุษเหล็กแห่งอา
ณาจักรฝันเดือน คมพอก้าวไม่ให้เด็ก
อย่างเปรมฉันทเล่นไปง่ายๆ. เขาเชื่อว่า
เปรมจะคงไม่ไปปากกา. เขาจะคงจะไป
หาซื้อมาใหม่. จึงให้ให้นายแบนคุมตัว
ไป.

เปรมเดินใจเด่น ลงไปข้างล่าง
โดยมีนายแบนตามติดไปด้วย. เขาคิด
อย่างปวดหัวตลอดทางว่า เขาจะไปเอา
ปากกาที่ไหนมาให้นายพลอด. ทุกสิ่ง
ทุกอย่างกำลังเต็มไปด้วยความฉันท.

เมื่อเดินลงมาถึงข้างล่าง เปรมก็
วิ่งอยู่ตรงห้องโถงเดิมไปด้วยได้แก่
อ้อ ซึ่งเจ้าของโรงแรมจูนไว้รับรองนัก
คัมภีร์หลาย. นายแบนเห็นดังนั้นจึงพูดว่า
“เร็วเข้าซีเปรม, เคียวนายคั
ตาย. โรงแรมที่แกนอนอยู่ปากกาน
ไหนใช้ไหม?”

“ใช่” เปรมตอบเบา ๆ แต่แล้วก็
วิ่งไป เพราะสมองกำลังคิดอย่างหนัก
ว่า จะเอาปากกาที่ไหนมาให้นายพลอดดูได้
อย่างไร. เขารู้ดีว่ากัณเคียวได้พยายาม
แก้ตัวแทนเขาว่า ได้เห็นปากกาที่เขา
เมื่อวาน. ถ้ามันเขาไม่มีปากกา กัณเคียว
จะต้องโดนนายพลอดสงสัยด้วยว่ารู้เห็น
เป็นใจกับเขา. เรื่องก็จะไปกันใหญ่.
ลูกทุ่งสามพารณคิดจนปวดศีรษะ แต่ก็

“หาย!” นายพลอดแฉกเสียงดัง “หายเมื่อไหร่?”
“หายที่กรุงเทพา ครัน” เปรมตอบทันที
“ไปเอามา” นายพลอดสงสัยอย่างคณ.
ภาพประกอบ โคบีมีนิต “หัว”

นายแพทย์ บุญถม มรรดิน

ผู้ช่วยชาติ ในการกีฬาและประเภททหารและอาชีพ
ซึ่งจะเป็นเลขาธิการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย.

โอลิมปิกไทยไปไม่รอดแน่.

ตามที่ผมได้นำเอาเรื่องโอลิม

ปิกของเมืองไทยมาเล่าสู่กันฟังเรื่อยมา
นั้นปรากฏว่าผู้สนใจมาก เพราะเพิ่ง
จะรู้ระยะกันแน่ๆ การโอลิมปิกของ
เมืองไทยนั้น เหลือแต่เพียงคำสัญญา
เพราะเกิดการแหกคอกกันเอง
อันเป็นการเป็นประธาน, เลขาธิการและ
กรรมการกันเรื่อยมา จะเห็นได้ชัด
แต่เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๑ จนกระทั่ง พ.ศ.
๒๔๘๕ เป็นเวลา ๔ ปี ก็คิดกันมา
ปรากฏว่าประธาน, เลขาธิการ, เหรัญ
ญิก และกรรมการบางคนไม่มีการ
เปลี่ยนแปลงเลย ทั้งคนในและจากก
ว้างก็ยังคงระดมการโอลิมปิกของเรา
นั้นกระทำกันอย่างจริงจังวิจิตรทำ
กันโดยอำนาจ ของบุคคลเพียงคนสอง
คน เพื่อครอบงำแห่งต่อไปโดยไม่
ยอมเปลี่ยนแม้สัก ๑ ที่ขึ้นดีข้อใจของ
กรรมการอื่นๆ ตลอดจนประชาชน
อย่างมากมาย.

ผมเห็นจะต้องเอาเรื่อง เก้ามา
เล่าใหม่ให้ได้ว่า เหตุใดบุคคลบางคน
ในคณะกรรมการโอลิมปิก จึงพยายาม
แหกคอกตำแหน่งไว้ เพราะยอมทราบ
กันดีอยู่แล้วว่าการโอลิมปิกของเมือง

ไทยนั้น รัฐบาลให้เงินสนับสนุนเป็นจำ
นวนปีละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท และพอถึงเวลา
มีการแข่งขันโอลิมปิก ในต่างประเทศ
ก็ทำนุปรธาน. เลขาธิการและกรรมการ
บางคน ก็ไต่ถามหลักฐานไม่พอ
นอกอย่างที่ว่า ใคร ก็ยกย่องเป็นจรรยา
ไป.

ในฉบับก่อนผมเล่าถึงเรื่องจำ
วนของการแข่งขัน คณะกรรมการโ
ลิมปิกแห่งประเทศไทยสมัยที่สองซึ่งมี
อายุระหว่าง ปี พ.ศ. ๒๔๘๐-๒๔๘๓
เพราะท่านเลขาธิการคนเก่า ท่านมี
หนังสือไปเชิญผู้มาร่วม ระดมการแข่ง
ทั้งคณะกรรมการมิใช่โรแปดผู้แสดง
เช่น ทบอภยพิทักษ์สิทธิ์ซึ่งเชิญไปว่า
“ข้าพเจ้าไปได้” และ “ข้าพเจ้าไปไม่
ได้” ทั้งนี้ละเจตนาอย่างชัดๆ ว่ามิ
แผนการอะไรแอบแฝง อยู่อย่างแน
นอน และผมก็ได้ออกไปแล้วว่าในการ
เลือกตั้งคณะกรรมการ โอลิมปิกเมือง
ไทยสมัยที่ ๓ ที่โรงแรมสุริยวานที่
เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม นั้น มีใครต่อ
ใครบ้าง ได้เป็นกรรมการที่ได้รับการ
แต่งตั้งในครั้งนั้นมีจำนวน ๑๓ นาย จะ
ได้ประชุมเพื่อแต่งตั้ง กรรมการดำรง
ตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ เช่น ประธาน,
รองประธาน, เลขาธิการ และเหรัญญิก
ต่อไป.

เรื่องการประชุมของคณะกรรมการ เพื่อ
แต่งตั้งคณะกรรมการดำรงตำแหน่ง อย่างนั้น
ผมทราบว่าเป็นไปอย่างปกติ แต่ผมทราบ
คือคนเหล่านี้ในคณะกรรมการโอลิมปิก อย่าง
ชัด ๆ เพราะผมทราบว่า ผู้มีหลักถือเชื่อการ
การไปประชุมที่อื่นไม่ใช่ข้อที่สุด เพราะการ
ประชุมครั้งนี้ จะต้องแจ้งให้กรรมการแต่ละคน
ทราบโดยทั่วกันเพื่อจะได้เห็นด้วย แต่เมื่อถึง
นั้น ท่านเลขาฯ (คนเก่า) ท่านมีหนังสือออก
แจกก่อนที่วัน ๆ ที่ ๔ พฤษภาคม โดยให้ไป
ประชุมกันที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง ถนนราชดำเนิน
ซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดที่สุด ซึ่งไม่มีการประ
ชุมใด ๆ จะมีความให้การประชุมแต่ถึงกรรมการ
การดำรงตำแหน่ง โอลิมปิกเมืองไทย เพราะมิ
มีประชุมประชุม มนุษย์ที่ไทยจะกระทำกัน กรรมการ
การออกกันไปประชุมไม่ได้ แต่มีกรรมการแผน
การครองตำแหน่งของบุคคลบางคน ถึงเหตุทำ
ไปไม่ได้ จึงเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมอย่าง
ชัดๆ เพราะกรรมการไปประชุมไม่ถึง ๒ ใน ๓

(อ่านต่อหน้า ๔๓)

โตบ....."อีตโรต"

ถ้าจะเป็นเพราะเหตุที่ว่า แม่ในสมัยอดีตกลับ
ชาติพูดได้ ในสมัยยุคปรมาณูจึงทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลความ
หมายในคำสนทนาของแม่ว่า “อาจจะก่อให้เกิดความปั่นป่วน” ขึ้นได้
แต่ถ้าแม่แท้แมวจนถูกหว่านเป็นขบด เจ้าของแมวลบก็ต้องขึ้นศาลฐาน
ขบดคือไป แมวสนทนากับน้องๆ จึงเป็นเหตุให้เกิดการก่อกวนไปว่า จะ
เกิดความปั่นป่วนนั้น เริ่มคนและสิ้นสุดดังนี้.

“วันหนึ่ง ขณะแม่แมวดำที่นั่งกำลังนอนเหยียดยกขาในท่ามกลางแสง
แดดอันอบอุ่นในเดือนมิถุนายนนั้น มันได้สังเกตเห็น ความเอ็นดูว่า ลูกน้อย ๆ
ของมันซึ่งเพิ่งเกิดและยังไม่ลืมตาแน่ ต่างแบ่งกันรับส่วนกินนมคนละเต้าด้วย
ความสงบสุขยิ่ง มันรู้สึกสนใจมาก จึงถามขึ้นว่า.

“ลูกเอ๋ย เจ้าอีตโรตอะไร”
“อีตโรต คือนมวัวสดๆจ้ะแม่” ลูกพูดตอบพร้อมกัน
“ทำไมจึงอีตโรตนั้นล่ะลูก” แม่แมวดำด้วยความแปลกใจ
“เพราะตาจ้องยังไม่ลืมจ้ะแม่” ลูกแมวดำขึ้นเป็นเสียงเดียวกัน.

ต่อมาอีกไม่กี่วัน ลูกแมวดำเหล่านั้น ต่างก็ลืมตาขึ้นหมดทุกตัว
แม่แมวดำก็ใจมากที่ลูก ๆ ได้ชมโลกอันสวยงาม แต่ก็ใคร่จะทราบว่
พวกมันมีทรรศนะเปลี่ยนแปลงเป็นประการใดบ้าง จึงถามขึ้นว่า “เดี๋ย
นี้พวกเจ้าอีตโรตอะไร?”

ลูกแมวดำตอบว่า “อีตโรตคือเสรีประชาธิปไตย จ้ะแม่”
“เพราะอะไรหรือ” เจ้าจิ้งจอกคอกมิม้วนตัวพาดเสี้ยวและหันมา
อีตโรตที่ประชาธิปไตย?”

“เพราะมันดีแล้วจ้ะแม่.”
พอพรรคลูกแมวดำมรยัตติเสรีประชาธิปไตยเสรีแล้วแม่ของมันก็มอง
เห็นความเสียใจของลูก ๆ เปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิงที่เกี่ยวพวกมันเริ่ม
ทะเลาะเบาะแว้ง เริ่มเบียดเบียนแม่ และถ่มยังพยายาม ทาทางลูกจาก
เต้านมที่ห่มกไว้เป็นส่วนที่เสียด้วย

แม่แมวดำเริ่มสับสนในเหตุการณ์อย่างใหม่. ที่เกิดขึ้นเป็นอันมาก วัน
หนึ่ง ขรรคาลูกแมวดำก็อาจเล็ดกินนม มันเริ่มมีอาหารได้แล้ว แม่แมวดำก็
ความดีใจว่า การแก่งแย่ง การพยายามผูกขาดกินนม คงจะไม่อีก

แต่ตอนจายเอ๋ย ลูกแมวดำแก่งแย่งกันและพยายามผูกขาดอาหาร
ซึ่งเจ้าของให้ไว้เป็นส่วนที่อื้อฉาวและ แล่นในวาระสุดท้ายยังแย่งอา
หารของแม่อีกด้วย.

“ทำไมทำอย่างนี้ล่ะ ลูกเอ๋ย” แม่แมวดำขึ้นด้วยความคิดใจ “เจ้า
ไม่แก่งแย่งกันเอง แล่นไม่แก่งแย่งแม่ จะไม่ทำหรือ?”
“ไม่ทำหรือจ้ะแม่” ลูกพูดพากันตอบ “มันเห็นประชาธิปไตย

น.ส. พงษ์ข้าวดาคาเกิดขึ้นจะถือว่าเป็นความผิดฐานขบดหรือ
ในขณะที่เดียวกันนั้นมวลชนทากัน ในปัญหาสังคมจะทำให้กลายเป็น
คอมมิวนิสต์ได้หรือไม่เป็นเรื่องที่ผู้เขียนเชื่อสุจริตภาพ ควรทราบจาก

ที่จะก่อหายนะนั้น...

คำสอนของแม่แมวและลูกแมวสิ้นสุดเพียงแค่นั้นเอง แต่มันก็ได้กลายเป็นปัญหาใหญ่หลวงในภายหลัง มันส่งผลสะท้อนให้เกิดขึ้นแก่ผู้เป็นเฒ่าของแมว โดยที่เฒ่าตัวเองก็งุนงง คึกไม่ลงว่า เจ้าพนักงานการพิมพ์มีความหมายไปว่า "จำเลยกระทำโดยฉฉฉฉ ความมุ่งหมายที่จะให้มีการยอมรับ และบรรลุ จึงวัตถุประสงค์ จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจ ของประเทศ ทำให้กรรมสิทธิ์ ในทรัพย์สินตกเป็นของรัฐ โดยมิได้มีการชดใช้ค่าทดแทน อันเป็นธรรม และเลิกมีการปกครองประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เป็นข้อความจะก่อให้เกิดความปั่นป่วน กระทั่งกระเดื่องในหมู่ประชาชน ถึงกับจะก่อความไม่

ประสาชนถึงกับจะก่อความไม่สงบขึ้นในแผ่นดินได้.

ทั้งนี้ต้องนับว่า เป็นข้อหาที่กล่าวหาถกเถียงได้ เพียงแค่แนวความคิดหรือหลายตัวก็ตาม ขวาวลงถึงเรื่องท้องไส้แย่งอาหารการกิน เพียงแค่หนังสือพิมพ์ลงข่าวกล่าวเคลื่อนไ้ย่าง ก็กลายเป็นข้อหาหรือคอมมิวนิสต์กันไปทั้งนั้น หลังจากการสอบสวนของตำรวจแล้ว อัยการจึงได้ฟ้องร้องต่อศาลขอให้ลงโทษจำเลย ความกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ มาตรา ๑๐๘, ๑๑๑ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา พ.ศ. ๒๔๗๔ (สมัยที่ ๑) มาตรา ๔ พระราชบัญญัติป้องกัน การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๘๕ มาตรา ๓, ๕, พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๔๔.

อัยการได้อ้างพยาน บุคคลหลายอาชีพนำสืบอาทิ เช่น เจ้าพนักงานการพิมพ์ ปลัดจังหวัด พระภิกษุ โดยเฉพาะในปัญหาเรื่องหญิงชวนทูก้องตัวเองเท่านั้น มีข้อความครกครนว่าไม่มีใครตาย มีแค่คนชวนเกล้งนชนที่ตายกลางถนน ในส่วนที่เกี่ยวกับคำสอนของแมว พยาน

ชยันตี เจ้าอนันต์ เจ้าของคดี 'ขบถแมว' อันรักอิสร.

ขบถแมว

ขึ้นในแผ่นดินได้.

นอกจากคำสอนของแม่แมวและลูก ๗ แล้ว ท่านผู้อ่านคงจะจำกันได้หญิงชวนทูก้องตัวเองทักก็ได้อีกว่าผมในตอนที่แล้วมานั้นได้ ขวาว

กว่า เจ้าพนักงาน การพิมพ์ มีความหมายไปว่า เพราะเหตุที่ไม่มีการชำระคดีชวนทูก้องนั้นจึงเป็นข้อความที่ ไม่ตรงกับความจริง อันทำให้เกิดความหุนหัน วุ่นวาย และราชการแผ่นดินในหมู่ประชาชน และเป็นข้อความที่จะให้เกิดความปั่นป่วนกระทำการกระเดื่อง ในหมู่

โทษก่นหนึ่งก็มีความเห็นว่า เรื่องนี้มีความประสงค์ที่จะเปรียบเทียบลูกแมวที่ยังไม่โตตัวว่าเป็นคอมมิวนิสต์ และลูกแมวที่โตมาแล้ว เป็นพวกดีทิสต์ ซึ่งไม่ใช่คอมมิวนิสต์ ประสงค์ที่จะแสดงว่า การที่รัฐเข้าแทรกแซงสิ่งของอยู่โดยวิถี โลกแก่ราษฎร คงดีที่ลือคอมมิวนิสต์อยู่ก็อยู่จนดีกว่าดีทิสต์อื่น ซึ่งมีการแก่งแย่งกัน.

จำเลยได้อ้างคนหนังสือพิมพ์หลายคนมาเป็นพยานในคดีนี้ เป็นการหักล้างคำของพยานโทษ จำเลยอ้างว่า การกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดที่กฎหมาย จำเลยกระทำไปภายในขอบเขตแห่งกฎหมาย รัฐธรรมนูญ เพื่อสาธารณะประโยชน์ ทั้งเป็นการแสดงความคิดเห็นโดยสุจริต เป็นการวิพากษ์วิจารณ์การกระทำของรัฐบาล ตามหลักวิธีเขียนก่นหนังสือพิมพ์ในประเทศประชาธิปไตยทั่วโลกกระทำกัน จำเลยขอยกเอากฎบัตรสหประชาชาติ มาอ้างว่าโดยบทของเช็กซูสดีตือสหภาพในการแสดงความคิดเห็นเป็นหลักฐานอยู่แล้ว.

ในที่สุดของการนำสืบพยานหลักฐาน ศาลพิงได้ว่า รัฐบาลมีความจำเป็นอันชอบด้วยเหตุผลที่จะอพยพชวนเหล่าเหล่านั้น เพื่อเห็นแก่

ความสงบสุขของบ้านเมือง พวกชวนเหล่านั้นไม่พอใจ จึงประท้วง คำสั่งของรัฐบาลโดยเดินขบวน และทำเสียงอื้ออึง แต่ไม่ถือได้ว่าการก่อกวนความสงบเรียบร้อยของประชาชน ในระหว่างนั้น นายกรัฐมนตรีไปตรวจราชการที่จังหวัดหนองคาย ชวนส่งแทนไปพบก็ได้คล้อยตามพระราชกฤษฎีกาอพยพไปพัก—ลู่ ณ สถานที่อพยพไปเพชรบูรณ์ ส่วนข่าวเรื่องชวนทูก้องคายนี้ — เป็นเพียงข่าวโหล่ จินตนาการขึ้น

โดยข้อเท็จจริงเช่นนั้น ศาลจึงชี้ขาดว่า ข่าวก่อนที่ศาลพิพากษาเป็นความจริงเพียงส่วน อย่างส่วนไม่เป็นความจริง จำเลยนำลงพิมพ์โฆษณาไปตามหนังสือพิมพ์อื่น ลงพิมพ์โฆษณาไปแล้ว และตามข่าวที่โฆษกในที่สุดทราบดีว่าราชการเปลี่ยนแปลงไปจนอพยพไปจังหวัดพิษณุโลกแทน.

ในก่นเขียนนี้ศาลเห็นว่า "ข้อความที่จำเลยโฆษณาตามท้อง เป็นข้อความจริงกล่าวหาว่ารัฐบาล ที่จะส่งชวนชวน ทูก้องไปจังหวัดเพชรบูรณ์ คำดำเนินทั้งนี้ (อ่านต่อหน้า ๓๑)

วินิจฉัยของศาลในคดีตัวอย่างนี้

เพื่อแจกแจงความไต่ถาม

ยคณัธพาลผของ

๒๐๔ ๖ ๑ ๒ ๔ ๗ ๒ ๕
ใบวาทะประวัติศาสตรระบองระบองไวยความขมขื่น.

เกริกกลางเมือง

เพราะเหตุที่ว่า นักการเมือง

ไปยอมเสียสละ แต่หากมีความเห็นแตกต่างบ้างหว่านการ รัฐมนตรีบางคนมีอุดมคติ “เล่นการเมืองไม่คือป่วนใต้ถื่น” บางคนมีอุดมคติอันมีดัชนี คุณค่าให้แก่วงการสังคม วัตถุประสงค์รัฐบาลสมัยนั้นให้ ดังนั้น การเมืองของเราจึงมีความสโตโคร นาสยะแยงง ดังจะเห็นได้จาก การเลือกผู้ที่เป็นไปด้วยคำว่า “สอ- ภาณ” ไปสมทบและเลอะเลอะ” กัน นผลพลอยได้เป็นนักคิดนักคิด หัวเรื่องยังโบราณลชอให้มีการเลือก คั้งกันใหม่ อันเป็นเรื่องที่น่าอับอาย ขาพหุณยานัก.

นักการเมืองของเราส่วนใหญ่มีอุ
กมคติเห็นแก่เงิน พระภิกษุเมืองบาง
พระถูกอุบาสกชนสงฆ์ว่า ให้อำนาจ
มากเกินความไม่รู้จัก การประชุม
ของพระภิกษุเมือง ก็มีลักษณะเป็น
“อื้อย” สลัดที่หน้าไม้เข้าไว้วางใจ
ก่อนการเลือกตั้งบางคนประกาศตัวเอง
เป็นฝ่ายค้าน ขนวันหน้าให้พระชา
ชนสงฆ์ว่า แต่เลือกชนการเลือกตั้ง
แล้ว อุกมคติของเขาคือ “ถือหัวท
อดใจ” เขาเริ่มแสวงหาเงินไว้วางใจ
เพราะเหตุที่คนเองให้ทุนเขาไปหลาย
หมื่น เขาจะต้องโกงเอาให้คุ้ม
ให้สาสมกับที่เขาได้โกงพลกัมมิประ

ชาชน โดยอุทิศพื้นที่หลวงแลก
เช่นเมือง จึงทำให้การเมืองของพระ
เทศาภิบาลมาจกต้น พ.ศ. ๒๔๖๕ และ
รับข้อไข่ถอนจากัดเท่าใดก็ไม่มีใคร
พยากรณ์ได้ เมื่อทุกคนเริ่มเห็นการ
เมือง ภัยความไม่บริสุทธิ์ก็เกิดขึ้นแล้ว
แม้จะพยายามจะละทิ้งและละความไม่
เป็นไปของชาติคือการปกครองเมืองความ
เท่าเทียมกัน

บัญชีเมืองยั่ว พระครุการเมืองอยู่
ในฐานะที่จะชอบโดยทรัพย์สินเงินทอง-
อย่างเดียวกับบริษัทการค้าได้หรือไม่ บัญ-
ชีนี้เป็นบัญชีสำคัญ เพราะจำว่าหาก
เรายินยอมให้พระครุการเมืองกระทำ การ
เช่นนั้นได้แล้ว บ้านเมืองก็ไปไม่ตก
แน่นอน เท่านี้ให้พระครุการเมืองมาแจ้ง
การเมืองให้เมืองทราบเท่านั้นขอ ไม่ติด
คู่ขึ้นไกล การเมืองของจีนคณะชาติก็ไป
ไม่รอดก็เพราะเหตุที่ว่า ผู้มีอำนาจถือว่า
‘การเมืองเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัว’
จึงคณะชาติจึงต้องถดถอยไปเอง
เพราะเหตุนี้ การเมืองของประเทศไทย
ก็เกือบจะล้มวายคล้ายคลึงกับจีนคณะ-
ชาติเหมือนกัน พระครุการเมืองจาพระครุ
ได้พยายามวางแผนงานนี้เมืองตลอดกาล
แต่ไม่ทางยาวไปหรอก เนื่องจากประชา
ชนไม่เท่ากันเสียแล้ว จึงไม่ยอมเล่น
ด้วย การเลือกตั้งจึงมีครั้งละครั้งเป็น
คณพยานให้เห็นว่า ประชาชนไม่เท่า
กัน จึงไม่ยอม (อ่านหน้า ๔๕)

เพราะขาดไม้ ก็ทำให้ไม้ที่เขาไปใส่
เรือนไม้โซ่เรียงเล็ก ๆ เป็นของเกิ
ขึ้นทุกปี ทำให้รัฐบาลจึงไม่รับแก้ มัน
ต้องแก้ทุกปีตลอด แท้ก็ ๕ นาทีเท่า
นั้น ถ้าคนมันรักชาติ รักชนอย่าง
ปากว่าแล้ว แก้ตัวเองเท่านั้น ทุก
อย่างมันก็จะคลี่คลายไปได้.

พวกนี้เองกรรมกรสลักรู้ สมบัติ
เกล็ดข้า ๆ ที่เรามาบอกให้รู้ พวก
กรรมกรนั้นมาพูดใส่หูผมว่า แต่ก่อน
นี้จ้างให้มันสลักรู้ได้ยอมพอมัน สลักรู้
เขาจริง ๆ ทำไม่ไม่แก่ไขมัน”

นสพ. “พวกไปจีนแดงทราบว่ นาย
อดุลย์ หัวหน้าที่มีมาสถิตบนยอดของไทยที่ไปจีนแดง
นั้น เป็นข้าราชการกรมประมวลของรัฐบาล และ
รัฐบาลไทยส่งไปเอง ท่านเห็นว่าการทำงานไปจับ
คิดปิ่นเขานี้สมควรไหม”

นาง “เรื่องไปกันแค่นี้มีวามรู้
 ขาลเขาสิ้นคนของเขาไปเอง มากกว่า
 พวกศิลาขึ้นแต่ขอไปเสียอีก ผมรู้ไม่
 ออก เขาจะพาบ้านเมืองไปทางไหน
 ยิ่งคิดยิ่งงังขึ้น บงกชสาธุโกไม่ใ้
 ว่าใครจะไปในทางไหน รัฐบาลเองก็
 ยังไม่รู้ว่ารัฐมนตรีของกันว่ายหรือชวา
 แคหรือชวาแต่รัฐบาลก็แตกแยกหลาย
 แฉงงแก่ไรท์หมกมหลเป็นนาคบ
 ก็ก้องรังผิดชองบนเทียว ผมรู้
 ยางไปไม่ไ้ความ คงว่ารัไคเลิกเสีย
 ก่อน สึกแล้วต้องถึวทราม แล้วต้อง
 ประกาศความจริง อันนี้ใครรู้ทุก
 กันไป ถึวทรามกันก็ไม่ได้ เหมือนเช่น
 เมื่อก่อนไปลงไฟ คุญชกกรมมีผู้
 รัหรือไรไม่รู้คุงดักท้องใจเขาจริงว่าย ก็
 เมื่อเมื่วรัฐบาล ถ้าก็ป้นไม่คุมควือ
 ไปใ้ ไม้ก็ต้องชนหินใ้ใครคนแก่”

นสพ. “ไขหวัคใหญ่ที่ระบาคในมลายู
 ช้องกง ฟิลิปปินส์ และอัครราชทูตอังกฤษคิด
 เข้ามาเป็นในกรุงเพทนี ท่านคิดว่าสวรรค์สุข
 จะปราบได้หรือไม่”

คง “ปราชญ์โดยวิธีเล่นลิเกใน
ไทยที่วันะหรือ. เขาเรียกไปประชุมว่า
อย่างไรละ”

นสพ. “มีขาเจกสองแสนเม็ด ไม่มีเข
รุ่มไวม้องกัน อากาไรที่เป็นกันไม่เหมือนกับไข
หัดใหญ่ในเมืองไทย” (อ่านต่อหน้า ๔๕)

แผงอักษรไฟฟ้า หรือที่เรารู้จักกันว่า วิทยุทัศน์นี้ ที่โหมสมถาวรในนิวยอร์ก ใน
วันเลือกตั้งประธานาธิบดี ไม่ถึง ๒ ชมก็ผลของการเลือกตั้งทั่วประเทศ

|| שם שמואל

สปีดไลท์ผ่านมานี้เป็นสปีดไลท์แห่งชาวภูเขา...ภูเขา...ทั้งนั้นแหละครับ ทั้งในวงการบันเทิงการเมือง... ล้อกันให้อุบลดูมันโยนไปเลย. บางช่วงก็ทำท่าจะถูกลูกเป็นไฟเสียหู่ แต่บางช่วงก็ดูอุตสาหกรรมจะตกลงป่องคงมันได้ดี (แต่ก็ยังไม่ป่องคงกันนั้นเท่าว่า เป็นเพราะเขาชนะ ‘คนชนะ’ กันนั่นเอง) เอาละครับ...ยังไปก็ตามแต่ ผมขอตั้งต้นส่ง เชิญเข้านของหมดยังไปตามเคย และตามระเบียบ!

ข่าวใหญ่ขึ้นพวท้าว 'ตัวแสบ' มงหล้ามของหงส์คือพม
'สารเส' กันสีกาหินแดงคือชาวเรือง 'เจ้า' ใช้ 'หมอ' ไปรักษา 'หมา'
(ถ้าทิ้งแม่่งๆ เพราะหมไ้ส้านนจนๆ ตามนีสัสซอพรรณ ซอประทาน
โทษด้วยนรย) 'เจ้า' องค์เข้ามาพินในกักกัโรจนกนก กมนัน
นรขรรคักกพัน หวังส้ามัญญัตติพระองค์ในพระนามนี้ ๆ ว่า 'พระ
องค์เจ้าพมท้าว ส่วน 'หมอ' ก็กระโดดกันให้ 'ออลา' ในฐานะผู้ 'เสีย'

กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ กำลังทรงสนทนา
กับภริยาเอกอัครราชทูตรัสเซีย เมื่อวันเสด็จทอดพระเนตร
คณะศิลปินรัสเซีย แสดงที่หอประชุมกระทรวงวัฒนธรรม.

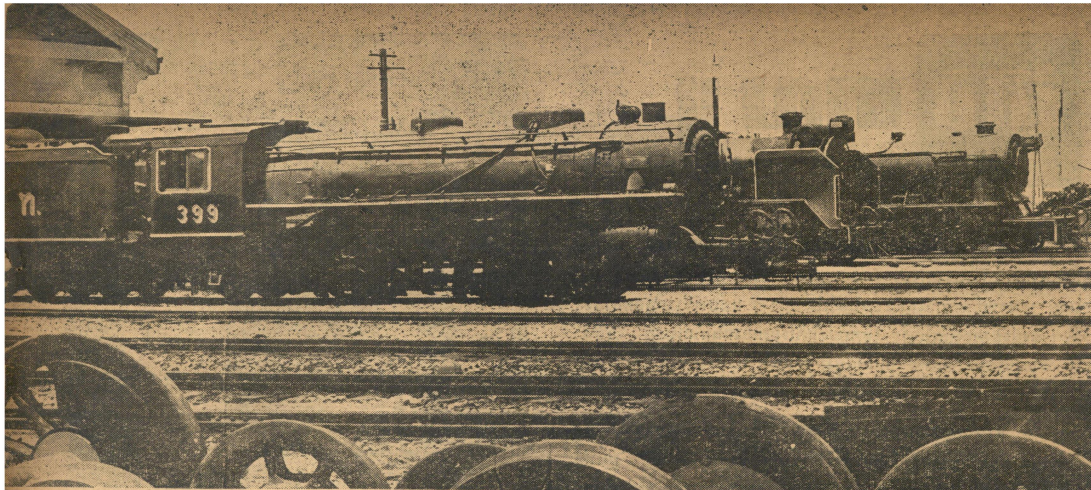
ใคร? ทำอะไร? ที่ไหน? ในวงการเมือง และบุคคลที่น่าสนใจ

นาย ก็โอนายแพทย์ เดช อิศวพงศ์ เจ้าของของร้านเป็นมาและเป็นไปอย่าง
โบราณ คอลัมน์นี้ไม่มีข้อพิพาทให้ผมขบขันมาลา"ถูกพี่พี่เสียดสีขบขัน. สมเ
ลก็ออกไปจาก "เสาสวด" เขาก็ "สามส่ว" เกิดขึ้น...ผมมีความสามารถเพียง
เท่าที่จะสรุปได้ว่า "คดี" นี้จะไม่ลงตามหัว "หมิ่นใจ" กันเปล่าๆ ได้เลย. ถ้
หากว่าทั้งสองฝ่ายจะลงรอยกันแล้วผมจะพากันกัน หรืออีกว่า "รู้จักเด็ก-รู้จัก
ผู้ใหญ่" เป็นคำที่ศักดิ์สิทธิ์กว่านี้สักหน่อยเท่านั้น (ไม่ผิด)

ชาวไทใหญ่ที่อพยพหนีภัย “เบือนหน้าหนี” ต้นเหตุสนธิสัญญาปันยาลย
 สืบหาที่ที่แล้วไม่มีถิ่นกัน (แต่ทว่าชุมชนหนึ่งกำลังสืบพิพาทหลายอันหยอ)
 ก็คือชาว-กรรมกรรถไฟ(บางส่วน) ไสโกว์ (ก็ลดงานขึ้นในแหล่งควบ) -การ
 “ก่อหวอด” สำแดงปฏิกริยาอย่างรุนแรงของเหล่ากรรมกรรถไฟไคร่งนี้ ก็
 เนื่องมาจากเรื่องค่าแรงถูกเกินไป เมื่อตกลงกับฝ่ายนายทุน (รัฐบาล) ไม่ไว้
 ก็ต้อง “แข็งข้อ” ขึ้นมาแข็งขืนประท้วง... การรวมชนบทและงานไร่ “กัน” มา
 หลาต่อหลาขยับแล้ว แต่เพิ่งมา “ประทุ” อย่างจริงจัง เาเมื่อเช้ามีควน
 ที่ ๒๕ พ.ค. ๒๕๐๐ นี้เอง ร้องกันถึงราวหัวค่ำ, ตัวรวรด, ตัวรวช้น, น้อยใหญ่
 ผู้มาร่วมกันมาปได้กับขี้น้ำของ “เอกอ์ควิน” พล.ต.อ.เผ่า ศรียานนท์
 ผู้ประภาทักัดสนั่น “ขมิ้นไม้คันทัน” ว่า “ถ้ากรรมกรไสโคว์ไม่ไร เป็นขัน
 (เขื่อน) ” (จึงเกิดได้ ชะนะเรื่อเกิดได้) ต้องรับรูปไป “ค่อตัน” (ก็กรบ) และ “ค่อคั”
 (ก็ทัก) โยกกัน. ข้างฝ่าย พล.อ.หลวงว่องเรื่อรักฤทธิ ผู้ว่ากรบแล้ว. ซึ่งกัน
 เราอุปประกาศมาหลายเพลแล้วว่า “อันนี้ก็สงัดๆเหมือนกันๆ” ก็ไปอีกมุมของ

สิ่งใดการแพทย์อย่าง "โกลด์สต็อค" ตลอดเวลา. ก่อนหน้าพวกมันแทนที่จะถือชีพพ
หลวงแล้ว 4 ออกอย่าง "ผู้ชนะสิบทิศ" ว่า "ถ้ากรมกษัตริย์แทนได้ความหมาย
ขวางทางรถไฟก็ขอ ฌบปล่อยให้รถไฟชนคอกเขาตาไปรู้ตัวชยลธเื้อ" ฟังแล้ว
"เสียใจ" แท้ๆ แล้ว 1 โหรงถ์ก็ "เห็ชมหาญ" ยิ่งเงื้อมล้ำครั้น... ยังใจ ู
ก็คนไทยด้วยกันนรรักษ์ แด่ม้าดำๆ เสียด้วย เอะอะก็ "จับ" เอะอะก็ "ฆ่า"
ยังมีจะทนกันไว้หรือครั้นนี้? (พิสิทจริงใจ)

[illegible]

อันเกี่ยวด้วยกรรมกรรถไฟ “สไตร

เริ่มต้นขึ้นแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๔ พฤษภาคมค.ศ.นี้เอง นั่นคือการสไตรในประเทศไทย อันเกี่ยวด้วยค่าครองชีพสูงลิ่ว แต่ค่าแรงคนงานต่ำเหลือเกิน ก็นับว่างาน ห่วงจกรักรังภาพนั้นมีได้หยุดไปด้วยแต่อย่างใด เพราะค่าแรงสูงแล้ว ๒๔ พ.ค.นี้ พอดักดอนสายหน้อยเพื่อนกรรมกรจะขนข้าวปลาอาหารมาขาย หากแต่เตรียมการ “ล้อมกรอบ” กรรมกร ตำรวจว่าจะเข้าควบคุมระงับเหตุทันที

กรรมกรรถไฟว่า “การต่อสู้ทางสไตร

ฝ่ายไปตีว่ากรรมกรก่อวินาศกรรม!

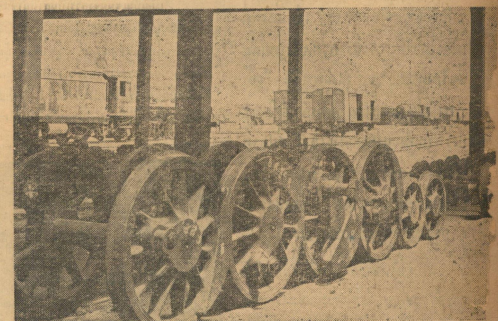
ของกรรมกรรถไฟบางข้อ เช่นเรียกร้องขอความเป็นธรรมจากนายจ้างคือการรถไฟแห่ง
 อที่หลังออกไปนั้นค่าเงินไม่สมดุลกันเลย เมื่อเรียกร้องไม่เป็นที่ตกลงกันได้จึงพา
 ครื่อน กรรมกร ต่างคนต่างช่วยกันทำช่วยกันกินตามมีตามเกิดซึ่งเป็นอาหารมือเช้าวันที่
 ปลูกข้าวจากไร่ไผ่ แล้วตำรวจที่เห็นมโหฬารสนามหรือหน้าเดินไปประท้วงจับเสื่อ
 อวินาศกรรมขึ้น

อ้างหากเล่า ที่เป็นการต่อสู้ที่ดีที่สุด”

นายวิระ ถนอมเลียง (คนขึ้นสรวมแว่นตา) หัวหน้าสหภาพแรงงานรถ
 ไฟ ตะโกนบอกกล่าวถึงความบีบคั้นที่ได้รับ—กรรมกรที่หยุดงานรับประทานอาหาร
 กลางวันกันกลางแจ้ง เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งอธิบดีเล่า ศรียานนท์ ส่งไประงับการสไตรค์
 ที่ว่าเป็น “การก่อวินาศกรรม” เด็ดแฉกเข้าไปในบริเวณบางซื่ออย่างหักหาญ

เกี่ยวกับ “วินาศกรรม” กรรมกรรถไฟกล่าวว่าเป็นเสียงเดียวกันว่าไปปลิด “ใส่
 ไฟ” มากกว่า เพราะพวกเขาทำอย่างนั้นไม่ได้แน่ การต่อสู้ในทางสันติเป็นการต่อสู้ที่
 ดีที่สุดต่างหาก

ภาพโดย “คาถาล่องไหลปัดน้ำ”

เรื่องขบถ

การประท้วงไทย.

หม่อมเจ้าลาวแล้วในสมัยก่อน
ว่านี่ (คือกรุงเทพฯ) เป็นแรกที่
เมืองไทยได้มีการประท้วงไทยกัน
ขึ้นโดยหอการค้ากรุงเทพเป็น "เจ้า
ภาพ" ผู้ดำเนินงาน และกล่าวถึงการ
ประท้วงกันในขณะนั้น "สัปดาห์
แห่งการแสวงหาอุตสาหกรรม, พาณิชย
กรรมและเกษตรกรรม" ของหอการ
ค้ากรุงเทพ ณ ลุมพินีสถาน.

หม่อมเจ้าลาวแล้วเหมือนกันว่าหอ
การค้ากรุงเทพได้แต่งตั้งคณะกรรมการ
ดำเนินการขึ้นชุดหนึ่ง เพื่อไปหาทั้ง
ไทยเข้าประท้วงขบวนทั่วโลก ประจำปี
กรรมการชุดนี้ หอใช้กรรมการผู้หน้า
ที่จารณาให้คณะนั้นนำไทย แต่กระ
นั้นเจ้าประท้วง ตลอดจนการตัดสินใน
ผลสุดท้ายไม่ แต่คณะกรรมการดำเนิน
งานนี้ ได้พิจารณาเลือกบุคคล อีกคณะ
หนึ่งต่างหาก ขึ้นเป็นกรรมการตัดสิน
และกรรมการชุดที่หน้าตัดสิน ให้วาง
วลีหนึ่งโดยตลอดจนผู้แสดง และวางวลี
อื่น ๆ ขึ้น ไม่ใช่เป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
และมีส่วนได้ส่วนเสียกับของไทย
เรื่องใด ๆ ทั้งสิ้น หากแต่ประกอบไป
ด้วย นักประพันธ์, นักวิจารณ์และเจ้า
หน้าที่ผู้พิจารณาภาพยนตร์ ซึ่งเรียกอีก
อย่างหนึ่งว่า "กองเซ็นเซอร์"

การประชุมของคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อการประท้วงไทยนั้นได้
มีขึ้นที่ห้องประชุมหอการค้ากรุงเทพหลายครั้งหลายคราว ในครั้งแรกก็มีการ
ประชุมตกลงกันเองว่า ควรดำเนินการอย่างไรจึงจะเหมาะสมมิให้เกิดข้อคร
หาทางกฏหมายไทยขึ้นได้ และก็ได้ถือตามแบบอย่างของการประท้วง
ในต่างประเทศ มาเป็นหลักการดำเนินงาน ไทยได้เชิญผู้เคยไปร่วม
ไปเป็นกรรมการประท้วงมาพบกันและหาข้อคิดเห็นร่วมกันว่าสมควร
ทำขึ้น และบุคคลผู้คือ พ.ศ. ประสงค์ ยืนยารชุน.

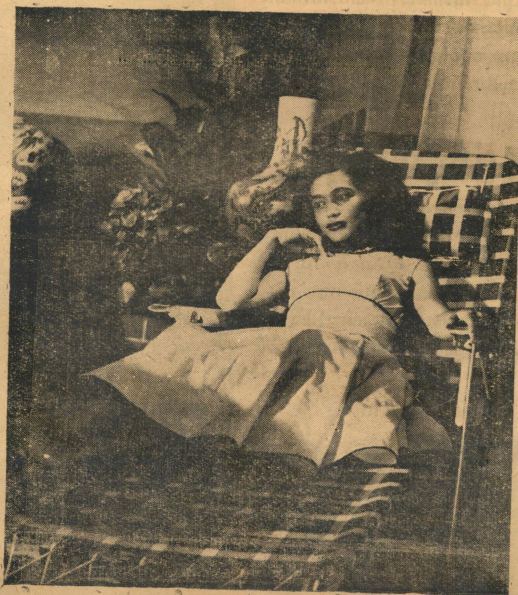
ครั้นต่อมาจึงได้เชิญผู้สร้างหนังไทยไปร่วมประชุมด้วย ตลอดจน

เชิญผู้แทนหนังสือพิมพ์หลายฉบับไปเพื่อการสนทนากับทาง Press Conference
ไทยได้มีการซักถาม อภิปรายปัญหาของไปต่างๆ ซึ่งที่ประชุมพร้อมที่จะรับ
ฟังความคิดเห็นจากผู้ที่สร้างหนังไทย และผู้แทนหนังสือพิมพ์ทุก ๆ ท่าน
และยินดีปฏิบัติตาม ซึ่งถ้าเป็นความคิดเห็นที่มิใช่ประโยชน์และเหมาะสม
แก่การประท้วงในวงการหนังไทยทั่วไป.

อันที่จริงการประท้วงไทยนั้นเริ่มขึ้นที่เมืองไทยเรานี้ขึ้น และหอการค้า
กรุงเทพเป็น "เจ้าภาพ" ที่เหมาะสมที่สุด และก็มีโฆษณาที่รัฐบาลเป็น "เจ้าภาพ" เสียเองด้วย
เพราะท่านทั้งนี้ไม่มีเวลาอยู่เหมือนกันสำหรับเรื่องของท่านคิดว่า เป็น "เรื่องเล็ก" นิดเดียว ไม่ใช่
สลักสำคัญอะไร เพราะไม่เกี่ยวกับความก้าวหน้าของกิจการเมืองในพระนครเมืองของกรุงเทพฯ.

เมื่อเป็นเช่นนี้จึงควรเป็นสิ่งที่น่าชื่นชมอันได้แก่การหนังไทยผู้มีใจน้อย ตลอดจนผู้
เกี่ยวข้องกันหนังไทยแต่เรื่องแต่ระด้วย โอกาสที่จะได้เห็นความก้าวหน้าของวงการ
ของทุก ๆ ฝ่ายขึ้นด้วยแสดง, ผู้กำกับ, ผู้ถ่ายภาพ และผู้ให้ภาพอื่น ๆ จึงรวมกันเข้าเป็น
เดียวกัน นั่นคือการรวมใจร่วมกันสนับสนุนให้การประท้วงไทยนี้ประจักษ์สำเร็จอย่างไม่มีข้อ
สงสัยความไม่เรียบร้อยปราศจากการ "เห็นแก่หน้า" ใครทั้งนั้น หรือโดยไม่มีการค้าอันหนัก
เข้าไปในเพื่อผู้สร้างหนังไทยคนใดคนหนึ่งเลยเป็นอันขาด.

(อ่านต่อหน้า ๓๐)

▲ เมื่อก่อนหน้าเรื่องชื่อ "ราชินี" แต่เดิมนั้นชื่อเป็น "ก๊อแล" เป็นหนังของกระทรวงมหาดไทย แสดงโดย วิไลวรรณ วัฒนพานิช.

จากเรื่องเบี่ยงพรรคการเมือง

ต่อจากหน้า ๒๒

ให้อยู่ที่ว่าไม่มีครู หรือไม่มีสถาน
ที่ แต่มีนักเรียนอยู่เป็นจำนวนมาก
ประมาณ ซึ่งขณะนั้นมีได้แบ่งประมาณ
มาให้แก่การศึกษาอย่างเพียงพอ
ยากให้แบ่งเงินไปให้การศึกษา, เพียง
๑๐% ของงบประมาณทั้งหมดนั้นย่อม
จึงประเทศอื่น เขาให้เงินอย่างพอเพียง
ไม่ต้องกู้เงินไกล อย่างประเทศจีน
เป็นประเทศเล็ก ๆ เขายังแบ่งประมาณ
ให้การศึกษาของเขาถึง ๒๕ ถึง ๓๐%
ทุกอันเป็นการแสดงให้เห็นว่า ชาว
เขายังเห็นว่าการศึกษามีสำคัญ
อยู่ แต่ของเรานี้ถูก แล้วไม่เห็นสำ
คัญเลย อย่างนี้แล้ว การศึกษารวม
ความเกิดขึ้นไปได้อย่างไร มันก็
เป็นเรื่องยุ่งยากไม่ขึ้นสักทีความ
ทั้งนี้ไม่คิดเพียงประมาณ ให้สูงขึ้น
อีกเพื่อแก้ไขปัญหาระงับเสีย.

ส่วน ส.ส. ลี้ยัง มารัฐมนตรี
ความผิดที่หน้า ขบวนการประชาชน
เหมือนขึ้นอยู่ทาง ๒ แห่ง ไม่รู้
เดินไปทางใด ระเหิดตามรัฐบาลก็
เกือบขึ้น ลูกเกิดเล็กแกไม่มีที่เรียน
รัฐบาลจึงควรจะได้พิจารณาขยายการ
ศึกษาเสียโดยด่วน อย่าไปบำรุง
การทหาร อันเป็นการเตรียมสงคราม
แต่อย่างเดียว เพราะทุกวันนี้กำลัง
ทหารของเรามีเพียงพอ ที่ระบอบกัน
ประเทศอื่นแล้วจึงควรหันมาแก้การ
ศึกษาเสียอย่าง ถ้าไม่แก้ไขไปใหญ่
เท่าที่เด็กนักเรียนทั้งคนตัว และคน
ชวชนเพื่อแก้การศึกษาของเขาทั้งนี้
เครื่องแสดงอยู่แล้ว เขาเหล่านั้น
ทนการเฉยเมยของรัฐบาลไม่ไหว จึง
ก่อลุกขึ้นต่อสู้ ด้วยเหตุนี้ถ้ารัฐบาล
ยังมีที่รู้มานะคือไปอีก เรื่องมันก็
ยุ่งยากอย่างไม่มีข้อหา.

ความเห็นของ ส.ส. ลี้ เห็นว่า
ในขณะนี้ ควรจะให้ความช่วยเหลือ
เรียน ถ้าไม่มีที่ควรควรจะหา
วัฒนธรรมเข้าไว้รวม กันศึกษาคน

ตอไม้

ธรรมที่ขานพญโลกสืบ แล้วก็เอา
กระทรวงวัฒนธรรมมาจัดให้เป็นสถาน
ที่ศึกษาของนักศึกษา เพราะกระทรวง
วัฒนธรรมนั้นกว้างขวางเกินไป ถ้า
หยาบๆ และเรื่องงานด้านวัฒนธรรม
ก็เป็นเรื่องของบางหน่วยงานนั้น จึงควรร
แยกไป เสียเพื่อเห็นแก่คุณของ
ชาติ

ในเวลาเดียวกันทางพรรคแนวร่วมโซเช
ลิสต์ ก็เปิดสาขาขึ้นในการศึกษา การอบรมวิชา
ต่อไปคือไม่พูดก็ โอเคเฉพาะเรื่อง
“เออร์ลิช” ซึ่งทางเออร์ลิชนั้น บบสัน
ทพหลวง จากสเปน—ออสเตรีย ซึ่งจะต้องใช้
งบประมาณต่ำใช้เงินประมาณ ๑ ล้านบาท

สส. เทพฯ ได้แสดงการคัดค้านการขอ
รับเงิน โดยไม่ลงว่า ในวันที่ ๒๒ พ.ค.นี้ พรรค
แนวร่วมโซเชลิสต์ จะไปประชุม เป็นที่
ประชุมที่ห้องประชุมของพรรค เพื่อที่จะมีการขอ
รับเงิน ด้วยวิธีข้อที่ ๓ ข้อคือ

๑. รายการการไปขอเงินเป็นกลาง
๒. สนับสนุนการศึกษา
๓. การดำเนินการที่ถูกต้องทางทหาร

การขอไปขอเงินของพรรคแนวร่วมโซ
เชลิสต์ซึ่งปรากฏแล้วในนี้ เราควรจะดูโดย
พิถีพิถันต่อไป เพราะพรรคแนวร่วม คือ
ไปขอขอร่วมกันโดยสันติ ไม่ไปรบอะไรสงคราม
ซึ่งประชาธิปไตย ก็ไม่มีไปรบอะไรสงคราม
เพราะเอ็งจะรบกันทำไม... สงครามไปขอ
ประโยชน์ได้ก็เพราะออกจากการบังคับ มี
เสียเงินจึ้นเท่านั้น... สงครามก่อให้เกิดความ
เลวร้ายในสังคมทั่วไป จึงทำให้ประชาชน
ทุกคนไม่ปรารถนา

สส. เทพฯ ได้ให้ข้อสังเกตอัน
ลึกซึ้งเป็นปฏิริยาขึ้นในข้อนี้ เกี่ยวกับ
นามานะชื่อเพลงในจังหวัดศรีสะเกษ ได้
เกิดจากคนจีนชื่ออย่างกระนั้น ын
เป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่ง และไม่ทราบ
ว่าเพราะเหตุใด ก็เกิดเกี่ยวกันขึ้นชื่อ
เพลงในจังหวัดเลยมีอยู่ โดยทั่วไปอย่าง
เพียงพอ ครั้นอยู่มาเกิดที่ชาวแกล
่นขึ้น เป็นเหตุให้รณรงค์ตั้งเหตุเกิด
และทางเขมรกันนั้น ก็เกิดยอมไป
มาพบกันก็ไม่ได้ด้วยคอบ จึงทำให้
เกิดจากฉนวนสันติที่ขึ้นว่า สาเหตุ
ที่นำมาเริ่มจากแกล่นลงนั้น ก็อา
ระมาจากเหตุที่ว่าเพราะไทยเรเล็ก ลือ
ฉานผูกขาดการค้าขายนั้น และมาเร
นำมาที่ฝ่ายเองขึ้นได้ เพราะเหตุ
ว่าที่กระเลยไม่ยอมขาดกันนั้นแล
แม้ว่าจะเกิดสงครามในที่สุดหรือว่ากรรม
การเช่นนี้มันมีระลอก แต่อยู่ก็
เท่าที่ชาวแกล่นไปให้ทางสันติ

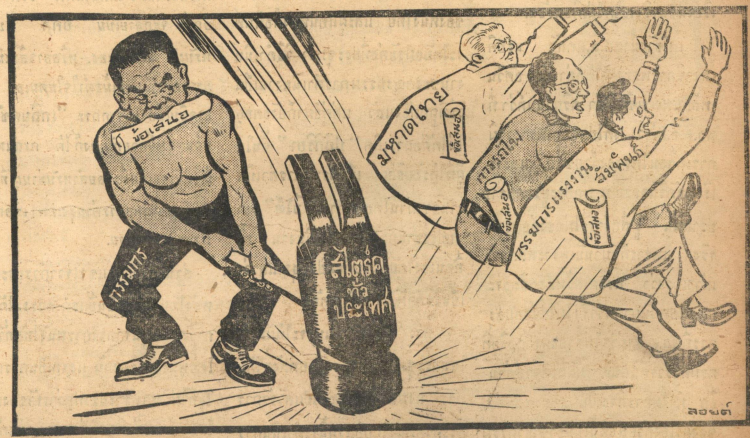
แตกหัก ! รพ. สโรครันแล้วเมื่อคืนนี้.

(จากเตลิเมล์ ๒๕ พ.ค. ๒๕๐๐)

ในที่สุดความถี่กระชากระหว่างพรรคกรรฟไฟของกิจการรถไฟ ก็ได้มีความมาถึงที่ประชุมอีกครั้งหนึ่งแล้ว
เพราะเหตุที่การกรรฟไฟไม่ยอมแบสแต่ข้อเรียกร้องขอความเป็นธรรมจากพรรคกรรฟไฟ ทั้งที่ข้อเสนอของ
กรรมการแต่ละคนนั้น ถ้าหากเราพิจารณาด้วยใจเป็นกลางแล้ว เราเห็นได้ว่าล้วนเป็นข้อเสนอเพื่อความเป็น
ธรรมของสังคมทั้งสิ้น อาทิเช่นในข้อเสนอสองแรกเกี่ยวกับการปล้นภาษีระดมเลี้ยง กับขายสินค้า เสรีวค
นั้น เราเห็นได้ว่ามีการปล้นบุคคลทั้งสอง ทางกรรฟไฟไม่ได้รับรู้เลยว่ามีความผิดตามกฎหมายใดและใน
เมื่อขอยกข้อของการรถไฟข้อใด แต่การรถไฟกลับอ้างเอาอย่างเลื่อนลอยว่า “มีความประพฤติไม่น่าไว้วางใจ”
เป็นเหตุในการปล้น ซึ่งการกล่าวหาเช่นนี้เป็นากกล่าวหาที่ไม่มีข้อเท็จจริงแน่นอนลงไป เช่นนี้แล้วเรา
ถือว่ากรรฟไฟคือการกระทำที่ผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง ? เพราะการกล่าวอ้างลอยๆเช่นนี้ใครก็ย่อมทำได้ถ้าหาก
อำนาจนั้นอยู่ในมือ.

ประการที่สองก็ได้ขอเพิ่มค่าแรงงานของพรรคเป็นวันละ ๒๐ บาทซึ่งในจำนวน ๒๐ บาทต่อวัน
เชื่อว่าทุกคนก็คงจะรู้ว่า มันก็ยังเป็นรายได้อีกไม่พอเพียงแก่การจะนำมาเลี้ยงครอบครัวเลย แต่ทางกรรฟไฟก็
ปฏิเสธอย่างมีมอเทินใจ พร้อมกันนั้นก็ไม่มีเงินให้ ทั้งที่ในนี้แล้วกรรฟไฟมีกำไรถึง ๑๐๐ ล้านบาท. ส่วน
เงินที่จะนำมาเลี้ยงให้กรรมการตามข้อนี้เพียง ๑๐ ล้านบาทต่อปีเท่านั้นเอง. ทั้งๆที่ความจริงแล้วกรรฟไฟเป็นผู้สร้าง
ผลประโยชน์ขึ้นมามีโดยตรง นอกจากนั้นผู้ยิ่งใหญ่ในการรถไฟคนหนึ่ง ยังเปรียบเทียบกับนอชอย่างไม่กระดา
คือสิ่งทางขวาโดนขว้างหนังสือพิมพ์อีกว่า ตัวเขานเหมือนพ่อกรรฟไฟเหมือนลูก ถ้าลูกจะเรียกร้องเอาเงินคน
ละ ๑๐ บาทเท่านี้ พ่อจะเอาที่ไหนมาให้.

ผู้เขียนเป็นคนที่ได้ฟังคำเปรียบเทียบนี้ พร้อมกับนึกคำที่รัฐบาลว่าช่างหยาบหยาบคายเขาคนสติเข
นั้นมาเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในการรถไฟอยู่ได้ เพราะแม้ว่าการกรรฟไฟก็ยังไม่มีสมควรเสียด้วยซ้ำ.ทั้งนี้ก็เพราะ
การเปรียบเทียบกับนั้น. หากมาใช้กับกรณีกรรฟไฟเรียกเงินก็ไม่ได้อีก เพราะพรรคชาติพัฒนาเป็นผู้สร้างลูกขึ้นมา

เดือน 'ส.ต.' ท่านเสียบ้าง !

หนึ่งใหญ่ ๓๕ มม. ราวๆ ๕๐ เรื่อง ซึ่งผลว่า
เป็นจำนวนที่คณะกรรมการดำเนินงาน
และหอการค้าน่าปลื้มใจเป็นอย่างยิ่ง.

ผมออกมาในคราวก่อนแล้วว่า
รางวัลจากการประกวดนี้ มีประเภท
ใด และรูปรางวัลเป็นอย่างไร
จึงไม่ขอมานึกกล่าวอีก แต่
ผมมั่นใจที่สุดว่า ผลดีที่เจ้านัก
ภาคภูมิใจจะเกิดขึ้นในไม้เท้าหอ
การศึกษารัฐฯ ซึ่งเป็น "เจ้าภาพ"

และ “ดูคาตอง” จะได้แก้ไข
ในแผน เราอาจจะดูแลปรับ
มือให้เก๋ขึ้นพริ้งกันต่อไปกว่า...
คิดว่าที่จะมากระโดดเป็นนัก “ว
ได้” เพื่อเหตุผลเพียงส่วนน้อย
ของตนเอง หรือเพื่อจะ “ระเบิด”
แทนการ “สร้างเสริม” ให้รากฐาน
หนังไทยชัดชัดขึ้นมาต้นอีก ▲

แถลง พยัคฆวรรณ.

ใช้ทำเพื่อก่อถาวรเลขแล้ว เรืองอะไร
จะมาปรายกัน.

ว่าแล้ว ส.ส.แล้วก็ได้สรุปว่า "คงเผ่า
กำลังตกดก ไม่มาจะหาให้ขาดคดีขึ้นไต่
การลอบอกแล้วไม่ออกจากตำแหน่งอธิบดีตรวจ
ตามทัฬหีโรธ นี่เรื่องเป็นจริง" การลอบอก
แล้วไม่ออกนั้นเป็นเรื่องที่คนในนครจะพิจารณา
แล้วออกแล้วจะพิจารณาได้ ขึ้นขึ้นผู้ให้
การเมืองของเรามาจะหาอะไรพูดอะไร เป็น
แบบหัวเต่าเหมือนกันไปหมดเสียแล้ว▲

แก้ว นรนทร.

ต่อจากหน้า ๒๔

โกเกิดมีการ "วัด" กันขึ้นภายหลัง จึง
นับว่าเป็นการกระทำอันเหลว ยิงให้
เห็นชัดว่าผู้ทำการ "วัด" นั้นเห็นผู้
เห็นแก่ตัว ขาดความเคารพต่อกษัตริ
ษัม และไม่สนับสนุน วงการสร้าง
หนังสือพระยาโอรสแห่งวัง !

การคัดค้านในกรณีใดกรณีหนึ่ง ต่อ
ที่ประชุม ซึ่งมีประธานอันถูกต้องแล้ว
นั้นก็ย่อมที่จะได้รับการรับฟังและปฏิบัติ

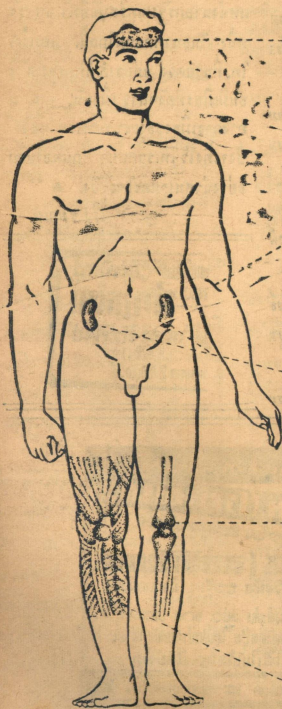
ตามเมื่อปีประเพณีมือง การคิดค้น
เช่นนี้เป็นความคิดค้น และเสนอแนะแนว
ทางอันบริสุทธิ์ แต่การลงมือปฏิบัติ
การทั่วไปแล้ว เกิดมาการ “ไว้ดี” ขึ้น
อีกนั้น จะกลายเป็น “อคลิก” ไปลำ
หรับผู้ “ไว้ดี” เอง. หืออาจสืบเนื่อง
มาจากกรณีข้อนี้เกิดขึ้นในตนเอง หรือ
อาจสืบเนื่องมาจากการ “เกลียดชัง”
กลุ่มมนุษย์ด้วยกันเองก็ได้ กรณีหลัง
นี้ไม่จำเป็นต้องสืบเนื่องสำหรับมนุษย์ใด
รับผิดชอบจากเหตุการณ์ดังที่พบเพื่อการ
ปรับปรุงแก้ไขไทย.

ส่วนหนึ่ง ผมเข้าใจว่าการประท้วง
หนึ่งโดยชนชั้นหนึ่งชนอีก ควรจะได้รับการ
สนับสนุนจากวงการหนึ่งไทยที่ไ
โดยพร้อมเพรียงกัน แต่ก็เป็นการเข้า
ใจไม่ผิด เพราะปรากฏว่าเจ้าของหน
ไทยแต่ละแห่งหลายต่อหลายแห่งกับ
กัน ไทพร้อมใจกันส่งหนังสือกันสร้างส่ง
เข้าประกวด ทั้งหนังสือ ๑๖ มม. และ

การ “วิโต” นั้นน่าจะเกิดขึ้
ในพิธีชุนมากกว่า ภายหลังที่ไค
การ “ลงมติ” กันลงไปแล้วว่าการ
ประท้วงหนึ่งโดยที่แรกนี้กระทำการ
กันสถานใด และจะมีการตัดสินใจ
ว่าวิโตนั้นใช่กิจที่ควร แต่

[illegible]

ยาบำรุงไตฟอรัส

bright brains

much blood

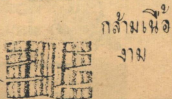
normal kidneys

strong bones

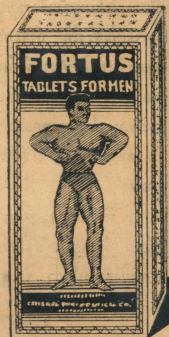

fine muscles

บำบัดอาการ...

ผอมแห้ง แรงน้อย
กินไม่ได้ นอนไม่หลับ
ปวดส้นหลัง สะอวด
กำลังอ่อนเพลีย
โลหิตจาง

บริษัท สหเวชภัณฑ์ จำกัด คู่มือจำหน่าย
เลขที่ 1455 ถนนเจริญกรุง บางรัก พะนาท โทร. 32824 ตู้ ป.ณ. 694

บุกวิชัยชัย

วิทยากร

ต่อจากหน้า ๑๑

การทดลองระเบิดนิวเคลียร์

ยังมีอยู่-การประท้วง

ที่ยังคงมีอยู่ เช่นกัน

หลังจากอัสถุท ทดลองทิ้งระเบิด

ไฮโดรเจนระเบิดแรกลง ณ บริเวณเกาะริคตัสในมหาสมุทรแปซิฟิกตอนกลาง ปีแล้ว (เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๔๕) โดยไม่ฟังเสียงคัดค้านของชาวโลกผู้สันติสุขที่เรียกร้องให้ระงับการทดลองเสียเพื่อมิให้สังคมมีนภาพสละสลวยที่เพิ่มขึ้นในเชิงเป็นอันตรายแก่ชาวโลก มาเป็นเวลา ๒๓ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๖๘ ในหมู่เกาะมาร์แชลล์ แห่งแปซิฟิกใต้ รวม ๔๒ คน ซึ่งทดลองทิ้งระเบิดนิวเคลียร์

การทดลองอาวุธนิวเคลียร์ ที่อเมริกากระทำ ณ เกาะเอนนีวาทอก เมื่อเดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ ไปผ่านอยู่ในอเมริกา ทางการเมืองนั้นจะจัดการส่งตัวกลับผู้ลี้ภัยมาเดิมภายใน ๒ เดือนแล้ว อันที่จริง ระหว่างปี ชาวเกาะเอนนีวาทอกถึง ๔๒ คน นำระเวียเสียให้มา ผู้ถูก "ผู้ถูกทางการอเมริกันไล่เพื่อเอาถิ่นที่อยู่ของคนที่

นี้เป็นสนามทดลองอาวุธนิวเคลียร์ของตน" ระบุถูกว่า ท่านของชาวอังกฤษจะไล่ให้ชาวเกาะเข้าที่อาศัยในแปซิฟิกใต้ รวม ๒๕๐๐ คนให้อพยพไปอยู่ในเขตอเมริกา เพื่อเอาเกาะนี้มาขึ้นนามทดลองอาวุธนิวเคลียร์

สำหรับให้เจ้าหน้าที่และนักวิทยาศาสตร์อาศัยอยู่ประมาณ ๕๐,๐๐๐ คน. นักผสมทดลองระหว่างนักวิจัยของอังกฤษ ทางทหารซึ่งอยู่ประมาณ ๑๒ ล้านยอนด์ สก็อตแลนด์ (ตามรายงาน

ข่าว รอยเตอร์ วันที่ ๑๕ มีนาคม ค.ศ. ๖๘) ซึ่งไครวชันนำลงด้วยนัก ๒๒ ล้านคนค.ศ. ๖๘) ที่อาจมาสนับสนุนมานานนับ ไม่มีรายงานข่าวเพิ่มเติมอีกเลย ในรายงานชิ้นนี้ แจ้งด้วยว่า ทลวงพ่อชื่อนี้ มอริสัน ยะจำเกาะนั้นให้ใช้แทนแก่ น.ส.พ. และว่าชาวเกาะทั้ง ๒๕๐๐ คน ได้เตรียมตัวที่จะอพยพแล้ว. ทั้งๆที่ไม่มีการทิ้งระเบิดลงของตน ไปอาศัยในพื้นที่ประเทศอื่นเลย ทลจากได้แจ้งด้วยว่าไม่ได้รับอนุญาตอังกฤษ แล้วก็ไม่ได้รับความเห็นใจเลย.

นอกจากนี้ ทางอเมริกันก็ได้ออกแถลงไปแล้ว จะทำการทดลองอาวุธนิวเคลียร์ตามโครงการครั้งที่ ๖ ในย่านสนามทดลองที่เกาะเอนนีวาทอก ซึ่งจะมีวันที่ ๒๖ พฤษภาคม เป็นวันที่ ๖ ของปีเปิดเขตมิถุนายน คนนี้คน ๑ ลูกด้วยกัน ทางทดลองอาวุธนิวเคลียร์นี้ ทลสุด มีอยู่ถูกทิ้งระเบิดคือมีอา จะระเบิดถ้ำหินขึ้นใหม่ทั้งนี้ จะทำการทดลองให้ระเบิดในอากาศเป็นวง โดยทิ้งไปบนก้อนตอ

อันนี้ จากการเสาะหาตำแหน่งชาวฟรานซ์เปรสส์ แจ้งว่าการทดลองระเบิดนิวเคลียร์ที่รั้วเมืองอังกอร์วอร์โลก ที่เคยมีมาในสหรัฐ จะได้มีขึ้นบนอัฐมวาทา แห่งสหรัฐ ในวันที่ ๒๖ มิถุนายน - คนนี้ ท่านตำรวจนายเจ้าแห่งมาจาก วอชิงตัน.

สำหรับการ ทดลองอาวุธนิวเคลียร์ตามโครงการทดลองครั้งที่หกของสหรัฐ ซึ่งเคยประกาศและไว้ว่า จะเริ่มลงมือตั้งแต่ต้นฤดูร้อนนี้ทั้งที่หมู่เกาะค.ศ. ๖๘ ปี หาดค.ศ. ๖๘ อาศัยอาณานิคม แต่แล้ว ภาวะอากาศเกิดไม่อำนวยให้ ทางกองบินจึงต้องเลื่อนการทดลองมาเรื่อยๆ กระทั่งถึงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ทางกองทัพกองกำลังทางอากาศทางโลกกว่า เนื่องจากการตรวจสอบภาวะอากาศด้วยเครื่องมือ "สมองไฟฟ้า" อัสถุทโรนิกสัน ทางประเทศอังกฤษโดยทางเพื่อกัน รายงานอย่างรวดเร็ว โหมวิทยาศาสตร์ว่าภาวะอากาศขุ่นขมไปในวันอาทิตย์ ทางนักทดลองจะทำได้สองครั้งหนึ่งครั้งจากการระเบิดของอาวุธนิวเคลียร์ และจะจากนั้นตามทดลองออกสู่ไปไกลจะเป็นอันตรายแก่ชาวโลกแล้วก็ได้เองนี้ จึงต้องรอนกว่าภาวะอากาศจะเข้าที่ระดับที่ตามการทดลองได้โดยปลอดภัยเสียก่อน โดยไม่อาจกำหนดเวลาได้แน่นอน.

เท่าที่ชาวโลกได้ทราบจากการทดลองที่มีการเปิดเผยมาแล้ว นับว่าการทดลองระเบิดนิวเคลียร์ครั้งแรกของสหรัฐอเมริกา ณ สนามทดลองเมืองอลาโม ทอร์โต-โนเบย์กซ์ ในปี ค.ศ. ๑๙๔๕ แล้ว นับเป็นครั้งแรกที่มีการทดลองนิวเคลียร์ ๑๐๐ ครั้ง ในจำนวนนี้ เป็นการทดลองของสหรัฐอเมริกาสองครั้ง (รวมทั้งจะ

เปิดประมาณ ๑ ลูกแรกที่มีการนำเข้าไปโจมตีประเทศญี่ปุ่น ในเมืองฮิโรชิมาและนางาซากิ เมื่อวันที่ ๖ ค.ศ. ๑๙๔๕) นับจนถึงชีวิตเพราะการระเบิดปรมาณู เป็นจำนวนนับแสนๆ คน จากการทดลองของอเมริกาเมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๕ ที่บริเวณน่านในมหาสมุทรแปซิฟิก แลบนหมู่เกาะมาร์แชลล์ก็ยังคงมีอยู่ เพราะการทดลองที่ความสูง ๓๖๓ คน. ชาวประมงญี่ปุ่น ๒๒ คนที่อาศัยอยู่ในเขตอ่าวริวกีวก็ยังคงมีอยู่ ชาวเกาะ ๖๘ คน (ผู้ประจักษ์ผลการทดลองของอเมริกา) ตามเกาะมีถึงปี ค.ศ. ๑๙๕๕) คนนี้อาศัยอยู่ในวัยเพียง ๑๖ ปี ไปจนหมดชีวิตหรือเสีย

หลังจากอัสถุททดลองระเบิดนิวเคลียร์ ลูกแรกลงในภาคแปซิฟิกใต้แล้วเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคมนี้ ปฏิบัติงานแรกที่คิดค้นเกาะโลกก็คือฝึกนักทำลายพิษ และประชาชนพากันเดินทางขึ้นไปที่เกาะอัสถุทเพื่อหาออกตรวจโรคอันตราย ในกรุงโตเกียว จนตำรวจต้องออกประจักษ์เหตุ แต่ทว่าได้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นในไม่กี่วัน อัสถุทจะปล่อยลงบนน้ำให้โลกทางมาคืนที่ปล่อยอัสถุท ประชาชนชาวญี่ปุ่นก็ได้พร้อมใจกันขับไล่หวงอัสถุท ทั้งเป็นการการและโดยการประท้วงของประชาชน โดยป๊อชของประเทศ ประเทศกลุ่มประเทศโพ้นทะเลซึ่งที่ทำการแสดงที่ต่อต้านโครงการทดลองของอัสถุทในน้ำ และเป็นที่ปรึกษาให้แก่ประชาชนโดยทางการเมืองด้านอื่นๆของจักรวรรดิอังกฤษด้วย วิชชุตส์โลว์ ที่เคยประจักษ์ว่า การระเบิดนิวเคลียร์ของอัสถุทเป็นการขัดขวางนโยบายลดอาวุธนิวเคลียร์ มิใช่เหตุผลที่แท้จริงของชาวโลกทั้งปวง.

หลังจากการทดลองของอัสถุทแล้ว, ๖) นาซาซึ่งได้เปิดประชุมแผนการของโครงการอัสถุทนี้ที่กรุงลอนดอนเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม โดยจะมีอำนาจในการประชุม, คือในบริเตนใหญ่, สหรัฐอเมริกา, อังกฤษ, ฝรั่งเศส, และแคนาดา. จนกระทั่งวันที่ (๒๔ พ.ค.) การเจรจาถึงว่าที่อัสถุทในน้ำได้.

ชาวโลกได้รู้ที่ที่อัสถุท กระทั่งทุกวันนี้ และทางญี่ปุ่น ตามแนวคิดด้านการพัฒนาและทดลองอาวุธนิวเคลียร์ ก็ยังคงถือเอาความถูกต้องของคณะผู้ให้สัตยาบันของคณะ. ประชาชนชาวญี่ปุ่นทั่วประเทศ ก็จะสนับสนุนข้อเรียกร้องนี้ ๑ ในกรุงโตเกียว อดีตค.ศ. ๖๘ ทหารอเมริกันด้วย. ที่จะส่งดินแดนคืนอย่างถาวรให้อังกฤษ นอกจากนั้นอีก ๒ นาย ไปร่วมประชุมนาซาซึ่งได้พิจารณาถึงความปลอดภัยของนาซา, ซึ่งจะเกิดขึ้นในวันที่ ๑ มิถุนายนค.ศ. ๖๘ นี้เพราะวิธีนี้ จากการวิจัยของระเบิดนิวเคลียร์และการทดลองอาวุธนิวเคลียร์ทั้งทางตรงและทางอ้อมทั้งที่เป็นการเปิดเผย (ซึ่งมีสื่อจะแจ้งนัก) เป็นทางการให้โลกทั้งปวงนั้น. นอก

จากประชาชนชาวญี่ปุ่นในเมืองอิซึมา และนาซาซึ่ง เมื่อวันที่ ๖ ค.ศ. ๑๙๔๕) นับจนถึงชีวิตเพราะการระเบิดปรมาณู เป็นจำนวนนับแสนๆ คน จากการทดลองของอเมริกาเมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๕ ที่บริเวณน่านในมหาสมุทรแปซิฟิก แลบนหมู่เกาะมาร์แชลล์ก็ยังคงมีอยู่ เพราะการทดลองที่ความสูง ๓๖๓ คน. ชาวประมงญี่ปุ่น ๒๒ คนที่อาศัยอยู่ในเขตอ่าวริวกีวก็ยังคงมีอยู่ ชาวเกาะ ๖๘ คน (ผู้ประจักษ์ผลการทดลองของอเมริกา) ตามเกาะมีถึงปี ค.ศ. ๑๙๕๕) คนนี้อาศัยอยู่ในวัยเพียง ๑๖ ปี ไปจนหมดชีวิตหรือเสีย

อย่างไรก็ตาม, การเรียกร้อง

ให้ โลกยุติการผลิตและทดลองอาวุธนิวเคลียร์ ที่ประชาชนชาวประเทศญี่ปุ่นสนับสนุนเรียกร้องเรียกร้องความ ที่ประชาชนนับพันผู้ต่อสู้ไปเสียเรียกร้องสันติสุขของโครงการทดลองระเบิดนิวเคลียร์ของอเมริกาที่ทั้งโลก เหมือนเสียงของนักนิพนธ์ หรือถึงถึงกลบเสียงระเบิดพายุปรมาณู ที่มหาอำนาจก็อดทนทดลองเช่น ซาคิ โคทาคองอาวุธนิวเคลียร์เพื่อเอาชนะ ครอบงำโลก-หรือคือนักพิพากษาด้วย ภัยอันตรายของตนเอง ในเวลานั้น !. ▲

"คาเมียว"

TRIUMPH

1896 - 1956

โทรพิมพ์

สิ่งพิมพ์ที่ไม่เคยตาย

พิมพ์ดีด....

ยังมีใครพิมพ์! ก่อน

พิมพ์ดีด!

๗ เยนต่อ

สำนักงาน บริษัท อ.ร.ส.
23-24 ซีนเปต นาคีคุณ โทร 20448

อัตราค่ารับเป็นสมาชิก โท-สัปดาห์ ทัววราของเดจรั		
๓ เดือน (๑๓ ฉบับ)		๓๗ บาท
๖ เดือน (๒๖ ฉบับ)		๗๔ บาท
๑ ปี (๕๒ ฉบับ)		๑๔๘ บาท

สำหรับพระมหากษัตริย์ มีบริการรับส่งสิ่งพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์ของทางจังหวัดส่งทางไปรษณีย์บรรณา ไปรษณีย์อากาศไปรษณีย์พิเศษ

ระยะสอง—สามเดือนมานี้ ชาวความการเคหกิจ “โปนอก” ของคนสำคัญในวงการเมืองเมืองไทย คุยซายซาลงไปอย่างน่าอัศจรรย์ จะเป็นเพราะสาเหตุอันใดก็หือหรือ... แต่อย่างไรก็ตาม ผมได้ทราบมาอย่างถ่องแท้นั่นแหละแล้วว่า บุคคลสำคัญๆ นั้น “กะทิ” กลุ่มหนึ่ง ภายใต้การนำของรัฐมนตรีว่าการเคหกิจทางโปนอกเวลานี้ ในฐานะ “ผู้แทนรัฐบาล”

บุคคลสำคัญในผู้แทนชุดนี้จะมิควรอ้าง ท่านยังไม่เปิดเผยให้ “แจ่มแจ้ง” ออกมาแต่เลยต้องขอ “อุบัตินี้” ไว้พางก่อน รู้จักแต่เพียงว่าหัวหน้าคณะผู้แทนไทยที่จะเดินทางไปเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีกับจีนเคียน แห่งเวียดนามใกล้จะใกล้ออก พ.ศ. ๒๕๒๒ บัณฑิต ร.น.ค. ช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (ท่านเพิ่งเสด็จจากการ “ดำ” คอมมิวนิสต์อย่างสฤทธฺ์) ทางวิทยุโทรทัศน์เมื่อไม่กี่วันมานี้) บัณฑิตการไปครั้งนี้ “เสริมสร้าง” เสถียรภาพรัฐบาลให้มั่นคงต่อสายข่าวชาวเวียดนามอีกเบะแยะ ก็เคย (ผมกำลังจะลืม)

สุดท้ายบัดนี้ ผมขอถาม “คำคม” จากวาทะคน “ใหญ่” มาเสนอท่านผู้อ่านอีกเช่นเคย. ความเห็นข้าของอีกคนนายกรัฐมนตรีสมัย ซึ่งปัจจุบันทั้งยังเป็นหัวหน้าฝ่ายค้านคนล่าสุดนี้ไปเลย ฮือ, ก็เขาแหละครับ นายทองอินทร์ ณะเรศ ท่านว่าของท่านไว้ดังนี้ “เมื่อรวมเบ็ดเสร็จแล้ว ผมว่ารัฐบาลควรลาออกได้แล้ว จะเปรียบก็เหมือนเชิงโคเค็ค คนเสียแผ่นดินใหญ่ ต้องไปอยู่เกาะไต้หวัน สำหรับเมืองไทยไม่มีเกาะไต้หวัน ฉะนั้น จอมพลก็ควรไปอยู่เกาะกระดาด” ส่วนแผ่นดินใหญ่ นายคงอยู่อยู่”! เป็นใจครับ “เค็ด” ไหม (สำหรับผมคิดว่าเค็ดอีกเป็นทะเลครับ) ▲

สังเขปเขียนโดย: ส.ส.ว.

□ ขยายผลสี่เทา

ต่อจากหน้า ๑๑

“เข้ามาทำไม ข้าของข้าไม่มีเลย” เข็มมีมนุษย์คนไหน เหยียบย่างเข้ามา ข้างการความสงบเสีย ไม่ต้องการสรรพสิ่งที่มีชีวิต ไม่ต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่จะทำลายความสงบ—ของข้า ข้าอยากจะได้เจ้าออกไปเสีย ให้อันนี้ไปเสียเลยดีกว่า!” เสียงนั้นก็ความทรงจำเหมือนเสียงข้าอันในท้องใจใหญ่ใหญ่:

ชายผมสีเทาจับมือตนเองให้กล้าหาญ พลางนั่งคุกเข่าและพนมมือแห่งหนึ่งมางอท้องฟ้า

“ท่านมิใช่คน! ท่านจำไว้เขาลำเนาใหญ่ผู้ศักดิ์สิทธิ์ การที่ข้าพเจ้า

เดินทางมาถึงที่นี่ ก็เพื่อประสงค์ที่จะสร้างให้เป็นมหาอาณาจักร ดินแดนที่ข้าพเจ้าเคยอยู่บัดนี้ ร้อนรนไปทั่วทุกหย่อมหญ้าเสียแล้ว”

“ร้อนไปทั่วทุกหย่อมหญ้า” อะไร? เจ้าฉันแหละเป็นคนทำให้เกิดร้อน” ชายผมสีเทาชนลุกขึ้นไปทั่วทั้งสรรพากกาย เสียงนั้นมีอำนาจแรงกล้าอย่างบอกไม่ถูก เขาขึ้นตัวสั่นเทาเหมือนถูกนกก็้อลมหุนาว เมื่อเสียงนั้นถึงขั้นว่า.

“เราหรือท่าน? ข้าอยู่ในดินแดนของเจ้าไม่ได้ เพราะความฉลาดล้ำของเจ้าหมดอำนาจลงไป ความฉลาดล้ำที่ว่านี้คือ ผู้ที่เจ้าคิดว่าเขาไม่ไม่ได้ไข้อย่างที่เจ้าคิด เขาฉลาดขึ้นทันเทียมเจ้าและไม่มีอะไรภายใต้ความมืด” ที่เขา

จะทำไม่ได้ด้วยเจ้าแล้ว เจ้าจึงอยู่กับเขาไม่ได้ เจ้าต้องออกไปให้ตัวเองออกมา และมุ่งหน้ามายังบ้านฉัน” ซึ่งเจ้าคิดว่าเจ้าจะมาพลิกแผ่นดินอันสงบที่นี้ให้กลายเป็นไฟพิษพิษ ยิ่งหนึ่งก็เจ้าจะได้ประโยชน์จากมัน โดยเจ้าจะพลิกแผ่นดินนี้ให้เป็นแผ่นดินแห่งความมืดมา นำความอุบาทว์ชาติชั่วมาใส่ลงในบ้านฉันนั้น นั่นคือไร่นา! เจ้าผมสีเทาเอ๋ย ข้ารู้หรือว่าเจ้าเป็นคนที่ยังหนอยู้ตัวคนเดียวเมื่อเจ้าขยับอยู่ในดินแดนฉันนั้น เจ้าได้สร้างความรู้ว่าข้าไม่มาก เจ้าทำการอันเลวร้ายล้าเลียดนั้นเป็น ลิชฉิบกันด้วยอิทธิพลยิ่งใหญ่ของเจ้าส่งไปซาตต่างประเทศ ซึ่งคนผู้อื่นที่ทำไมได้อย่างเจ้าและความโลภโลภของเจ้ายังหาสลดหยุดอยู่เพียงเท่านั้นไม่ เจ้าไปให้ตัวของเจ้ามาที่นั่นก็เพื่อมัน ทุกหมอยใจเข้าออกของเจ้าเต็มไปด้วยมัน ยังไม่เพียงพอหรือ ต่อความละโมภของเจ้า

เราจะให้เจ้าดับมัน เป็นอาณาจักรของเจ้ามันได้ เราไม่ต้องการให้เป็นอาณาจักรมันเข้าใจไหม?”

ชายผมสีเทาขึ้นงัน และอีกครั่งหนึ่งที่เขาได้ยินเสียงนั้นพูดว่า.

“เจ้าผมสีเทาเอ๋ย เจ้าคนเจ้าฉลาดเลิศล้ำแล้วหรือ ยังก่อน...ยังก่อน เราจะไม่บอกอะไรให้เจ้ารู้สัก

หน่อย แต่เจ้าต้องแปลความหมายของประโยคนี้ให้เข้าใจที่หรือ— Grey hair is a sign of age, not a wisdom เอละ! ถ้าเจ้าฉลาดก็จะตอบ เราจะไม่แปลความให้เจ้ารู้เสียแล้ว! ผมสีเทาเป็นเป็นเครื่องหมายแสดงถึงอายุ ไม่ใช่แสดงถึงความดีที่มีปัญญาหรือชนะ ดังนั้นเจ้าจะเอาสีผมของเจ้า มาประกาศความดีเพื่อสร้างอาณาจักรนั้นย่อมเป็นไปไม่ได้, ความดีไม่ได้อยู่ที่สีของผมของเจ้า!” ▲

ใช่—บาตล.

เพิ่มคิพเล้งารมบนเอนผมรพ่น
ด้วย ครีมแต่งผม

ปอปปี้

ผมเงี่ยม
ตลอดวัน

บริษัท ตีนิสเส็ง จำกัด

876 ควบกลังโค่งคร พะมคร ผู้แทนจำหน่าย

ยุควิชัยชัย

๑ ขบวนการเมือง

ต่อจากหน้า ๕

ก่อนวันที่ ๒๕ พ.ค. ยังมีเสียงจากอดีตตำรวจกล่าวถึงกรรมกรรถไฟที่ลงงานก็จะจับ นอกนั้นก็ร้ายใจตำรวจว่าตำรวจทั้งพวกนครราชสีมาไปปิดตัวกรรมกรรถไฟ ๓๐๐ คนและขบวนรถที่วิ่งมาและคือ... ทั้งได้ถามคนงานว่าลงงานหรือไม่ และให้ลงนามไว้ด้วย ซึ่งผลก็ให้เห็นว่าตำรวจทำหน้าที่เป็นคู่แค้นของนายจ้างฝ่ายเดียว ใช้อำนาจโคบีชัยชัยกับขบวนการกรรมกรแล้ว มิให้เขาใช้สิทธิของเขาตามสมควร ๕ ตำรวจอาจวิ่งไล่จับศาลแล้วตำรวจอาจมีผลตามความในมาตรา ๑๒๒ ได้ แต่นั่นย่อมทำให้ตำรวจเป็นฝ่ายนายจ้างนายทุนอยู่ด้วยแล้ว กรรมกรก็อยู่ฝ่ายพัวพันกัน รวมความก็คือ พ.ร.บ. แรงงาน ๒๔๕๕ ที่เขียนขึ้นนั้นได้ประโยชน์ในการหาเสียง ๒๖ ก.พ. ๒๕๐๐ ถึงกว่าอย่างหมด.

ลักษณะของตำรวจในเรื่องกรรมกรรถไฟที่ว่ามาเวลานี้จะไม่ในประเภทประชาธิปไตยประชาธิปไตย และไม่มีข้อคิดตำรวจในกรุงลอนดอนหรือต้นกระเมิลเนกกล่าวออกมาว่า "ถ้ากรรมกรรถไฟลงงานจริง" เพราะลูกน้องเขาจะไม่ยอมจับกรรมกรที่ลงงานเป็นอันขาด และข้อคิดตำรวจจะเอาไว้ขอย่าง... ยกเท้าไปไว้กับตำรวจไม่ได้ เพราะเขามีสภาพแรงงานของตำรวจเป็นหลักฐาน และตำรวจก็เคยลงงานด้วย คือได้ตั้งจิตตำรวจเคยฟ้องผู้บัญชาการตำรวจที่เมลงงานชนะคดีนี้ เน้นกรรมกรจะใช้กำลังอำนาจเข้าจับตัวนายจ้างหรือกรรมกรด้วย ตำรวจก็เข้าไปคุมเชิงป้องกันเท่านั้น จะแสดงว่าเข้าจับกรรมกรไม่ได้.

พูดถึงเรื่องกรรมกร ก็ทำให้คิดถึงเรื่องผู้แทนกรรมกรไปประชุมต้นกระเมิล ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งกรรมกรได้กล่าวหาว่าไม่ใช่ผู้แทนอันแท้จริง และกรรมกรประท้วงสละการให้ออกแถลงการณ์แล้ว ถ้าถามข้อกล่าวของกรรมกรกล่าวหาว่าเป็น สภาสหกรณ์กรรมกรแห่งสวิส ๒ คนเขาควรเป็นผู้แทนคนไทยเพราะมีมากกว่ากรรมกร หรือถ้าพิจารณาถึงฐานะของเขาที่ไปฝึกและใช้วิทยุทั้งต่างประเทศ สมาชิกประเทศอันธพาลก็ว่ากรรมกรไทยคงมีความสมบูรณ์ที่สุดไม่ใช่แต่กรรมกรแล้ว แต่ความจริงกรรมกรไทยจะหาอะไรให้ลูกเมียใช้สัก... ก็ยังยาก.

น้ำใจลูกพรรคมนังคศิลา ประชาชนและหนังสือพิมพ์มีคำหาหนิติเตียนและล้อเลียนจากทางเข็ญ สมาชิกพรรคมนังคศิลาว่า "ผิดๆ" หรือ "พรรคอุดมศตางค์" อะไรกันนั้น แต่สมาชิกที่มีน้ำใจก็เกิดก็ยังมีเหมือนกันเช่น นายวิชัย โสจายอดัก ส.ส. ลำปาง โดยไปลาออกจากสมาชิก เพราะขายหน้าประชาชนพลเมืองที่เลขาธิการพรรคมนังคศิลา ไม่ไว้รักษาวาจาด้วยที่ประกาศให้ลงจากออกมาว่าจะลาออก อันทำให้เห็นที่เบี่ยงเบนของราษฎรและหมิ่นหมิ่นลูกแผ่นดินที่ศิโรตของพรรคมนังคศิลา นายวิชัยตนทั้งต่อไปไม่ได้ลาออกเสียจากพรรคนี้ อย่าง

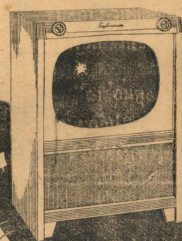
ก็ถือว่าเป็นอนุกรมกิตของแต่ระบุคคล ซึ่งทำให้เห็นว่า สมาชิกพรรคมนังคศิลาที่ หนึ่งบาง ก็มีเหมือนกัน.

ส่วนสมาชิกพรรคมนังคศิลาอื่นๆ ที่ลาออกไปแล้วหรือจะลาออกไปให้พรรคใหม่ ก็คงเหมือนกัน ถ้าหากว่าเป็นไปเพราะการไม่ได้ตำแหน่งหรืออามิหรืออื่นอย่างอื่นที่ไม่รู้มากนัก แต่ก็มีความคิดที่แตกต่าออกไปอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นไปเพราะเห็นการแต่งตั้งกันแห่งรัฐบาลนี้ ไม่เห็นธรรมถูกต้องตามความประสงค์ประชาชนหรือสมาชิกส่วนมากของพรรค หรือเห็นว่าการแต่งตั้งที่เห็นแก่ผลประโยชน์ เป็นไปในการสละละทิ้งที่เห็นแก่ที่มากกว่าประโยชน์อันแท้จริงของแผ่นดินแล้ว ที่น่าชังเชย เพราะว่าการที่คิดจะสละบั้นดินไปโดยไม่สมควร และจะไปโทษทางกรรมกรหรือพรรคอื่นๆ ว่า มีคนเหลืเพื่อคิดขัดขวางปกติการลาออกอย่างไว้ได้.

อันที่นั่นแห่งเลขาธิการรัฐมนตรีนี้ ตามแบบประเทศเสรีประชาธิปไตยสมาชิกสังคมนิยมเลือกสรรที่สมาชิกสภาที่ทุกที่แหลมเข้ามาเป็นเพื่อสิ่งงานสำหรับเป็นรัฐมนตรีในอนาคค ส่วนตำแหน่งเลขาธิการก็จะเป็นหรือมีอันแท้จริงนั้น เขาเลือกเลขาธิการเป็นหลัก ซึ่งนับว่าเป็นที่สมควรกว่าของรัฐมนตรี ที่หรือจะจริงนั้นกว่าก็เรื่องเก่าหรือแบบแผนประเพณีส่วนเลขาธิการการเมือง ก็เขียนแต่เพียงถูกเอกสารที่อ่านไปมา เพื่อเป็นการศึกษาไปในตัวเท่านั้น เพราะการใช้ภาษาในการทวงจริงนั้นไม่จำเป็นกว่าแม้ที่ก็จริงกรรมกรอื่น หรือใครก็ตามมีความอดทนก็หาเพียงไปภายในกรรมกรนั้น ก็กินไปหาถือไปผูกเสียแล้ว ดังนั้นการที่รัฐสภาตั้งตำแหน่งเลขาธิการและผู้ช่วยกรรมกรละ ๓-๕ คน และไม่ใช่สมาชิกสภาเป็นการสละละทิ้งบุคคลเป็นการส่วนตัว งานในหน้าที่อันแท้จริงไม่กระทำ เพราะแต่ละคนก็มีอาชีพส่วนตัวแล้วตำแหน่งประจำวันอีกทางหนึ่งด้วยเท่าที่จำเป็นก็ยังมีอีก ทำให้เขียนลักษณะที่คิดของระบอบประชาธิปไตยแก่ประการใดไป เป็นระบอบคนประชาธิปไตยหรือคิดการเห็นได้ชัดๆ เห็นได้ชัดๆ เลขาธิการหลายคน ได้มีการแต่งตั้งเพราะเหตุทำให้รัฐมนตรีวิชัยชัยนั้นเข้าสมัครรับเลือกตั้งบ้าง เป็นบุคคลที่วางอยู่ไม่เลือกข้าง ซึ่งเป็นการนอกเรื่องนอกงานนอกประเด็นและมักโอกาสสมาชิกที่ไว้บริเลขาธิการวางดูเสียมัน

เลือกให้หนัก

ซิลวาเนีย

เลือกให้หนัก

HALO LIGHT

เลือกให้หนัก

เลือกให้หนัก

เลือกให้หนัก

เลือกให้หนัก

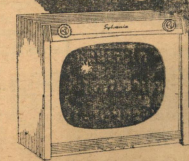
เลือกให้หนัก

เลือกให้หนัก

เลือกให้หนัก

เลือกให้หนัก

เลือกให้หนัก

บริษัท สยามอเนก (อินพอร์ต) จำกัด
ถนนพญาไท แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10332 โทร ๒๒๔๓๖-๗ ๒๒๔๓๖-๘

เต็สโตดอน

ยอโรโมนรวมสำหรับเพศชาย

- ▶ ถ้าพร้อมทำนชายที่หย่อนลุ่มรรดภาพ
- ▶ ขาดความอดทนในการประกอบกิจ
- ▶ ฝันสั่น, เตือนลอย, ตื่นเต้นง่าย
- ▶ รู้สึกแก่เกินวัย
- ▶ บำรุงตัวเองและประสาธา
- ▶ แก้อาการหลงๆ ลืมๆ

ขนาดขวด: 50 เม็ด ต่าง จ.ว. ส่งได้ทาง พ.ก.
ผลิตที่: สหรัฐอเมริกา.....
บริษัท ที.จี.วี.รี.พี. ฟาร์มเวอร์คเซอร์กัมบี

เขียนโดย
นักเขียนพิเศษ

เบงกิติ

337 ม.1000 พ.ศ. 2531
สงวนลิขสิทธิ์

ไทย-สปีดไลท์

ว่าเป็นวิญญูโลกะจะไม่ต้องกังวลลักษณะปกครองที่ดี ถ้าภายในคณะรัฐบาล
เองยังมีการทะเลาะเถียงกัน เพราะให้คนอื่น ๆ ภายใต้มือความยุติธรรม
อย่างไรก็ได้ แม้ตัวรัฐบาลเองนั้นของพระคัมภีร์ก็ตามอย่าเป็นเงินก้อน ก็ไม่
มีใครจะหาผิดให้แต่ถ้าเอาเงินของชาติมาปนกับข้อเท็จจริงแล้ว เราเข้าใจ
ใจว่าที่ประชาชนพลเมืองเกลียดชังพระคัมภีร์นี้นั้น ถูกต้องแล้ว

ต่างประเทศ.

ลาวจะรวมกันได้หรือไม่: ตั้งแต่เจ้าเพชรราชเสด็จกลับไปประเทศ

ลาวก็มีชื่อว่า ลาวก็แยกกันอยู่เป็น ๒

ฝ่ายรวมกันได้ เพราะเจ้าเพชรราชเป็นพระสวามีองค์ใหญ่ของเจ้าสุวรรณภู
มาแห่งรัฐลาวเวียงจันทร์และ เจ้าสุทนต์วงศาแห่งพงสาลี และสามเชื้อซึ่งหวัง
ว่าเจ้าพ่อองค์ใหญ่คงทรงทำการไปยรวุ่นรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ แต่
ความกอนหลังนี้ทำให้ความหวังต่างเห็นออกไปตั้งแต่เจ้าเพชรราชรับสั่งว่า
ลาวจะรักษานโยบายเป็นกลางและคิดจะรับรองจีนแดงด้วย ซึ่งทำให้เจ้า
สุทนต์วงศาซึ่งขัดแย้งและตั้งข้อสงสัยกับจีนเองก็ค่อนข้างรุนแรง.

อันที่จริงเจ้าทั้ง ๓ องค์นี้คงจะขัดแย้งกันอยู่แล้วภายหลังสงคราม
โลกครั้งที่ ๒ เพื่อหาความเป็นเอกราชให้แก่ลาวโดยสมบูรณ์ แต่จีนผู้ซึ่งเสด
กตัญญูมาอีกหลายปีเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๘ เจ้าเพชรราชก็ยึดมั่นมาประกอบอยู่
ในประเทศไทย เจ้าสุทนต์วงศาเข้าไปร่วมมือกับเวียดนามเพื่อต่อสู้กับฝรั่งเศส
ต่อไป และยึดมั่นพงสาลีและสามเชื้อไว้ไว้คงจะเป็นประเทศลาวอิสระอัน
ส่วนเจ้าสุวรรณภูมาเห็นว่าควรร่วมมือกับฝรั่งเศส ้วยเอกราชยอมปลดปล่อยไว้
หนึ่งก่อนแล้วค่อยปล่อยมือเสียเลย จึงเข้าร่วมมือกับฝรั่งเศสเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๒
จนได้รับเอกราชอันแท้จริง ภายหลังที่ฝรั่งเศสแพ้ โยจินและมีการประชุมกัน
ที่นครวิญนาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งใน สัญญานี้ได้รับรองว่าประเทศลาว
อิสระปกครองแคว้นพงสาลีและสามเชื้ออยู่ต่อไปด้วย.

รัฐบาลเวียงจันทร์ ได้พยายามเจรจากับประเทศลาวอิสระตลอดมา เพื่อ
ขอให้ยุบกองทัพบกและรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จนถึงเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม
นี้กลายที่ลาวอิสระจะยอมคืนความพหุสิทธิ์บางส่วน ให้แก่รัฐบาลเวียงจันทร์
โดยรัฐบาลเวียงจันทร์ยอมให้ลาวอิสระตั้งพรรคการเมืองขึ้น และเข้าร่วมเป็นรัฐ
บาลผสม.

แต่ตั้งแต่เจ้าเพชรราชเสด็จกลับมาแล้วนั้นลาวอิสระได้เสนอเงื่อนไข
ใหม่ให้ซึ่งออกแรงเข้มว่า หนึ่ง ประเทศลาวควรมีความช่วยเหลือ
จากประเทศคอมมิวนิสต์เช่นเดียวกับที่รับจากค่ายกบฏอีก สอง ลาวควรรับ
รองจีนแดงและเวียดนามเหนือ และ สาม ลาวควรยึดมั่นนโยบายความเป็น
กลางและไม่ยอมให้ทหารต่างประเทศเข้ามาตั้งอยู่ในดินแดนของตน เมื่อข้อ
เสนอเหล่านี้ได้มีความเห็นต่อสภาผู้แทนลาวที่เวียงจันทร์ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนา
คม ปีนี้ ก็ไม่สามารถตกลงกันได้ จึงเลื่อนการพิจารณาไปไม่กำหนด.

เจ้าทั้งสามองค์นี้คือที่ อเมริกา อังกฤษและฝรั่งเศส ได้รับวันประกาศออก
มาเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๐๐ ว่าเขาไม่หาหนทาง ๑ จะรับรองและสนับสนุน รัฐบาลเวียง
จันทร์เท่าใดก็ตาม โดยหลักการนี้เมื่อเปิดโปงเพื่อประเทศลาวทั้งหมด ซึ่งคงได้เห็นแล้ว ลาวจะ

รวมทั้งไม่คิดว่าเจ้าสุภาวรงค์จะไม่ยอมลดทอนความศอกข้อเสียดังที่ส่วนนี้เอง เพราะเขาจะเป็นเมารักได้ชั่วชั่วเดียวจริงหรือหรือแล้วกันละ ๙ ล้านเหรียญ และนี่แหละคือมโนภาพหากทำการขึ้นต้น กองทัพด้วยเงิน ๙,๐๐๐ คน มีทั้งทหารทั้งที่รู้ทั้งที่ไม่รู้สิดนินดา ภาคนี้ที่ประเทศลาว ส่วนคล้ายคอมมิวนิสต์ซึ่งไม่ปรากฏได้ว่าใช้ข้อกล่าวหาอะไรเป็นกำลังแล้วแต่ประการใด ฐานะของนายสุภาวรงค์คงวางอยู่คนละแคว้นรวมกันได้หาว่าไม่มันอยู่ที่นี่เขาพร้าของคนที่คิดที่จะไปดลเกิดขึ้น ปองคงจะได้ก็ว่าคนดูนั่นละ

แต่... ถือว่ามีส่วนกระทบกระเทือนถึงสังคมไทยเหมือนกัน โดยเห็นว่าเมื่อ
 ค่ายควมกว้างในร้านขมิ้นหมากให้บุตรเสียคน และนอกจากนี้นางอภัย
 ส่วนกวีที่ทำงานรับจ้างต่อมณฑลพม่า เพราะผู้ที่มีครอบครัวไม่อาจเข้ามา
 ความรักอันบริสุทธิ์ก็ถูกฝังไว้ ทำให้นางอาจเสียของรวมทั้งงานรับจ้างเสียหาย
 ไปเมื่อไรก็ไม่บอกที่ทำงานไปให้ ทำให้เสียเวลา และ ชีวีตรึงเพราะผลิต
 ผลผลิตออกน้อยลง ซึ่งข้อนี้เห็นความจำเป็นที่ประเทศไทยก็เห็นร่วมกัน
 อยู่เช่นเคยได้ส่วนที่ที่ก่ออาชญากรรมที่เรือนจำบางขวางปรากฏว่า ๕๐
 เปอร์เซ็นต์ก็คือนางมีอาชญากรรมเพราะพ่อแม่แตกร้างแยกกันอยู่หรือเลิกกัน
 และภักดีเช่นเคยไปขอร้องคนและเป็นลูกชู้คนด้วย บุคคลทั้งนี้เห็นนาย
 และเห็นลูกชู้กัน ถ้าครอบครัวไม่เข้าหรือเกิดกระด้างกระเดื่องกับภรรยา
 แตกกัน ถ้าเป็นลูกชู้ก็รักกัน ถ้าเป็นลูกชู้กับคนก็หวงงานคนไป
 เพราะอารมณ์น้อยไปก็เลยทำให้งานเป็นพิษเพราะกลัวไปเลย

กฎหมายสมรสของอินเดีย ๑๙๕๐ ได้มีมาควาหนึ่งพันยูนิต
ว่า "ถ้าสมรสหรือบริษัศการหย่าร้าง ให้เจ้าหน้าที่จัดการให้ทันที" ซึ่ง
มีค่าในอัตราค่าการหย่าร้างประมาณหนึ่งล้านรูปี และทำให้ชาวอินเดียเสียสละ
ค่าการหย่าร้างหนึ่งล้านรูปีต่อปีในกรณีที่ไม่พอใจให้ขอร้องให้รัฐบาล
กฎหมายมาควา ซึ่งทำให้การหย่าร้างมีผลบังคับใช้มากขึ้น เช่นการประกาศ
ในหนังสือพิมพ์หรือส่งจดหมายโดยให้เหตุผลเพียงอย่างเดียว และเรียกค่าธรรมเนียม
ในการดำเนินการหย่าร้างให้สูงขึ้น เพื่อให้ทุกคนได้ยอมรับเห็น ความรัก
เหมือนกันกับประชาชนทั่วไปที่ปรารถนาว่าการหย่าร้างยากขึ้น.

การขยายตัวในบริเวณเมืองมาากาจนพบ ศิวะวิหังแพร่ไปเมืองไปบือตืออาธารธรรม
ศิวินทกที่ขู่จะฆ่ามีธิดาไปไกลกรบยสามคน เจ้าเสกขันธ์จึงให้สาวไปดูอาชนกที่
สักกรัสนองกรัสนองทั้งนางทั้งคัมภีร์ในหนังสืออนธการศาสตร์ และการเมือง
ศิวคือน้องพี่สาวแก่การธรรมแต่เห็นคนกล่าวว่ามีภิกษุ ๑๐๐ ท่าน มีอาชนกผู้
ศิวได้รักกันและมีความรักกันดี เห็นคน โดยอยู่ในท่าการกรมสละบาปได้

ตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นสาธารณรัฐเป็นต้นมา จ.ม.ม. เปลี่ยนการเรียกร้องสิทธิของชนพื้นเมืองเป็นวิธีการต่างๆ เช่น ผรุสวาท ไม่ยอมเสียสิทธิทรัพย์สินอย่างมากมาย ทั้งการก่อกบฏใหม่ครั้งแล้ว เป็นทนายผู้มั่งคั่งของชนชั้น

แพร่หลายและซึ่งจัดการเกี่ยวกับเงินทองเช่นได้ก่อนประจวบฯ ขาดลูกหลานได้ ผู้หญิงสมัยใหม่ก็อดขอรบเงินเข้ามาแล้ว สุกแล้วแต่ขายย่นย่นเงินทองให้ ความสุขสบายได้แก่ชีวิตด้อยก็ยอมเสียตัวให้ เพื่อแลกกับประเทศโยน โกร่งพลาสน์มีนักถนัดหมกมุ่นว่าเป็นมีผลดีกว่าลาภยศ เพราะมีทั้งความ ยืนชองและบรรทัด และไปคือมีภาระรับผิดชอบในเรื่องครอบครัวด้วย เงิน ใช้จ่ายเป็นพรพำไปแต่ทำลายหนี้พินิจหาเสียมากมาย ซึ่งในแง่จิตวิภาค อุณหภูมิของจิตกรรมมีนิตส์ จักทำให้วางกำหนดกฎเกณฑ์ให้ขายไปเสก ตามารักกับหญิงกับชายด้วยกัน และแนะนำการผสมสั ๒ ด้วยกรรม ๓ ตามพระ ๑๐ มีบริษัฒ ทั้งเกี่ยวกับกาจัดพินิจแห่งเมืองที่พินชนทุกข และ การพบว่ามีมากทำให้เสียผลของชาบ้านเมืองด้วย.

ชวนได้สงวนอาชีพ: ในการออกกฎสงวนอาชีพ ๑๑ อย่างของไบเดน
 นามที่เปลี่ยนไว้ ๓ ไก่ที่ไว้วันหนึ่ง ๒
 ลอง (สามแห่งของใช้อื่น) ตั้งไว้ถึง ๖,๐๐๐ วัน และทำให้มัน
 วางบนแนวที่รอยควักถึง ๒ แสนคน แต่อย่าลืมนึกว่า เมื่อการค้าขาย
 ของมันวันวันโรลงไปขึ้น การค้าขายของชาวอเมริกันก็ขึ้น เพราะพวกพ่อ
 ค้าชาวอเมริกันก็เชื่อว่า ส่วนที่กระเทือนถึงอาชีพในการค้าขาย ตัวชาววิ
 ชาลิตินตามจะให้การแลกเปลี่ยนต่างประเทศมากขึ้นกว่าก่อน บรรดาหนี้
 สิ้นสุดมันไว้ในใจอันใดจึงจะเสียสละชีวิต, กองบรรณาธิการในวัย
 นาม และผู้วางใจที่จะระดมชีวิตเพื่อสงวนอาชีพก็ต่างงานด้วยการทำกิจ
 ขึ้นที่ยังมีต้นทุนของชีวิตตาม ระบุทุกสิ่งที่มีตาม มาวัดกันที่ความเกิน
 ไปเท่าที่เกี่ยวกับใช้ประโยชน์ของ มันอย่างรุนแรงและได้ผลที่แน่นอน

เรื่องเหล่านี้เป็นคดีธรรมดา คดีจึงขึ้นอยู่กับความผิดที่เกิดขึ้นตามประมวล โยน ชาติเป็น
ผู้ควบคุม ความจริงทั้งนี้ก็เป็นธรรมดา เพราะเหตุว่าเรื่องความผิดที่เกิดขึ้นย่อมเป็นระเบียบเป็นปกติหากว่าถูก
พิจารณาเป็นไปเป็นฐาน แล้วผู้ควบคุมก็เป็นผู้รับผิดชอบทั้งนี้ทั้งประเทศ โยนในชาติเป็น ผู้ที่จะ
ต้องรับผิดชอบมีวิสัยทัศน์ในวัย หรืออาจถูกผู้สละให้ได้ เพราะเงินพวกนี้ที่มอบก็ถือเป็นสิ่งที่
อยู่ภายใต้ การบังคับโดยผู้สละให้เงินไปนั้นย่อมมีหลักประกันไว้ ว่าว่าผู้ควบคุมเป็นคอมมิวนิสต์ไป
ประเทศ

อย่างไรก็ตามนโยบายของ **โรน เดม** ได้ทำให้สังคมชาติไม่
พอใจมาก ถึงขอให้ประธานาธิบดี **ไอแซนฮาร์** ช่วยไกล่เกลี่ยเมื่อ **โจ ไบ**
เด็นเขียนอีเมลว่า **รัฐบาลเวียดนามไม่ประกาศว่าคนในชาติที่ไม่นับถือ**
ศาสนาต้องเข้าวัด การที่ประกาศให้คนในชาติเป็น
คนนั้นเห็นผลถูกต้องและบริสุทธิ์เพราะไม่มีประเทศไหน
แต่ให้ทำอย่างอื่น ถ้าต้องการให้ประเทศของเรามีอธิปไตยสมบูรณ์ และขอให้
เข้าวัดแล้วเขียนขึ้นเอกสารแล้ว ร้องขอความเชื่อ **ทาส** เช่นคือนั้น
ควรทวงค่าใช้ไปเสียให้หมด และสุดท้ายก็เตือนคนว่า ถ้าอยู่ในเวียดนาม
ต้องปฏิบัติตามกฎหมายเวียดนาม และจงรักภักดีว่า คนต่างชาติที่
การพิจารณาเกี่ยวกับความประพฤติจะเสมอไป คือว่าห้ามขายการให้
อย่างนั้นด้วยคน. ▲

คอขาด "ชิงชัง"
 ฆ่าโจร. ฆีลาวรรณ. สรรพสิทธิ์.

[illegible]

ระย้า เล่มสาม ตอนศึกกระบี่รับขัน

นวนิยายออกเมื่อการเมืองและเสียดสีสังคม โดยประพันธ์เรื่องราวใต้ "สัด ฐรมะโรหิต" ขณะนี้เป็นตอนที่สี่บทที่สี่ เรื่องนี้ที่อ่าน เล่มหนึ่งและเล่มสองมาแล้ว ต้องหาอ่านให้ได้นี้ มีจำหน่ายทั่วไปแล้ว ราคาพิเศษในเล่มนี้ ๒๕ บาท คำสั่ง ๒ บาท

ข้อคิดจากไร่แผ่นดินไทย เล่มสอง

ไทย "สัด ฐรมะโรหิต" มีข้อคิดเพิ่มเติมจากเล่มหนึ่งอีกมากมาย ส่วนแต่แสดงออกซึ่งความรักชาติ คนไทยทุกคนที่ปรารถนาเห็นความก้าวหน้าของชาติ ควรจัดตั้งอ่านหนังสือเล่มนี้ หนังสือเหลือน้อยมากควรรีบซื้อด่วน คงขายราคาพิเศษ ๒๕ บาท คำสั่ง ๒ บาท

กุหลาบแดง

ไทย "ก. สุรางคนางค์" นวนิยายชีวิตประจำวัน ซึ่งเคยให้ความพอใจอย่างถึงขนาดแก่คน ๆ หนึ่งอ่านมาแล้วในรายสัปดาห์ มักได้รับการพิมพ์เป็นเล่มอย่างรวดเร็ว ซึ่งคุณจะได้อ่านอย่างรวดเร็วก่อนจะหมดไป หนังสือมีจำหน่ายทั่วไปแล้ว ราคาพิเศษ ๓๐ บาท คำสั่ง ๒ บาท

มีทมา วารักษ์

ไทย "ก. สุรางคนางค์" นวนิยายชีวิตประจำวัน ที่ดั่งเล่มหนึ่ง ซึ่งดำเนินเรื่องต่อจากเรื่อง "แรงอธิษฐาน" ที่เคยผู้อ่านพอใจยิ่งยวดมาแล้ว ฉะนั้นไม่ควรพลาดจากตอนจบสมบูรณ์ ซึ่งคุณจะได้รู้เรื่องราวและรสอย่างสมบูรณ์จริงๆ ราคาพิเศษ ๓๐ บาท คำสั่ง ๒ บาท

กรรมของสัตว์

กมล จันทิธร แปลเรียบเรียงจากเรื่อง THE SURE HAND OF GOD ของ ERSKINE CALDWELL ผู้แต่ง GOD'S LITTLE ACRE ซึ่งพิมพ์จำหน่ายถึง ๔๐ ครั้ง จำนวนพิมพ์เกือบ ๔๐ ล้านเล่ม รับผิดชอบต่อผลิตเพี้ยนไม่แพ้เรื่องอื่นใด ราคาพิเศษ ๒๕ บาท คำสั่ง ๒ บาท

หลักการตรวจบัญชี

ไทย วิทยา ศ. เลออลด์ CERT. COM. (LOND.), F.F.O.S., A.O.A.T., A.P.A.G. และอาทิพย์ สุวรรณกัญ ข.บ. A.O.A.T., A.B.I. CERT. MATHS (HONS.) กล่าวถึงหลักการตรวจบัญชีอย่างละเอียด พร้อมด้วยคำอธิบายประมวลกฎหมายบัญชีและข้อเพิ่มเติม รวมทั้งบทกวีและกฎกระทรวงราคาเพียง ๔๐ บาท คำสั่ง ๒ บาท

เจดิลิขหัวข้าวโมง

ตำราเรียนพูดภาษาอังกฤษ ๑๕ ชั่วโมง ไทย อาจารย์ ม.ม.อ. ฉวยพิมพ์ครั้งที่ ๑๕ มีจำหน่ายแล้ว ร้านค้าโปรดส่งจำนวนด่วน ผู้ปรารถนาเรียนภาษาอังกฤษให้สามารถพูดและเขียนจากตำราศึกษาค้นคว้าได้ภายใน ๑๕ ชั่วโมง ควรซื้อเร็วแล้วนี้ ราคา ๓๐ บาท คำสั่ง ๒ บาท

ตำราหัตถ์วาดภาพคน

ยศ ยง วัฒมิตต์ อธิบายเพราะช่าง เป็นตำราที่ให้ความสำเร็จแก่ผู้ฝึกอย่างแน่นอนรวดเร็ว เริ่มจากง่ายไปหายาก ค่าในการสอนถูกต้องตามหลักสากลนิยม มีภาพตัวอย่างเพื่อการฝึกหัดจนตลอดเล่ม ราคาเพียง ๒๐ บาท คำสั่ง ๒ บาท เหลือน้อยมาก

ย่นชอุยนิ

ฝ่ายวิชาการบริษัทแพรวพิทยา แปลจากเรื่อง A MANY SPLENDOROUS THING ของ HUN SUYIN นักเขียนสตรี ที่มีผู้นิยมอ่านทั่วโลก ความดีของเรื่องถึงขนาด ได้รับการถ่ายทำเป็นภาพยนตร์เข้ามาฉายในเมืองไทยแล้ว ได้รับความนิยมแพร่หลาย จอราคาพิเศษ ๓๐ บาท คำสั่ง ๒ บาท

คนมีประโยชน์

ไทย "เสฐียรโกเศศ" นามปากกาของประพันธ์ความรู้ ของหนังสือได้เป็นหนังสือที่อ่านประโยชน์ให้แก่ผู้อ่านอย่างกว้างขวาง ซึ่งผู้มีความปรารถนาสร้างชีวิตให้เป็นประโยชน์ควรครองอ่าน ราคาพิเศษ ๒๕ บาท คำสั่ง ๒ บาท

เลียดลิขน้ำเงิน

นวนิยายการเมืองเรื่องเอกของประพันธ์ความรู้ "สัด ฐรมะโรหิต" นวนิยายแต่ละเรื่องที่ผลิตโดยท่านผู้นี้ ไม่เคยทำความผิดหวังให้แก่ผู้อ่านเลย เรื่องนี้ให้ความพอใจแก่ผู้อ่านมาแล้วทั่วประเทศ จึงเรื่องพิมพ์เป็นการด่วนเพื่อให้ทันใจ คอยฟังรายละเอียดต่อไป

ลัทธิของเพื่อน

ไทย "เสฐียรโกเศศ-นาคะประทีป" เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ที่จะทำให้อ่านผู้อ่านได้ประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง ปรารถนาอ่านแล้วเป็นกำลังใจในวิกฤตการณ์ทุกคน คอยฟังรายละเอียดต่อไป

ตกมาใหม่แล้ว!

ENCYCLOPAEDIA BRITANNICA 24 VOLS.

พิมพ์ครั้งที่ห้าฉบับปี ๑๙๕๖

ท่านผู้สั่งจองโปรดโปรดอ่าน ท่านที่ปรารถนามี เป็นสมบัติ โปรดติดต่อวันนี้ เหลือจำนวนจำกัด!

บริษัทแพรวพิทยา จักรพา โทร. ๒๔๒๔๓ และ "เอเคียนสโตร์" ทรงข้ามนิวไอเคียน โทร. ๓๐๔๐๓

என

นิรลแล้วและหัวใจ
ที่จะเลิกลา.....

เพื่อติดตามเงาในรัชของ
.....ประชาเบบ.....
สมาคมหนังสีอมมม
แห่งประเทศไทย.....

The
Brave One

- ซีเนมาสตอป
- สีเทคนิค

ภาพยนตร์ชีวิตสะเทือนใจ
ซึ่งได้ติดอันดับในขณะนี้
เรื่องเยี่ยมประจำปี.....

* เพื่อบำรุงสวัสดิภาพหนังสีอมมม
ในรอบปฐมภพ

บทกวีฉบับพิเศษ

“ก่อนหน้านั้น นอกการการจำรถ
ไว้แล้วหล่อนยังมีมรดกอะไรเขียนและ
ว่า เป็นเลขทะเบียนรถของสามีของ
สละนแน้ว”

“แล้วหล่อนทำอย่างไร” วิกต์
ถาม

“จับรถแท็กซี่ออกมา แต่พอถึง
ตัวแล้ว ก็กลัวไม่ทัน”

วิกต์นั่งรถไปอีกชั่วขณะ มอง
ดูวิถีทางแต่เห็นแต่เพียง ๆ ก็หันกลับมาก
หาวิกต์เขียนอีก

“สมมุติว่าฉันส่วนของคุณไปซื้อ
ยานไปได้อีกหนึ่ง ๆ ของเขา ผมไม่เห็น
ว่าคุณควรจะไปได้อีกอะไรอีก”

“ไม่ใช่เช่นนั้น ถ้าเขียนเช่นนั้น
เรื่องราวมันจะได้น่าสนใจเสีย”

“ก็อย่างไร”

“ถ้าหาว่าของคุณไปซื้อยาน

นั้นเพื่อเล่นเขียนน้อย คุณแถมแก่ทั้ง
ขอเขา และผมการกล่าวถึงเรื่อง
ให้แกเขาเห็นของแกให้ผมได้”

“ก็ไม่เห็นจะเกี่ยวของ อะไรกับ
ทนายแล้วคุณวันชัย” วิกต์สงสัย
หนักขึ้น

“ผมต้องการให้คุณไปกับผมที่บ้าน
หลังนั้นกัน ผมต้องการคำแนะนำ
ของคุณ ถ้าคุณหาอยู่ที่ยานนั้นจริง
ผมก็จะบอกการเรื่องของคุณแก่ โดย
ให้คุณเห็นพระยาน ผมจะเอาสมุดเช็ค
ไปด้วย”

“ก็เขาเป็นกนถื้อห็น ควรงั้น
ของเขาคงไม่ใช่สิหรือ ทำไมคุณ
จะเอาอย่างนั้นล่ะ มิเป็นว่าคุณพยา
บาลก็จะเขียนส่วน ของคุณออกไป
หรือ?”

“ไม่ใช่เช่นนั้นคุณวิกต์” วัน

ชัยโยกมืออีก วางมือไว้ใกล้ ๆ ไก่ไม่
ได้ถูกและแยกห้องลงบนโต๊ะ “เรื่อง
มันเป็นอย่างนั้น อณาการนั้นคงจนเพราะ
ผมว่ามีมือที่พ้อของคุณชาย เมื่อพ้อ
ของเขาหายไป ที่นั่นก็อยู่ที่ของคุณชาย
เราอีกที่นั่นแหละ ๕๐ เปอร์เซ็นต์”

“อีกสี่สิบเปอร์เซ็นต์ เป็นของ
ใคร”

“คนทำงานในนั้น คนเก่าแก่ที่
ซื้อสก็๊ฟ เราเขาเห็นที่เขาด้วย เมื่อ
พ้อเขาหายไป เขาไม่ยอมขายคืนให้
ใคร ๆ เลยทั้ง ๆ ที่มันให้ราคาแพง
ถ้าเขาเป็นคนที่พ้อเขา ผมจะไม่
เกี่ยวข้องกับเขาอีกต่อไปเลย พ้อเขา
ก็ผมทำงานกันอยู่อย่างหนัก อณาการจึง
รอดพ้นเรื่องนี้เรื่องมาจนกับพ้อเขา
เข้าถืห็น เขาไม่ยอมมาทำงานเลย
ปล่อยให้ผมคนเดียว ถ้าเกิดอะไร
พ้อขึ้นอีก ๆ ี่ด้วย เขาเป็นเล่นงาน
ผมทั้งที่ เพราะเหตุนี้ผมจึงไม่ยอม
จะให้เขาได้ห็นอีกต่อไป แต่จะซื้อเอา
ง่าย ๆ ก็ไม่ใช่อย่างที่ผมบอกคุณแล้ว
หากเขาเป็นมือที่พ้อจริง ผมก็การได้”

“คุณต้องการให้เขาพ้ออีกคุณ
เรณูละ?” วิกต์ซัก

“ใช่ เพียงบางของผม”

“ไม่มีเหตุผลอีกหรือ?” วิกต์

หวั่นถามมองหน้ากันคร่ำครวญกัน

“อย่าเข้าใจผิด คุณวิกต์ ผม
เป็นนักธุรกิจ ถ้าคุณหาอยู่มีเขียนน้อย
จริงและคุณเรณูไปก็ ก็ต้องมี
พ้อพ้อ ถ้าการแบ่งกันสมรส คุณเข้า
ใจผมไหม?”

“ไหนลองอธิบายไปซิ”

“ก็อย่างนี้ สมมุติว่าคุณเรณู
พ้อพ้อมาจากของคุณชายได้ คุณเรณู
ก็จะได้นั้นครึ่งหนึ่งของของคุณชาย ผมก็
จะได้ครึ่งนั้นอีกครึ่ง ี่ คราวนั้นผมมีหุ้น

มากกว่าเขา การดำเนินงานใด ๆ ของ
เขาคุณก็ไม่ต้องมาเกี่ยวข้องเขาเขียนเพียง
แต่กนถื้อห็นคนหนึ่งหรือคนสองคน ๆ ทำ
นั้นหรือมีเขียนน้อยอย่างเขา เขาอาจจะ
ขายหุ้นได้ใครก็ได้ อย่างน้อยก็แก่ผม

ผมจะได้ทำเงินงาน ไก่ไม่มีใครทัก
ทั้งและสบายใจเสีย”

“เมื่อไหร่คุณจะไปห็น”

วิกต์สรุป
“ใช่ ๆ”
“คืนนี้”

วิกต์มองดูหน้าพักอาศัยน้อยของ

เขา

“ตกลง คุณไม่ต้องไปส่นก
งานอีก เข้าใจไหม และต้องไม่ใช่
ที่ไหน ในที่ซึ่งจะมีใครมาทักต่อกับ
คุณได้ ผมมัวกังวลเกินใหญ่ ที่ม
ตรง และไม่ต้องคิดต่อในทางส่วนก
งานของคุณเพราะตลอดการทั้ง คือ
ไม่ใช่ทำเรื่องเรื่องเดียว”

“ถ้าผมคุณต้องเอาไปส่นก
พูดถึงด้วย” วันชัยจึงงอหน้าถาม

“เอาละมา อย่บิตต่อกับ

ตำรวจก็แล้วกัน”

“ทำไม?”

“ผมกำลังทำคดีเรื่องคนหัก
หลังคุณอยู่ ี่โอกันนั้นมันฉลาดเกิน
คนอยู่ ทำตามที่ผมบอกก็แล้วกัน
โปรดอย่าทำอะไรอีกเลย”

“เรื่องตำรวจ ผมก็มีไมโคร

ซอบอะไรกันหรือคุณวิกต์”

“ถ้ามันจำเป็น ก็ไม่ต้องยอม
เขาไม่ว่าใครห็น” วิกต์ถูกขุ่น

จากเกาะ วันชัยถูกถาม วิกต์ไม่พ
อะไรอีก วันชัยหันหลังไปทางประตู
ดู

“ลาก่อนคุณ” เขาพูดกับวิกต์

ก่อนผลักประตูออกไป. ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

เรียน

โปรด ENGLISH ในปี 2500 นี้

คุณ. เรือง. เพลิดเพลินกับ

โดย วิจิตรธรรมชาติ

กว่า ๖ แสนคน ได้เลือกอ่านแล้ว สอนสามเดือน ฟัง

ภาพยนตร์ อ่านหนังสืออังกฤษเข้าใจได้อย่างดี ท่านจะไปประกาศ

นียบัตร จาก The Nature Method Institute Europe

วิจิตรธรรมชาติ รับรองโดย คำสัตตาราย ภาษาอังกฤษหนึ่งปี

หลายฉบับท่าน..... จอมเขียนการ ฟัง จาก

The Nature Method Institute P.W. 25

บริษัท จอมเขียนการ พิมพ์ครั้งที่ ๑ ปี. ๓๓๓ ทรพศ

วิธี
หัด

โปรดเขียนให้ชัดเจน

เตรียมใช้หม

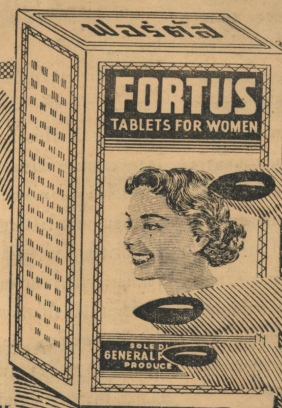
(สิดีตาส)

สำหรับเชกชอกโลก

(บริษัทกรีกา 100x)

แก้ 5 ประการของสตรี...

ฟอร์ตัส

ยาสำหรับสตรี

แก้โรค 5 ประการของสตรีให้ดีขึ้น คือ

- 1 ระวังการทำหน้าที่มากของ ต่อมสมอง
- 2 บำรุงกล้ามเนื้อทรวงอก ให้ทรงงาม
- 3 ทำให้ผิวพรรณผุดผ่อง เปล่งปลั่ง
- 4 ส่งเสริมความแข็งแรงของอวัยวะเพศ
- 5 บำรุงกล้ามเนื้อและกระดูกให้แข็งแรง

บริษัท สหเวชภัณฑ์

1455 ถนนเจริญกรุง บางรัก พระนคร โทร. 32824 ตู้ ป.ณ. 694

“ นายเชน ”

รวมรวมรวม

ส.ท.ท.ท.

มอปีโต้...

ส.ท.ท.ท.

ตำรวจกรมตำรวจเป็นเรื่องแรก

ส.ท.ท.ท.

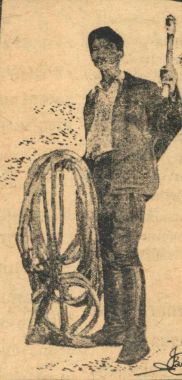
ตำรวจกรมตำรวจเป็นเรื่องแรก

มอปีโต้...

ส.ท.ท.ท.

ตำรวจกรมตำรวจเป็นเรื่องแรก

มอปีโต้...

ส.ท.ท.ท.

มอปีโต้...

ตำรวจกรมตำรวจเป็นเรื่องแรก

ส.ท.ท.ท.

ส.ท.ท.ท.

ยุควิเศษวิเศษ

โกกลางเมือง

ต่อจากหน้า ๒๔

ให้รัฐบาลคบค้าได้อย่างดี ในอเมริกา
มีผู้กล่าวเปรียบเทียบกับนครเมือง ๒
พรรคว่า มีสภาพคล้ายกับบริษัทการค้า
ใหญ่กิจจริง แต่ตัวมีวัตถุประสงค์แตกต่าง
ต่างกันบริษัทการค้ามักได้กำไร
แต่ในนครตบิ พระบริบิบลักัน มีความ
คล้ายคลึง กับบริษัทที่แข่งขันกัน ในทาง
ธุรกิจ ยกตัวอย่างเช่นฟิรตและโครส
แอลฟาของรถยนต์ ส่วนเวสต์เฮาส์
และเนอราลอิเล็กทริกของอุปกรณ์การ
ไฟฟ้า นายบิลเฟล ซีวาร์ธ ผู้แทน
ภาพพรรค การเมืองใน อเมริกากล่าว ว่า
“บริษัทเหล่านี้ คำขายเพื่อหากำไร
และเพื่อทำกำไรกลับ” แต่พรรค
การเมืองต้องหาขานานนี้แล้ว จะหากำไร
และทำกำไรกลับไหม ในขณะเดียวกัน
ก็จริง แต่การคำโดยหวังผลกำไร ไม่
ได้ทำผลเป็นตัวเงินเลย ดังนั้นการ
และธุรกิจของพรรคการเมืองอเมริกัน ที่
ต้องการนั้นคืออะไร ปากถูกนายบิล
เซฟ ซีวาร์ธกล่าวถึงดังนี้.

“พรรคการเมืองอเมริกันแล้ว โดย
หวังผลกำไรเหมือนกัน เพียงแต่ใน
การเมืองนั้น ถ้าไรได้ตัวกันด้วยจำ
นวนเงินดอลลาร์ ในอันชัก บางครั้ง
หรืออาจจะแทนที่การกระทำใด ก็ทำให้
นั้นตัวกันด้วยสิ่งซึ่งจับต้องไม่ได้ สิ่ง
สมัยกันแล้ว เกียรติภูมิ”

นี่คือสาเหตุและปัจจัยอันสำคัญ
ที่ทำให้มีการเสียสละ ในเมืองการ
เข้ามาเล่นการเมือง ใครก็ตามเมื่อ
ต้องการเกียรติยศก็จำต้องเสียสละใน
บางสิ่งบางอย่าง โดยเพราะอย่างนี้
คำซึ่งอ้างสิทธิของภักดี ก็เพราะฉะนั้น
จึงไม่มีผู้หาอะไรเลยที่ บุคคลบางคน
มีรายได้ถึง ๕๐ ล้านดอลลาร์ จึง
ต้องยอมสละอาชีพและรายได้ อันก
งามไป “ประจำตัวกันงานกับการค

แต่อย่างเลวในอสังคิน” นัก
เพราะ ชื่อเสียงและเกียรติยศที่คั่ง
การนั่นเอง นายบิลเลส รัฐมนตรีว่าการ
การต่างประเทศเป็นตัวอย่างที่แสดงว่า
แต่ก่อนเมื่ออาชีพเป็นนายบิลเลสมีความ
โกสูง แต่บัดนี้ทั้งรายได้ของภักดี
โดยเขารับหน้าที่ เป็นรัฐมนตรีว่าการ
การต่างประเทศ ตามกฎหมายอเมริกันก็
ห้ามมิให้รัฐมนตรีมีส่วน หรือมี
ส่วนได้เสียกับบริษัทการค้าใดใด เมื่อ
ประมาณ ๑-๕ ปีก่อน รัฐมนตรีอเมริกัน
คนหนึ่งที่ทำงานอยู่ เพราะเหตุที่
หลังล้มเหลวบัญญัติแห่งกฎหมายเขานำ
นั้น โดยเหตุนี้ใครก็ตามเมื่อรักที่จะ
เล่นการเมือง ก็ต้องทิ้งเงินไปเวลาอย่าง
ต้องการเงินหรือเกียรติยศ ถ้าหากมี
ความต้องการในประเภทหลัง ก็ต้อง
ยอมเสียสละ ความต้องการประเภท
แรกนั้น เสีย แต่กระเขาเงินและ
เกียรติยศในเวลาเดียวกันนั้นไม่ได้.

สรุปความแล้วแล้ว แล้ว มีเหตุผล
เพื่อป้องกันเกียรติยศนี้ เรื่องคือสิทธิและ
เป็นสิ่งที่ผูกพันในวงการเมือง ของเรามาแล้ว
และมีการเมืองของเราก็ดำเนินต่อไป โดยถือว่า
เสียงคือคำกันเป็นเสียงการเลือก การจึงไม่ยอม
เสียสละอย่างใด เราอาจจะได้อะไรอย่างใด ที่
มีการอยู่อย่างกันเป็นรัฐมนตรี เป็นเลขาธิการ
มนตรี แม้ที่สุดจะเข้าเป็นพรรคเป็นพวกคือ
เพื่อที่จะได้สิทธิอันในวงการบริหาร แล้วก็จะ
กันกับชนเป็นเอกเป็นผู้นำเป็นผู้นำ
เรียกกันว่า “ไปรษณีย์” ดังนั้นเป็นการ
มีงานเป็นงานเป็นกระตือรือร้น พอเป็นนักการเมืองฝ่าย
การเมืองแล้ว เป็นของสิ่งซึ่งแทนภาพสาขาหรือ
สมาชิกอันมีอยู่ได้ อย่างนั้นแล้ว ประสงค์ที่จะ
กันเป็นไปโดยที่รักกัน เพราะทุกคนก็มีความ
เป็นสิ่งที่ทำให้กัน

สมัย เรื่องกร.

Feb. 11, 1960

ร.ร ศิริศาสตร์ ขอยทพย์

เป็ปรมัตถ

น.ร. โหมจีนปอด ๑ ถึงเตรียมอุดมศึกษา
(อักษรศาสตร์-วิทยาศาสตร์)
รับเข้าศึกษา น.ร. ประจักษ์สิทธิ์
ทุกชั้น
เริ่มมีผลหลัง ๑๔ เมษายน เป็นต้นไป

ปารีสลั่นเฟอว์เรนซ์

ต่อจากหน้า ๒๔

คง “สาธารณสุขทำอะไรไม่
รอบคอบ ผมเห็นว่าถ้าเกิดสงคราม
สุขควรส่งแพทย์อีก ๕-๖ คนไปอยู่ ๆ
เกิดโรคระบาดจะเป็นผลร้ายหรือของ
ก็ให้ ลูกาการที่ขึ้น ว่าเขาเข้า
อะไรรักษา วิสัยอันที่ตกสุขของเขา
ทำกันอย่างนี้ มันต้องมีบ้างละไม่ใช่
ไม่มีทางป้องกันเสียเลย แล้วก็กลับ
มาประกาศชี้แจง ให้ประชาชนทราบ
ขอความร่วมมือ ตามที่วางขึ้นขายยา
ให้ช่วยประชาชนที่เจ็บป่วย สาธารณ
สุขส่งนายสก็อตไปมาก ๆ ไม่ใช่จาก
มือให้ถ้าเกิดระบาดขึ้น เพราะถ้าไม่
รีบสัทธิยาไว้ คนจน ๆ เท่านั้นจะ
ตายหมด คนมีเงินก็ช่วยมาซื้อ
ของมีหมด อ้ายเรื่องก็เห็นแล้วว่า
เขาโอนคนมีมากกว่า คนจน ๆ ไม่มี
กาสิ”

นสพ. “กรมหมื่นนครสวรรค์รับหน้า
แพทย์และสั่งให้ออก เป็นเรื่องเมื่อคราว
ทำบุญถวายพระเพลิงศพ เลือกรับมือ”

คง “เสียเนเสียละ ทำไม่สว.
เป็นเรื่องของอารมณ์ พระองค์มพบ
เป็นเรื่องราวของชีวิต ก็กลับ
ทำอาหารอะไร ในเวลาอันเดียวกันก็
เพราะท่านเคยได้รับการความไม่มา จน
ขึ้น”

นสพ. “หนังสือพิมพ์เช้าจ้าวร่วม จอม
พลเอกเอกอภินันท์ ให้เป็นนายคณบดีที่
เจ็ดใหม่จะออก

คง “พวกคุณจะไม่เชื่ออะไร แก
พูดอะไรไม่ได้ ก็เหมือนเวลาพูด
เท่านั้น พุ่แล้วกลับไป เราเอา
พูดคนเดียวเขาทำแล้วคิดว่า คุณอย่า
ไปเอาไปสวามิภักดิ์เลยเห็นหัว
ภายหลังแล้ว”

นสพ. “หมู่คนที่ทำในอันนี้ คนหนึ่ง
กันตัวไปทำเรื่องไม่ผิด ถ้าจะผิด ๆ
จึงจะไม่โดน”

คง “เกี่ยวกับบริษัทการค้าใหญ่ ๆ
ล้มละลายกันมาก พวกพ่อค้าขาย
ในระยะเกี่ยวกับเมื่อกลายขายไป
นั้น ชื่นขายได้ครั้งหนึ่ง แล้วทำการค้า

กลับไป ๕๐% หมายความว่า ถ้าถ้าการ
ซื้อกัน ชาวคนทำตัวไม่พอใช้ตลอด
ชาวคนทำกันทำกันไว้ ๒๕ ไว้ ได้ตัว
๑๐๐๐๐๐๐ ๕๐๐ บาท ได้เงิน
๕,๐๐๐ บาท ใช้หนี้เขาแล้วเหลือ
เพียง ๖๐๐ บาท พวกคนอะไร ชาว
นาแห่งเท่านั้น เวลาในโรงสีหากินก็
หมด คนส่งข้าวไปตลาดประเทศ
หยุดการค้า ทุกๆอย่างถูกคนจากกัน
นั้น แล้วรัฐบาลและพวกพ่อค้าไม่มี
ความจุกัน รัฐบาลจะไม่เอาไปใส่
นี้ไม่ไป ไม่แก่ในเวลาที่จะไปแก้ไข
ให้ สลากกินแบ่งจะเหลือเกือบ
๒ ครั้ง ถ้าประกาศเพิ่มเป็นเกือบ ๓
ครั้ง ไม่ใช่ไม่เพราะขายดี แต่
แต่เห็นมันเสียว่าพิมพ์ออกมาแล้ว
ไม่ออกทางหาก ก็ต้องเพิ่มมาก ๆ
ขายได้หมดแล้วคงหมดแล้ว จำนวนเงิน
ก็เท่าเดิม หากว่ารัฐบาลขึ้น ก็เศรษฐกิจ
ก็ไม่ใช่ ไม่แก่ไม่ไป ช่วยกัน
โดยคนตลอดกาล แทนที่จะให้
พวกชาวนาชาวสวนเป็นไปเวอร์ที่ขึ้น
ข้าวอาหารเป็นเชลลิวแล้ว กลับไป
คิดว่า รัฐบาลขึ้นไปพอซื้อของประเทศ
ไปก็ พวกนี้ไม่พอเสียเลย สถาน
การดีแบบนี้ มันเห็นกันทุกที่มัน
ก่อนจะเสียแผ่นดินใหญ่ เบ่งโคเค็ด
และพวก ๕๐๐๐๐๐๐ รวมมีกันโดย
ประชาชน แลคนเสียกันเป็นอัน
หลัง.

นสพ. “เมื่อสถานการณ์เมืองไทย
เหมือนวันระบอบชาติ และชื่อให้คิดคือให้ไป
อยู่ไป สนับสนุนรัฐบาลเป็นแผ่นดินใหญ่ นายกร
มนตรีไทย จะไปอยู่ไหนให้คิด”

คง “จอมพลก็ออกไปอยู่เกาะ
กระต๊ากนี่ แกก็เอาอะไรไปอยู่
ไปโดยมากแล้ว เมื่อคราวอาชญาพล
อำนาจ ผมแปลกและรู้ดีกว่าในขณะ
มันมีอะไรที่ไทยเราเหมือนกัน ก็กิน
ชาติ”

นสพ. “หมู่หนังสือพิมพ์ต่างเจ้าทุก
เขาว่าพวกเจ้าให้พวกนี้”

คง “ว่ากันไปต่างๆ นานา มัน
จึงลึกลับอย่างนี้เคยเห็นเท่านั้น วาม
ทุนการค้าประเทศยังละ ได้ทุนจาก

กัมพูชาข้างละ ได้รับจากพวกเขมร

กัมพูชาตะวันออกกับพวกๆ คุณ

ก็แปลตลกคนโพธิชนี่ใช้ใหม่ ขอผม

ขยนาให้ศรีทนต์ก็ พระองค์ท่านให้

ทนต์ก็ ก็ไม่จริงสักอย่าง ผมจะบอก

ให้ ไทศรีทนต์ก็ใช้ที่พระกระษัตริย์

มีชัยของผม ไม่มีเงินชำระค่าเช่าเขา

๓,๐๐๐ โรงไฟฟ้าเขาเลยตัดสายไฟทิ้ง

เกือบจะแล้ว เพิ่งมาเห็นกันใช้เขานี้

นี่เอง นี่หรือเจ้ามาให้ทุนผม”

นสพ. “ท่านรู้ข่าวลือในหลวงบ้างไหม”

คง “ก็ได้ยินบ้าง เรื่องทหารเรือ

จะไปคอยดักจับในหลวง เวลาออกับจาก

หัวหินหรือ สมุหนายกเมื่อวันที่๓๔ แต่

ผมไม่เชื่อ ผมได้ยินรู้ว่าเป็นเรื่องลือ

โคลนใส่กันมากกว่า ก็เป็นจริงอย่างผม

นึก.ระหว่างนี้ ขอให้บอกประชาชนว่า

อย่าได้เชื่อข่าวลือให้มากนัก ถ้าลือว่า

นายคงจะเป็นนายกต่อไปขอได้” ▲

บรรพค จิตพิณนี้.

❑ เลือดสีน้ำเงิน

ต่อจากหน้า ๑๘

“คุณโมไม่รู้เรื่องอะไรทั้งนั้น. พี่แชน
อย่าเข้าใจเขาเอง.” เปรมพยายามชี้
แจงต่อไปแต่สีหน้าเขาก็อย่างมีปริศนา.

นายแชนหัวเราะอย่างขำขัน. เขา
ก็มื่อเปรม เข้าไปจึงได้ว่างตัวหนึ่ง
ไกลจากสายตาของทุกคน. ที่นั่งคนกา
แปอยู่ แล้วก็พูดว่า.

“ฝันหายไป ๒๐ ปี. ทาตัวคน

ชโมไม่ไป. โฉมคนยามของนายถูก

แทงตาย. เขายังฝันถึงศพไว้นะยัง.

คนฆ่าโธมก็ต้องเป็นคนที่ฆ่าโมแน่. ๒๐

ปีนั้น. ฆ่าก็ไม่ได้แน่. โอ้เจ้านายมัน

คนเห็นเขานั่น. คงรู้ความลับเรื่อง

โธมตาย หรือเรื่องฝันที่ตาย. คนฆ่า

โธมก็ มันจึงต้องฆ่าโธมมันแน่

เพื่อบอกปาก โธมว่าคนเห็นใคร?

มันก็คือ เขาซึ่งพูดกาทันทีข่มขือ

เซฟเพื่อกำมสันน้ำเงินที่ตำรวจเก็บไว้.

ใครเป็นเจ้าของซากกาทันนี่? ก็เอ็งนี่

ซิ. ว่าโธม. เปรม. เอ็งจะให้ขายคนนาย
ให้มว้างถึงคอกเขาโมแน่ ๒๐ ปี?”

“พี่แชน...” เปรมพูดเสียงเครือ

“โอ้แชนเป็นคนชโม. ไม่ใช่ฉัน.”

“เอ็งรู้โดยจริง?” นายแชนถาม

ทันที. ร้องกาทันซึ่งมีความชั่วชงใน

ชีวิตคนน้อยกว่าตัว อย่างเถรวาท.

เปรมอึ้ง. เพราะไม่ได้เตรียมตัวตอบ

ไว้ล่วงหน้า. นายแชนเห็นดังนั้นก็หัวเราะ.

“โธม. เอ็งมีปัญหาล่ะ. เพราะได้ขับ

มันหายไป. ข้างหลังเสียแล้ว. เอ็งอาจหาไว้

เช่นเสื้ออกคนหรือก็ได้ เพราะได้มันมากไป.

บางที...มันจะเปลี่ยนใจไม่... ได้ฉันนี่ต้อง

คุยกับเขาไป. แล้วเอ็งก็เก็บไว้ข่มขืน. เอ็งเอ็ง

จะไล่จับคนคือ. โอ้ถ้าให้พระเป็นเจ้าคอย

มาเล่า. ฟู๊.”

“ไม่ใช่อะไร. ฉันไม่ได้ฆ่าโธม”

เปรมเถียงอย่างอู้อี้.

“แล้วได้มันมากไปไหน?” นายแชน

ตะคอกถามติดมาอย่างไม่ให้หนายใจ

เปรมร้อง. เพราะไม่รู้จะตอบอย่างไร

นายแชนเห็นได้. ก็เริ่มบิดางูถามอย่างไม่มี

อะไร.

“โอ้น้องชา. เอ็งจะหนีความจริงนะ. ไม่

มีวันหนีได้หรอก. แต่ถ้าไม่ทางจะว่าอ้อ. จะ

ให้ช่วยไหม?”

ไท-ลัปดา

“พี่ช่วยถึงลัทธิอะไร?” เปรมทำท่า

อ่าอย่างมั่ว. เผลอ.

“ถ้าไม่ช่วยเปลี่ยน ๒๐ ปี จากเอ็งหรอก.

เอาทั้งนี้ๆ ด้ว่า. เริ่มทุกบาททุกสตางค์ใน

กระเป๋าสองมือให้โธม. วาละนะ.”

เปรมกระตุกหัวผุดผ่องใจอีก. นายแชน

ไม่ยอมให้ไปก่อนที่เจ้ารับคอไว้ได้แล้ว คั่นต่อไป

อีก.

“เอ็งดูเลขที่หลายไหม. ถ้ารู้พระ

เอ็งขอไว้. นายแชนเอ็งก็เอาข้อนี้. วาละนะ

ให้หมด.”

เปรมนั่งครอง. ขึ้น ๒๐ ปีจากเรือนลับ

เขาควรจะสะกดทุกบาทที่มีอยู่. เพื่อเงินล้าน ๆ จะ

ดีกว่าอย่างมากมาย. เขาจะจะต้องออกให้

แต่ถึงปานมียอดเงินออกเขาไปไม่กี่ แต่ถึง

คิดว่าจะเอาชีวิตไปเสี่ยง ในมือของนายยอด

บุรุษเหล็ก. แต่อาจจากรับมันคืนคืน.

เมื่อคดีสิ้นใจงานแก่ไทลัปดา

แล้ว. ลูกทุ่งสามพันรายผู้ขึ้นไม้

เท้านายแชนก็ควักซองหนึ่งสำหรับให้

เงิน. ออกมาจากกระเป๋ายางแดง. ซอง

แล้วก็ล้วงออกมาจากกระเป๋าสี

ซอง. แต่ซองของบรรพชนผู้รัก

นายเป็นชอกหมา. เขาอาจของของ

สิ่งของของนายนี้. แล้วก็รัก

สิ่งของของนายนี้. แล้วก็รัก

สิ่งของของนายนี้. แล้วก็รัก

สิ่งของของนายนี้. แล้วก็รัก

สิ่งของของนายนี้. แล้วก็รัก

สิ่งของของนายนี้. แล้วก็รัก

สิ่งของของนายนี้. แล้วก็รัก

สิ่งของของนายนี้. แล้วก็รัก

สิ่งของของนายนี้. แล้วก็รัก

สิ่งของของนายนี้. แล้วก็รัก

สิ่งของของนายนี้. แล้วก็รัก

สิ่งของของนายนี้. แล้วก็รัก

สิ่งของของนายนี้. แล้วก็รัก

สิ่งของของนายนี้. แล้วก็รัก

กำลังฉายานันพร้อมกัน

แคปปิตอล

โทร. 20947

ใช้เครื่องทำความเย็นแบบทันสมัย

แบบขยายอุณหภูมิ เป็นที่ลบล้างโลด โขงยังเห็นความขบขัน ตั้งปูนทุกโรง ลงทุน 210 ล้านบาท สร้าง 5ปี

ดีวีเจอาร์

ใช้เครื่องทำความเย็นแบบทันสมัย โทร. 22555

นางมณีนกข

Madame White Snake

ลิลิวิส แมงสวีสิต

นางโดยฉาตณีนุ ล้วน ๆ

เบียร์ มาสกนิ

(แห่งถิ่นดาราถ่ายในโตเกียว)

เกาะ มาชิคุซา

(แห่งฉาตณีนุแห่งสวีสิต) และ ไร่โอชิ

ขั้ว...ก่อนเรือนแรง...พายุได้ฝุ่นและน้ำท่วม

อย่างตบตา. อจินดาร. การพอยตาและพายุ.

ทำรายได้ลบล้างโลด “สิ่งมหัศจรรย์” มาแล้วที่สิ่งลึกลับ

บุกวิชชีชกร

บทวิเคราะห์สมัยรวมทั้ง โยะธ มาท
ด้วย ออกมาอีกหลายใบจนเกิดขี้นกระ
เซา... นอกจากนั้น ยังกล่าวหาว่าบุช
สวาทก็ออกมาก่ออหิ่นหนึ่ง.

นายแบบชั้นอย่างพอใจเขาไม่พูด
อะไร วันเก็บของหลังหัวร่องของใส่
กระเป๋าทนโตทั้งนั้น เขาถูกขึ้นแล้ว
ก็ดึงปากกาออกมาจากกระเป๋าสีเขียว
ยื่นปากกาขึ้นให้โบรม พองพุดว่า.

“เอาปากกาหนีไปไหนนาคู. ไป!”

เปรียบปากกาหนีไหนโดยเร็ว หัน
หลังจะเดินไปขึ้นบันไดเพื่อขึ้นไปพบนาย
ปลดในห้องพักชั้นนั้น. แต่เขาก็ ได้น
เสียงนายแบบหัวเราะพ้องกับพุดว่า.

“โอ้ออสวาทนี่เข้าไม่เอา. เอ็ง
เอาเก็บไว้ทำทุนดีกว่า!” ▲

(ไปรออ่านต่อไปในฉบับหน้า)

จากผู้อ่านวิจารณ์มา

ต่อจากหน้า ๔

ประชาชนในสมัยหนึ่งนั้น จักรวรร
ก็ตั้งขึ้นของประชาชน ผู้ที่ขอมวยไว้
ในเวลาทำงานราชการกำหนดให้ กัง
นั้นเป็นกัน ผลจึงขอต่อเสด็จคณะของ
ท่านที่หาหนังสือพิมพ์ โท เพื่อ ไทย
และไว้บนผลสมความแก่ทุก ซึ่งถ้า
เมืองไทยสมัยนั้นไปอยู่ หนังสือพิมพ์
ทาสแล้ว จึงมีทางราชการระ
กาศว่าว่าไว้ให้รักษา ทั้งทั้งไม่
ปล้นชาติอยู่บ่อยกัน เรา-ประชาชน
บางพวกจะถูกลูกบิดา กว่าว่า
ใครมีในไร่ปล้นชาติ ก็สายเสียแล้ว
พอคิดจะรักษา ก็กลัวใจเราเหล่านั้น
มันจะฉ้อฉลอะไรกัน แต่อย่างไว้ก็
“เมื่อเพื่อชาติไทยแล้ว ไม่มีอะไรที่คน
ไทยแพ้หรือไม่ได้”

พูดถึงต่างประเทศแล้ว ผมมี
เรื่องจะเขียนให้ทราบเรื่องหนึ่ง คือใน
ราววันที่มีนักมวยขึ้น ชนที่พวกเรา
กำลังสู้ชีวิต ถึงเรื่องการเลือกตั้ง

ที่ไม่เรียบร้อย ทูรวิสกปรกและเลว
ที่สุดในโลกนั้น มีสิ่งราชการจัดอยู่
เพื่อคนเหล่านั้นที่ขึ้นพัวพันสนทนา
ด้วย เขาอาจกลัวพวกเรามากกว่า
สิ่งอย่างไรบ้างในการเลือกตั้ง ที่ผม
ในทางเลวทรามเช่นนั้น ผมบอกว่า
เรา-ประชาชน คือผู้รับจนวาระสุด
ท้าย เพื่อประชาธิปไตยที่แท้จริง เช่น
เคยว่าประเทศของท่าน และผมนาม
เขาว่า เขาจะสู้สิ่งอย่างไรในเรื่องนี้
เขาตอบอย่างนี้เขาว่า.

“ผมเป็นคนอังกฤษ ไม่ประสงค์
จะเอาเรื่องนี้ของเมืองไทยมาวิจารณ์
แต่ผมจะเล่าเรื่องของเมืองไทยกับ
เมืองไทย คือผมเป็นเด็กนักเรียนไ
ร์แลนด์ที่นั่นทั้ง ในส่วนที่มีสันติ
สุขก็ขบขันอยู่บ่อยครั้งเวลานั้น มีผู้
ผู้หญิงสาวชาวเอเชียขึ้นว่าว่า สวม
หมวกกลม ประคองประคองไว้เสีย
ผ้าและก็มีหญิงสาวคนหนึ่ง สวมรอง
เท้าของปลาย เหมือนเศษชิ้นนี้เข้า
นาน ๆ แต่รูปร่างไม่ใช่นักสูงแบบ
หญิงสาวชาวอังกฤษสมัยนี้ ผมซัก
เธอในและเธอสันติมากประคอง จึงคว
แผ่นที่แผ่นนั้นไว้ไปหาคุณลุง ลามเก
ว่าอยู่หมายความว่าอะไร แต่อธิบาย
ว่า ! หลานเอ๋ย แผ่นที่กองนั้นแหละ
เรียกว่าประเทศสยาม (Siam) เมือง
ของท่าน พี่เร่ นักแข่งรถ เรื่องน
โละ ! ที่เขาเขียนอยู่หนังสือไว้ หมาย
ความว่า คนแค้นคนนารัก นัฟการ
ศรีบ ไร่ไฟฟ้ประจวบชองโชน ละ
ละโม รักสัน โยชอุ สุนทราชาวประ
ชาชนได้โลกนี้ เราพาหิที่ อ่อน
หวาน ระหา คนพาลสันดาน นักเลง
เหมือน คาวชบ เมืองเราพาหิได้ยาก
มาก ซึ่งเคยอยู่เมืองไทยมาหลาย
ปี ถึงมีไม่เข้าใจเมืองไทยและคน
ไทยก็รักกัน แต่ในด้านการเมือง
เคยได้เขียนไว้ว่าเปรียบไว้ว่า ประเทศ

สยามเหมือนผู้หญิงสาวสวยบรรพบุรุษ
มีความประณีตที่ แท้จริงโหวไ้ง่าย
(Very sensitive) ว่าเป็นท้องหลา
ก็มานาณบาย คือหมายความว่าเธอ
ต้องมีสัมพันธ์ในกับวัยประเทศมหา
นาจัก และอนุประเทศที่เห็นอกเห็น
ใจกัน จึงจะเอาตัวรักได้ โหวเฉพาะ
ความอ่อนโหวไ้ง่ายที่เธอมีอยู่ประ
นั้น เธอเข้าเป็นต้อง มีรูปร่างที่นัก
การเมือง ที่ทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม
และนักปกครอง ที่ทำเพื่อประชาชน
จึงรู้ ประเทศสยามจึงระบอบที่นัก
ในโหวไ้ง่ายอย่างส่งผ่านเลย- หลานเอ๋ย
ระบอบไ้รักความ ถ้ารักจะค้าขาย หรือ
ประกอบอาชีพอื่นใด ในเมืองไทย ไป
เถะ! หลานรักของลุง ที่นั่น ปลอกล
สะกน และไม่มีทางจากกันเลย-ผม
พอไป และลือมีโหว ในคำอธิบายของ
คุณลุง ผมว่าและก็กินเสมอว่า วันหนึ่ง
ระบอบการเมืองไทยไ้ดังได้ ในที่สุด
ความพยายามมีอยู่ไหน ความสำ
ก็มียุทธยาน ผมไม่มายุ่งเรื่องไทยจึง
สามัคคีผมมาอยู่เมืองไทย ผมเขียนก
หมวยไปบอกให้คุณลุงว่า เป็นโหว
ทำนายผมแน่ยิ่งก็สุด เพราะเพื่อน ๆ
ไทยได้พูดกับผมคล้าย ๆ กับคำพูดของ
คุณลุง มากันที ผมไปอ่านหนังสือพิมพ์
ฝรั่งที่ออกในกรุงเพทฯ และที่ฟังพวก
คุณลุงเถียงกันในเรื่อง การเมือง
กลอนานเรื่องอื่น ๆ แล้ว ผมชักจะ
และไปมากันทุกที่ ก็คิดจะเขียนก
หมวยไปหาคุณลุงด้วย ไม่รู้จะส่งข่าว
เรื่องเมืองไทยอย่างไร ย่างที่เรื่อง
ต่าง ๆ ลุงอาจรักก็ชอบผมแล้วก็
และเมื่อเราพบกันครั้งก็ โหวก็จะ
เล่าว่ากันผมว่า “หลานรักของลุง
เรื่องเมืองไทยนั้นเมื่อก่อน ลุงอยู่ใน
กับโหว HEAVY WEIGHT ยี่สิบ
ลูกหนักด้วยเองมาเป็น FLY WEIGHT
อันนี้สู้กับยักษ์และโหวบอกว่า CHAM
PXON เสียแล้ว.” พอพูดไปนั่น
เพื่อนฝรั่งนั้นก็ล้อลาลับ เพราะมี
คนมาท้าไมก็มีอยู่ท่าน.

ขอให้คณะของท่านจงทำหนังสือ

พิมพ์ โท เพื่อไทยต่อไป และขอให้
เร่งสมประสงค์ ทุกวิถีทาง เมื่อทำหนังสือ
พิมพ์ เพื่อประชาชนแล้วประชาชน
ย่อมสนับสนุนและไม่ว่าท่านเป็นอนา
เจนท์ ได้มาด้วยตลอดกลวงประชาชนนั้น
สวาทก็คิดเดียว ย่อมเร้าร้อนอีกว่า
ความร้อนในบทพูดของหลายพันเท่า
และมักให้ลบลัษณะ

รัฐบาล ที่เกิดขึ้นโดยการคบโกง
และตลอดกลวงประชาชน คณะรัฐบาล
อาจระบอบระบอบนั้น ในความสำเร็จ
ก็กันได้การอยู่ จึงมีเมืองหลังอื่น
เลวทรามที่สุดในโลก แต่อย่างนี้ว่า
รัฐบาลที่แท้จริง ย่อมมาจากการระ
เสียงของราษฎรที่รู้สึก เป็นเสียง
สวรรค์ไม่ใช่มีความด้วยเสียงอันพาล
คนเป็นผู้นำจากทุกชนิก และใช้
อาวุธนั้น กันนั้น ไม่มีอะไรจะเพิก
ก็ระบอบระบอบนี้ รัฐบาลที่โกงไ้
ด้วยปลายขึ้นและระบอบนี้ จึงรู้ก็
ห่มใจว่าไม่มีผู้กล้ามีบ้าง คณะ
บาลนั้น-แต่อย่างนี้ว่า พลจัตวา
ของคณะประชาชนก็ราษฎร ย่อมเห็น
กว่า คณะรัฐบาลที่ก็ จึงเห็นเสียง
ชาชน-หนังสือพิมพ์ เสียงกักกัน
ก็เกิดรัฐบาลในกรณีใด ๆ ก็ตาม
แต่เพียงเสียงหนึ่งเป็นบทพูดกับว่า ย.
Bomb หลานพันลูก ส่วนการส
เสียดนั้นไม่คง พวงบุญคุณ เอา
ราษฎรออก เมื่อรัฐบาลคนใดก็
ราษฎรย่อมเชื่อว่าราษฎรว่า “เอ
รัฐบาลซึ่งเป็นข้าราชใช้ปราชชาชนสมัย
นั้น ๆ มีทั้งงานที่ก็ศึกษาไปเลย สม
ก็กับเราไ้เสียสละ เงินภาษีบ้าง
ทำงานเป็นรัฐบาล-สมัยหนึ่งนั้นม
ก็ยังไ้.”

ผมยังเขียนขึ้นหนังสือ และชักจะ
มากไปเสียแล้ว ขอบุติเลิขั้ เกรงว่าจะ
เลยเถิด เกินอันพอขบขันได้ อาจจะมี
หนังสือ “ขอแสดงความยินดีไว้ย้อย
สูง” มากี่ท่านบรรณาธิการ และแล้ว
ท่านกับผมจะไปจบจบตามอยู่ใน
มีคนหนึ่งโดยหนึ่งก็ไ้.

เคารพหมอย.
นิรันดร์ เกิดเกล้า.
ตราว่า-สิงห์.

หึ่ง! หึ่ง! ใช้ขี้ขำ—

บิมาลย์.

หาก... สำนัสนชาน.

“ทุกข์ น้ำ,ทุกข์ โรคความ.

ทุกข์ เรื่องกรรมกรเจ้า

เบิกกัว.

รอนราษฎร.

จักไว้แรงจน.”

พระสยาม เทว-

ราชผู้รับสำนัสนชาน.

หม่นหม่นวิตกว่า

ด้วยโรคระบาดนั้น

ธิดาธิดาอุดรโดย,

แห่งแหบเสียงเพียงพวงกัน.

มวลดข้า-อาจสูญสิ้น.

สิ้นใจผู้แดนไทย.

กระทรวงพระบวรการ

และกษัตริย์ผู้ถือ

เรื่องนักพราน

ขัดสนจนระอา

‘สวามิภักดิ์’ ลดทุกข์ให้

เร่งรีบให้ไกลโรค.

แทบทุกคนเขาเสก.

ก็ไต่ฟ้าวประมาเ,

เขวชนคนของชาติ

เงินตราบรรดา

ลูกราษฎรราษฎร

หวงเอื้อเฟื้อเขวชา พ-

ไควนธุว์รักนสนมศักดิ์ศรี.

ประสมสั่งงานงา.

“บุญอธิการศึกษา”

ชเรศเกร่งกลัสมลค่า “ไท”

ชนชั้นกรรมอาชีพ

เขย่งทางชาติเขยื้องใจ

วัธเขยื้องเขยื้องเขยื้อง

เสแสวงแก่งเงื่อนงำ

ผู้ถูกขับตัวลี้ภัย.

ก็ใส่ไตร่เพื่อให้ธรรม.

เรื่องร้ายเขยื้องท่าเหมือนข้า?

ราษฎรเราข้าระกำสน!

“กิจจา ปรุณัน”

□ ไท-สปีดตี้

ต่อจากหน้า ๓

ขึ้นมาเป็นก้านดั้น แต่พระชาชนนทิ

นั้นคือ สยามธิปไตย ๒ ซึ่งกา

รภาพกันเข้ามา อย่างเขยื้องกัน

นาก “เต็มตามอัคราศึก” ที่เคียว

สยามธิปไตย ๒ นั้นเข้ามาโดยการ

พิจารณา ของเลขาธิการพรรคเสรี

มัจฉิตลิตาและคณะกรรมกรกลางแห่ง

คณะรัฐประหาร เพื่อที่ “แนบหนา”

เข้าในฐานะพิเศษ “สัปดาห์” หรือ

ประกาศใดสักฉบับแต่เหตุการณ์ แท้

อย่างไรก็ตาม ผลที่สุดก็เหมือนว่ารัฐ

สภาเมืองไทยเริ่มมีสมาชิกประเภท ๒

เข้ากันได้อย่าง “เรียบร้อย” ที่สุด.

ขอ “หึงหือ” สำนัสน “นิทาน” นี้

สักเล็กน้อย เกี่ยวกับ “ไท-สปีดตี้” นี้เอง

ในโอกาสที่กล่าวนำมาว่า ใกล้จะครบรอบ

อยู่แล้ว จึงมีโอกาสนี้ขอให้มีรายการพิเศษ

อย่างหนึ่งสำหรับท่านผู้อ่าน แต่การพูดเพื่อ

ที่จะให้กว้างขวางพอสมควร จึงเห็นควรที่จะจัด

ให้มีการประกวดกัน แปลว่า...แปลว่าประกวด ไม่

มีการประกวดแต่เพียงอย่างเดียวจึงรางวัลอะไร

หรอก แต่การประกวดนี้ เพราะจัดให้เป็นการ

ประกวดข้อเขียนอย่างยอดเยี่ยมจึงเห็น และจัด

รางวัลวรรณให้พอสมควรแก่กัน ขอได้โปรด

อดอวยพรและอวยชัยในบัดนี้ก่อนไป.

□ สรุปและวิจารณ์

ต่อจากหน้า ๘

จากคำร้องขอตั้งคณะมนตรีเป็นต้น

นั้น ตามการพิจารณาของศาลพระธรรมนูญ

คดีอาญา และคดีอาญาของเจ้าคณะแล้ว

ปรากฏว่า พระเจ้าทรงมีคำสั่งปกครองนั้นบรร

มีต้นแบบโดยเจ้าพระยาเจ้าคณะมนตรีเป็นต้น

ซึ่งเห็นสมควรด้วยดีกับไม่ทัน ไม่รับรอง

กับใครให้แต่ตามไปเรื่อย ๆ นั้น แสดงว่า

เจ้าพระยาเจ้าคณะมนตรีไม่เห็นด้วยกับ สังคมใด

อยู่ ซึ่งเขาเห็นว่าสมควรแล้วแต่อย่างไร

รวมทั้งเขาไม่ให้ ไม่เสียสิ่งของแปลกที่ให้อ

ไม่มีการเป็นพยาน รูปคดีจึงมีเหตุผลเสียว่า

น่าจะจำแนกผิดคดี จึงพิพากษาคดีฟ้องโลก

ปล่อยคดีจำเลยไป.

เมื่อศาลอาญามีคำสั่งปล่อยตัวนาย

นิเทศนาวันวันกันขึ้นก็ยกขึ้นฟ้องนาย

ซึ่งเคย ทนายไปทนายที่นั่นเลย

ศาลแขวงพระนครเห็นว่า เบิกความ

เท็จศาลไต่สวน เห็นว่าคดีมีมูลจริง

และให้ส่งฟ้องศาลอาญาต่อมา ใน

ขณะนั้นศาลอาญามีฟ้องแล้วเช่นเคย

กัน. ▲

บัลลังก์.

ภาคปริศนิก

รักหน้าร้อน.

ร้อนๆ อย่างนั้นคนมีเงินมักชอบ

และมีภาระพากันไปเที่ยวชายหาด หน

หนทางเป็นเคื่องไปก็เคื่อง ไม่คนไม่

มีเงินออกจกลายก่น้อย เพราะรู้สึก

มันร้อนไปสารพัด ในฤดูร้อนไม่มีโรง

เย็นเย็น ไหนจะชาวไร่ไม่รักออกหมัก

และไวนั้นจะกัก คอยหลยเจ้าหน้อย

อีก ก็ไม่มีคนพาลจะเป็นข้าไปก็เหมือน

กันนา.

แต่เรื่องไร้เงาอะไร กล่าวกันว่าร้อน ๆ

อย่างนี้เรื่องอื่นต้องทน แต่เป็นเรื่องเล่า

เมื่อ ๆ ชาติไทยได้เกิด อธิปไตยของป

เคื่องที่คนเป็นเอก ที่ไม่ลืมนึกไปก็หลาย

ครั้งอย่างอื่นเป็นต้น ซึ่งนับว่าเป็นการที่

ประหลาดที่สุดคือ ว่ากันว่ามีพระมหากษัตริย์

บาง ที่จริงไม่จริงแล้วแต่คนก็เลียด

พิมพ์ไปเล่าตามนัยนี้ทำให้เสียชื่อ. แต่ข้าพ

เจ้าต้องขออภัยไว้เป็นะต้องขอความ และขอ

อภัยขอเรื่องเริ่มตั้งแต่ข้าพ น.ส. ไปฉบับ

นี้คือ.

นายกเทศมนตรีแล้วเกิดเหตุเป็น

วันที่เขาได้ตายนั้น และเมื่อไปหลาย

วันแล้ว ยังเลียดกันนั้นจึงเลียดกัน

มาทรงจึงสั่งพยานพยานขึ้นเรียก

ภรรยาเข้า พยานภรรยาเข้าก็

เข้าไปหาเขาทันทีและบอกว่าท่านว่า

ทำไมไม่กลับบ้าน มีหน้าข้าท้าวเขา

เป็นคนก็ชอบ เอาเงินไปลดเสียคน

เคื่องหมก นายกลั่นไม่พอใจจึงขึ้น

ทนายไป.

แต่ถ้าผู้ก่อเหตุตั้งขึ้นบรรดาที่เดิมโดย

ตั้งโดยบรรดาที่เดิมให้เข้าใจกันเพราะเจ้าผู้

เรื่องก็เมื่อยแล้ว เขาเห็นไม่เป็นคนจริง

ความจริงมีอยู่เวลานั้นเขาไม่สู้บ้าน เมื่อชอบ

เอื้อยเข้าในอนันต์ เรื่องเมื่อยเขาไม่พูด

ถึงชย แต่ไม่เห็นกันก็บอกให้พระโอรส

นางทอง (เมย์) ทักกับภรรยาที่ไปตามหา

เธอด้วย จึงเตือนนายกลั่นเลียดให้มาแล้ว

ก็ทักกับภรรยาที่เลียดแล้วนั้นเรื่องที่ทำให้

ประพจน์ที่แปลกใจว่าเมื่อยขึ้นไปตามหา

ส่วนนางทองนั้นเล่า ขณะที่ย้าย

สีกาแล้วเธอก็ นางก็แอบฟังอยู่ด้วย

จึงได้ถูกเข้ามาโดยเธออย่าง ดังกล่าว

ข้างต้นและท้ายที่สุดแล้วเมื่อยขึ้น สว

ภพภพนักข่าวว่าเขยรักกันอยู่ และ

ไม่ถือโทษโกรธเคืองกันเลย

เอง

น.ส.พ. รัฐประหารไปลดสีกาเรียกมา

เล่าให้ฟังเท่านั้นเอง. ตอนแรกกลั่น

กลั่นได้ถูกขึ้นเห็นมาว่าพระนครว่า “แทน

อากาศหน้าหน้าใจจึงร้อนนักครับ...หม

อากว่าร้อนกว่าอย่างนี้ หนุกๆสุวาว

รักกันบ้างไหมพอ?...อีกก็ร้อนขึ้น

แรมนคร...” ▲

“นักสืบ”

คดีใหม่ก่อน

ชีวิตจึงยืนยาว

คดีสำคัญคดีหนึ่งก็คือคดี

การ ส.ส.บุญล้น ศรีสุวรรณ แห่ง

เมืองสมุทรสาคร ที่วางรายชื่ผู้ต้อง

มาแต่คดีหนึ่งไปเสียคนหนึ่ง คือ

นายสวัสดิ์ม่วงใหม่ ที่ทำดีด้วย

อัน ตามความพยานอีกคดีใหญ่

ได้มีความอย่างเรียบร้อย มีผลหลาย

เป็นปรกติ ไม่ใช่ใช้แต่รางวัล

วิญญานเหมือนเสียเปรียบเสียหากหรือ

เดือน ๆ ที่ผ่านมาแล้ว ทั้งที่ควร

ไปตามระเบียบมากเหมือนยกทัพไป

ก็อย่างนั้นแหละ

“จิ๋ว”